Yeni Aya Merhaba! Yazıcı Meleklerê Merhaba!
Şahit Olun Ki Biz Peygamberimiz
(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e Tâzîm
Edenlerdeniz!

Lâlegül

Aylık, İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Yıl: 2
Sayı 24

Şubat 2015
Fiyatı: 10 TL

Cezayir'de Kafalarını Keserek Öldürdükleri Müslümanların Kafataslarını Pullara Basan Fransızlar

KENDİLERİ ZALİMKEN ZULÜMDEN YAKINIYORLAR! -45-

EBU'L-HASEN-İ ŞÂZELÎ *(Kuddise Sirruhû)*DAN İKİ CİHAN SEÂDETİNE KAVUŞMAK İÇİN 57 TAVSİYE –4-9–

BORÇTAN KURTULMA DUASI –6-8– / ŞERRİNDEN KORKULAN KİŞİNİN YANINA GİRME DUASI –9–

SIKINTIDAN KURTULMA DUALARI –5– / 99 DERDE DEVA OLAN BİR ZİKİR –8–

Kalbin Ölmemesi İçin Zikir –7– — *Ahmet Mahmut Ünlü* — Rızka Bereket Duası –5–

GÜNLÜK VEYA HAFTALIK YAHUT AYLIK YA DA YILLIK HAYIRLARIN CELBİ VE ŞERLERİN DEF'İ İÇİN KILINMASI MEŞAYIH TARAFINDAN TAVSİYE EDİLEN BİR İSTİHÂRE NAMAZI VE DUASI –94-96–

GECE GÜNDÜZ ZİKRETMEKTEN DAHA FAZÎLETLİ ZİKİRLER –93-94–

BOZUK BİD'AT, DALÂLET FIRKALARI –31–

İSLÂM'DA CİHAD VARDIR FARZDIR –37–
MEHMET ŞEVKET EYGİ

VAHHABİLİK EKSENİ ŞAM'A MI KAYIYOR? –56–
HALİD HOCA

CİDDİ FİTNE: SÜNNET DÜŞMANLIĞI –46–

MEZHEP BİD'AT MI? –47–
PROF. DR. ORHAN ÇEKER

MEZHEP KAVGALARININ TEMELİ İRAN –61–

MEZHEP SURETİNDEKİ HIZİP (ŞÎA FIRKASI) –62–
MUSTAFA ÖZCAN

İBNİ ABDİLVEHHÂB VE TEKFİR –41–

VAHDET GAZETESİ'NİN PARALEL YAPIYLA İRTİBATI İFTİRASINA REDDİYE
EBUBEKİR SİFİL

HAMİDULLAH EHL-İ SÜNNET DEĞİL, EHLİ SÜNNET'İN AMANSIZ DÜŞMANIDIR –18–
ALİ EREN

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

EDİTÖRDEN

Geçen ay Fransa'da Charlie Hebdo isimli dergiye yapılan kanlı bir saldırı tüm dünyanın gündemine oturmuştu. Bir milyondan fazla insan, elliye yakın ülkenin devlet ve hükümet başkanı Paris'te toplanıp terörü protesto için yürümüşlerdi.

Terörün protesto edilmesi elbette güzel, lakin bunun için on yedi Fransız vatandaşının öldürümesi mi gerekiyordu? Oysa yıllardır teröre maruz kalan ülkemizde, otuz bin insan terör sebebiyle can verdi ama kimsenin gıkı çıkmadı. Suriye'de öldürülenler iki yüz bini geçti. Pariste toplanan bir milyondan fazla insanın iki katı kadar insan, Irakta katledildi. Siyonist Devlet, defalarca Gazze'ye saldırp binlerce masum insanı katletti. Yani İslam Coğrafyasında yıllardır kan gövdeyi götürüyor ama dünya liderleri bir kere bile böylesine toplanıp bu katliamları kınamadılar.

Terörü protesto için Pariste toplanan ülkelerden bir kısmı, terör tohumlarını bizzat kendileri ekmediler mi? Bir kısmı da terörü desteklemediler mi? Ya da, bazı örgütleri silahlandırıp onların katliamlarına ve terör eylemlerine sessiz kalmadılar mı? Şimdi terörün ne kadar kötü bir şey olduğunu belki anlamışlardır ve bundan sonra umarım teröre destek vermezler. Zira; **"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın"** tavrıyla hareket edenler unutmasınlar ki, bu yılan büyüyor ve bir gün gelip seni de sokuyor. Demek ki, bu terör canavarı bir yerlerden yol buluyor ve bumerang gibi geri dönüp seni de vuruyor.

Medya terörü

Dünya, terörü lanetlemek için toplandı ama "medya terörü" devam etti. Charlie hebdo isimli dergi denen paçavra, bu saldırıdan sonra yine Efendimizi tasvir edip karikatür çizerek tekrar bastı. Peki, inançlara saldırıp bir buçuk milyar müslümanın Peygamberine hakaret etmek terör değil mi?.. Barışın tesisi için kaleminden mürekkep yerine, insanları kışkırtmak için kan damlayanların yaptıkları da bir nevi terördür, kışkırtmadır, provokatörlüktür...

Papa bile bu derginin yayın çizgisini eleştirip şöyle demişti:

"Eğer iyi arkadaşım Dr. Gasparri anneme küfrederse, bir yumruk yemeyi bekleyebilir. Bu çok normaldir. Kimseyi provoke edemezsiniz. Kimsenin inançlarına hakaret edemezsiniz. Kimsenin inançlarını alay konusu yapamazsınız."

İşin entresan tarafı; papanın bile eleştirdiği bu dergiyi, yüzde doksan dokuzu müslüman denilen Türkiye'de maalesef bazı medya yayımladı. Bu, Fransadaki olayı Türkiye'ye taşımaya çalışarak, tetikçilik yapmaktan başka bir şey değildir. Tabi halk tepki gösterince de basın özgürlüğünden dem vurdular. Sen, Müslüman mahallesinde salyangoz satacaksın, bir buçuk milyar İslam aleminin alemlere rahmet olan peygamberine utanmadan hakaret edeceksin, bu halkın gözünün içine baka baka kutsalına saldırıp kışkartacak, tahrik edeceksin, doğal olarak insanlar tepki gösterince de; **"basın sansür ve şiddetin hedefi oldu"** diyeceksin. İnançlara saldırmak, dini değerlere küfretmek, manevi duyguları rencide etmek ne zamandan beri fikir özgürlüğü oldu?!

Ben bir aynayım

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*bir mecliste otururken, Ebû Cehil geldi. Hiçbir şey konuşmadan Peygamberimizin yüzüne dikkatlice baktıktan sonra, Ona olan düşmanlığı sebebiyle:

— **Ya Muhammed, ne kadar çirkinsin!,** dedi.

Peygamberimiz hiç kızmadan gayet sakin bir tavırla:

— **Doğru söylüyorsun ey Ebû Cehil,** buyurdu.

Biraz sonra, Ebû Bekir *(Radıyallâhu anh)* geldi. O da bir müddet Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in mübarek yüzüne sevgi ve muhabbetle bakıp:

— **Ya Resûlallah! Anam-babam, nefsim ve bütün varlığım sana feda olsun. Sen ne kadar da güzelsin. Ben, senden daha güzel bir zât görmedim,** dedi.

Peygamber Efendimiz ona da:

— **Doğru söyledin ey Ebû Bekir!** buyurdu. Orada bulunanlar, bundan pek bir şey Anlamadılar ve:

— **Ya Resûlallah! Ebû Cehil "ne kadar çirkinsin" dedi. Onu tasdik ettiniz. Ebû Bekir ise "ne kadar güzelsin" dedi onu da tasdikettiniz. Buradaki hikmet nedir?** Diye sordular. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu:

— Ben aynayım. Bana bakan kendi sûretini görür. Ebû Cehil kendi çirkinliğini gördü "çirkinsin" dedi. Ebû Bekir ise; kendi güzelliğini gördü, "güzelsin" dedi.

Dün, Efendimiz'e bakıp "ne kadar çirkinsin" diyen Ebu Cehil, nasıl ki kendi çirkinliğini dile getirdiyse, bu gün de Efendimize hakaret edenler, aslında kendi çirkinliklerini ortaya koymaktadırlar.

Fi Emanillah!

Lâlegül

Aylık, İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Yıl: 2 Sayı 24 | Şubat 2015 Fiyatı: 10 TL

Lalegül Dergisi Adına
İmtiyaz Sahibi
Tuana Basın Yayın

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Müdür
Gürsel YILDIZ

Reklam Müdürü
Suat YILDIZ
0212 435 50 50

Yayın Türü
Yerel, Sürekli, Aylık

Basım Yeri
Promat
Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Sanayi Mah. 1673 Sok. No: 34 34510
Esenyurt/İstanbul
Tel: 0212 622 63 63 - Fax: 0212 605 07 98
www.promat.com.tr

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
120 TL
Yurtdışı Abonelik Bedeli (Yıllık)
100 Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Bilgileri
Gürsel Yıldız Adına
Albaraka: TL HESABI
İBAN: TR14-0020-3000- 0064-8648-0000-09

Albaraka Türk Euro Hesabı
İBAN: TR57-0020-3000-0064-8648-0000-11

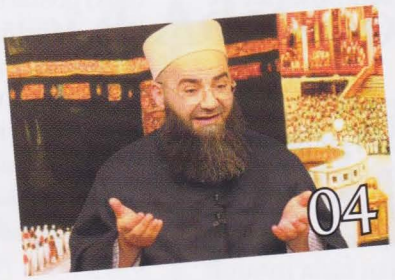
Gürsel Yıldız- Posta Çeki Hesap Numarası
105 907 20

Temsilci İrtibat
0212 435 10 58

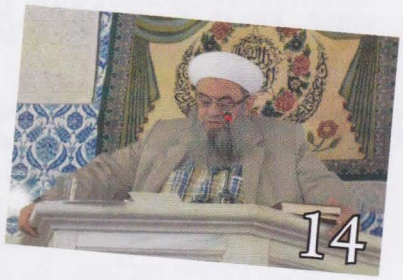
Abone Dağıtım
Tuana Basın Yayın
Tel: 0212 435 10 58

Adres
Tuana Basın Yayın
Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50/A
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 435 10 58

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

ŞÂZELİYYE TARÎKATININ KURUCUSU EBU'L-HASEN EŞ-ŞÂZELÎ *(Kuddise Sirruhû)*DAN İKİ CİHAN SEÂDETİNE KAVUŞMAK İÇİN NASÎHATLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

TEVHİD'İN ÖRNEK İNSANI MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ *(Kuddise Sirruhu)*
RESUL BÖLÜKBAŞ

13 EDEBİYYÂT
ŞİİRLERDEN SEÇMELER

26 BİR SAHÂBÎYİ TANIYALIM
ABDURRAHMAN İBNİ AVF (3) (Radıyallahu Anh)

44 TARİHİMİZDEKİ MEŞHUR RÜYALAR
KERİME YILDIZ

64 MENÂKIB
KISSADAN HİSSELER

69 HIKEMİYYÂT
HİKMETLİ SÖZLER

77 SÜNNET
HADİS-İ ŞERİFLER

78 SIHHAT-Ü ÂFİYET
SAĞLIKLI HAYAT

İÇİNDEKİLER

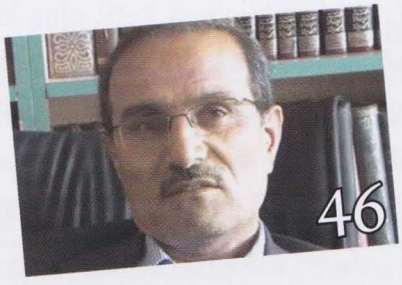
HAYRETLİK BİR SİYER-İ NEBİ YARIŞMASI
ALİ EREN

YA OLACAĞIZ YA ÖLECEĞİZ
MEHMET ŞEVKİ EYGİ

MUHAMMED B. ABDİLVEHHÂB VE TEKFİR
EBUBEKİR SİFİL

CİDDİ FİTNE: SÜNNET DÜŞMANLIĞI
PROF. DR. ORHAN ÇEKER

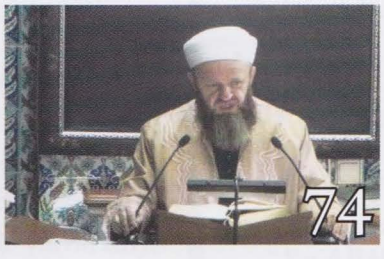
AKSA TÜRKLERİ BEKLİYOR!
MUSTAFA ÖZCAN

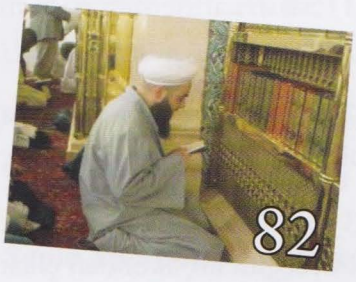
MEZHEPSİZLİK BATIL BİR MEZHEPTİR
HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

RAHMET PEYGAMBERİNİN GETİRDİĞİ DİN, TERÖR DİNİ OLABİLİR Mİ?
MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

DÜNYADAKİ CENNETİMİZ: AİLE
ALİ ULVİ UZUNLAR

DUALAR VE ZİKİRLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

ŞÂZELİYYE TARÎKATININ KURUCUSU EBU'L-HASEN EŞ-ŞÂZELÎ (*Kuddise Sirruhû*)DAN İKİ CİHAN SEÂDETİNE KAVUŞMAK İÇİN NASÎHATLER

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

Bahâüddîn es-Sübkî, İbni Akîl, İbnü'l-Mulakkın, Sirâcüddîn Ömer el-Bulkînî *(Rahimehumüllâh)* gibi tanınmış sîmaların talebesi, tefsir, hadis, fıkıh ve fıkıh usûlünde, dil ve edebiyat ilimlerinde mütehassıs, Kahire'de Ezher ve Zâhir câmileriyle, Kubbetü'l-Baybarsiyye (2. Baybars Hankâhı) ve Bâbü'n-Nasr içindeki İbnü'l-Bakarî Medresesi'nin müderrisi, zühd ve takvâsı dolayısıyla Kahire'de mensubu olduğu Dârü sa'îdi's-su'edâ (Salâhiyye Hankâhı) dervişlerinin gözdesi, ***"el-'Ukûd fî târîhi'l-'uhûd"*** isimli eserinde ifade ettiğine göre, muâsırlarından **Makrîzî** *(Rahimehullâh)* gibi bir âlimin yıllarca vaaz meclislerine iştirak ettiği, ***"Rumûzü'l-künûz el-lezî bereze ibrîzühû ahsene bürûz"*** isimli fıkıh ve kelâm ilimlerine dair 30.000 beyitlik eşsiz bir urcûzenin (aruz sistemindeki bir bahr vezniyle yazılan manzum eserin) sahibi, hayattayken itmâmına muvaffak olamadığı ***"ed-Dîbâce Şerhu Süneni İbni Mâce"*** isimli eserin müellifi ve doğuda-batıda kendisine büyük bir şöhret kazandıran ***"Hayâtü'l-hayevân"*** isimli eşsiz eserin sahibi olan **Ebü'l-Bekâ Kemâlüddîn ed-Demîrî** (vefat 808 h.) *(Rahimehullâh)* bu eserinde şöyle demiştir:

Ebu'l-Hasen eş-Şâzelî *(Kuddise Sirruhû)* **Hazretleri**'nin şöyle anlattığı nakledilmiştir:

Şu övülen hasletlere sımsıkı sarıl ki, bu sayede iki cihanda se'âdete (huzur ve mutluluğa) erişesin.

1) Sakın kâfirlerden dost, müminlerden de kendine bir düşman edinme.

2) Takvâyı kendine (yegâne) azık edinerek (tıpkı bir yolcu gibi) dünyadan geç git.

3) Kendini ölülerin arasında kabul et (her an ölebileceğini hiç aklından çıkarma).

4) **Allâh**'ın bir olduğuna ve **Muhammed** *(Aleyhisselâm)*ın O'nun Rasûlü olduğuna şâhitlik et. (Eğer böyle yaparsan) her ne kadar az da olsa sâlih bir amel sana yetecektir.

5) Ayrıca (her gün):

«آمَنْتُ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ،
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»

"Ben **Allâh**'a, O'nun meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettim. (Zaten müminler de:) 'Ey **Rabbimiz**! Mağfiretini (dileriz). (Ölümden sonra diriltilerek) varış(ımız) ancak Sanadır' demişlerdir" duasını oku(maya devam et).

Kim bu (sayılan) güzel hasletlere sımsıkı yapışırsa, **Allâh-u Te'âlâ** o kişinin dünyada dört, âhirette de dört vasfa sahip olacağına kefil olur ki: Dünyadakiler; **a)** sözde doğruluk, **b)** amelde ihlas, **c)** yağmur gibi (bol) rızka nâiliyet, **d)** (bütün) kötülüklerden korunmaktır.

Âhirettekiler ise; **a)** büyük bir bağışlanma, **b)** (Allah-u Teala'ya) mânevî yakınlık, **c)** Me'vâ cennetine girme, **d)** (âhirette bir müminin ulaşabileceği) en yüce dereceye ulaşmaktır.

6) Eğer sözünde doğru olmayı istersen; Kadr Sûresi'ni okumaya devam et.

7) Eğer bütün hallerinde ihlâs üzere olmak istersen, İhlâs Sûresi'ni çokça oku(maya gayret et).

8) Şayet yağmur gibi (bol) rızka nâil olmak istersen Felâk Sûresi'ni okumaya devam et.

9) Eğer insanların kötülüğünden kurtulmak istersen Nas Sûresi'ni okumaya devam et.

Bazı ulema bu surelerin sırrına ermek için çok okunmaları gerektiğini beyan etmiş, çok tabirini ise günde en az 70 kere olduğunu zikretmiştir.

10) Hayır, rızık ve bereketi celbetmek istersen:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ، هُوَ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ»

"Rahman ve Rahîm olan, Melik, Hakk ve Mübîn (eserleriyle aşikâr, hakiki mevcut ve yegâne padişah) olan **Allâh**'ın adıyla (başlayarak dua ediyorum). O ne güzel **Mevlâ**'dır (ki, sahiplendiği kulu zâyi etmez), ne güzel de Nasîr'dir (ki, yardım ettiği kimseler asla yenik düşmez)" duasını ve Vâkı'a ile Yâsîn sûrelerini okumaya devam et. Böyle yaparsan rızık sana yağmur gibi (bolca) gelir.

11) Şayet **Allâh-u Te'âlâ**'nın senin için her sıkıntıdan bir kurtuluş, her darlıktan bir çıkış yaratmasını ve seni hiç ummadığın yerden rızıklandırmasını istersen, istiğfara (Allâh-u Te'âlâ'dan af ve mağfiret istemeye) sarıl.

12) Eğer korktuklarından emin olmak istersen:

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ.»

"Allâh-u Te'âlâ'nın gazabından, azâbından, kullarının şerrinden, şeytanların (ve cinlerin) **vesveselerinden ve benim yanımda bulunmalarından, Allâh'ın o tastamam kelimelerine sığınırım"** de. *(Ebû Dâvûd, Tıb:19, no:3895, 4/18; Tirmizî, De'avât:94, no:3528, 5/541, Nesâî, Amelü'l-yevm:186, no:10601, 6/190; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:6696, 11/295)*

13) Şayet semânın kapılarının ne zaman açılıp duaların ne zaman kabul göreceğini bilmek istiyorsan, müezzinin ezan okuduğu vakti gözet ve (ezan lafızlarını sen de tekrar ederek) ona cevap ver (ezandan sonra da Allâh-u Te'âlâ'ya yalvar).

Nitekim hadîs-i şerifte şöyle vârid olmuştur:

«مَنْ نَزَلَ بِهِ كَرْبٌ أَوْ شِدَّةٌ، فَلْيُجِبِ الْمُنَادِيَ.»

"Her kime sıkıntı ve zorluk isabet ederse, (söylediklerini tekrar etmek sûretiyle) **müezzine icâbet etsin** (sonra Allâh-u Te'âlâ'ya yalvarsın)." *(İbnü Sünnî, Amelü'l-yevmi ve'l-leyle, no:98, 1/186)*

14) Eğer seni sıkıntıya sokan bir işten kurtulmak istiyorsan:

«تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا.»

"O hiç ölmeyecek diriye tevekkül ettim ve bütün hamdler O Allâh'a mahsustur ki, O hiçbir çocuk edinmemiştir, mülkte Kendisi için hiçbir ortak mevcut olmamıştır, (güçsüz bir duruma düşmekten münezzeh olduğu için) **Kendisini âcizlikten koruyanı da bulunmamıştır. O'nu iyice yücelterek büyüklükle vasıfla"** d(iy)e (dua et). Zira hadîs-i şerifte şöyle vârid olmuştur:

«مَا كَرَبَنِي أَمْرٌ إِلَّا تَمَثَّلَ لِي جِبْرِيلُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْ: تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا.»

"Beni hangi bir iş üzdüyse mutlaka Cebrâîl *(Aleyhisselâm)* **bana görünüp şöyle demiştir:**

'Yâ Muhammed! 'O hiç ölmeyecek diriye tevekkül ettim ve bütün hamdler O Allâh'a mahsustur ki, O hiçbir çocuk edinmemiştir, mülkte Kendisi için hiçbir ortak mevcut olmamıştır, (güçsüz bir duruma düşmekten münezzeh olduğu için) **Kendisini âcizlikten koruyanı da bulunmamıştır' de. Ve** (ey kul! Yine de hakkıyla Kendisine tazimde bulunamadığını itiraf etmek üzere) **'O'nu iyice yücelterek büyüklükle vasıfla' de."** *(Hâkim, el-Müstedrek, no:1876, 1/689)*

15) Şayet sana isabet eden bir kederden, üzüntüden ve korkudan kurtulmak istersen:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي.»

"Ey Allâh! Ben Senin kulunum, erkek ve kadın kulunun oğluyum. Perçemim (alın saçım, hayatım) **Senin** (kudret) **elindedir, hükmün bende geçerlidir, takdirin bende adaletin ta kendisidir.**

Kendisiyle Zâtı'na isim verdiğin veya kitabında indirdiğin veya mahlukatından (yaratıklarından) **birine öğrettiğin veya indindeki gayb** (mânevî yanındaki gizli) **ilminde, kendisiyle istîsâr ettiğin** (özel olarak kendine seçtiğin) **bütün isimlerin hürmetine Senden, Kur'ân-ı Kerîm'i kalbimin rebî'i** (ilkbaharı), **gönlümün nûru, hüznümün cilâsı, derdimin zehâbı** (üzüntümün açılmasına ve derdimin gitmesine sebep) **kılmanı isterim"** d(iy)e (dua et). Böylece sıkıntın, kederin ve hüznün senden gider. *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:3712, 6/246; İbnü Hibbân, es-Sahîh, no:972, 3/253; İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:329, 1/339)*

16) Şayet en küçüğü sıkıntı olmak üzere umumi olarak doksan dokuz tane derdine **Allâh-u Te'âlâ**'nın deva yaratmasını istersen:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

"O çok yüce ve pek büyük Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur" *(İbnü Sünnî, Amelü'l-yevmi ve'l-leyle, no:17, 1/142)* de. Çünkü bu (zikir) bahsettiğimiz doksan dokuz derde devâdır.

17) Eğer sana isabet eden bir musîbetten dolayı sevap kazanmak istersen:

«إِنَّا لِلهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اَللّٰهُمَّ عِنْدَكَ احْتَسَبْتُ مُصِيبَتِي، فَآجِرْنِي فِيهَا، وَأَبْدِلْنِي خَيْرًا مِنْهَا»

"Şüphesiz biz **Allâh**'â âidiz ve muhakkak ki biz ancak O'na dönücüleriz. Ey **Allâh**! Bu musibetimin sevabını yalnız Senden bekliyorum. Öyleyse (bu inancımdan dolayı) beni mükâfatlandır ve onun yerine bana daha hayırlısını ihsân et."

«حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ تَوَكَّلْنَا عَلَى اللهِ وَعَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا»

"**Allâh** bize yeter. O ne güzel vekildir. Biz **Allâh**'a güvendik ve yalnız **Allâh**'a güvendik" diye dua et.

18) Şayet sıkıntının zâil olmasını ve borcunun ödenmesini dilersen, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den vârid olan şu duayı oku.

Nitekim bir soran (Ebû Ümâme *(Radıyallâhu Anh)* sıkıntılarından ve borçlarından dolayı bir dua) istediğinde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o kişiye: **"Sana bir söz öğreteyim mi ki, onu söylediğinde Allâh-u Te'âlâ sıkıntını gidersin ve borcunu ödesin"** buyurmuş, o kişi de: "Elbette ey **Allâh'ın Rasûlü**!" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Sabahladığında ve akşamladığında:**

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ.»

'Ey Allah! Sıkıntıdan ve üzüntüden Sana sığınırım. Âcizlikten ve tembellikten Sana sığınırım. Korkaklıktan ve cimrilikten Sana sığınırım. Borcun bana gâlip gelmesinden ve bir takım insanların beni kahretmesinden (bana zulmetmesinden) **Sana sığınırım' d**(iy)**e** (dua et)**"** buyurmuştur. *(Ebû Dâvûd, Vitir:32, no:1557, 1/569)*

19) Huşû'a (Allâh-u Te'âlâ'ya karşı derin saygı duymaya) muvaffak olmak istiyorsan, ihtiyacın dışındaki (boş yere sağa sola) bakmaları terket.

20) Hikmete muvaffak kılınmayı dilersen, boş sözleri (konuşmayı) terket.

21) İbadetten tat (zevk) alma hususunda muvaffak olmak istersen, fazla yemeyi terket ve oruca, gece kıyâmına, özellikle de teheccüd namazına (sımsıkı) sarıl.

22) Heybetli olma hususunda tevfîk-i ilâhînin sana refîk olmasını dilersen, (fazla) şaka yapmayı ve (gereksizce) gülmeyi terket. Çünkü bu ikisi kişinin heybetini alçaltırlar.

23) (İlâhî) muhabbete (Rabbini sevmeye ve O'nun tarafından sevilmeye) muvaffak kılınmayı dilersen, dünyaya fazla rağbet etmeyi bırak.

24) Kendi ayıplarını düzeltmeye muvaffakıyet istersen, insanların kusurlarını araştırmayı bırak. Çünkü hüsn-ü zan (insanlar hakkında güzel düşünmek) îmanın cüzlerinden olduğu gibi, tecessüs de (insanlarda bir kusur bulmak için çabalamak da) nifakın (münafıklığın) cüzlerindendir.

25) Allâh-u Te'âlâ'dan haşyete (hakkıyla korkabilmeye) muvaffakıyet istersen, **Allâh-u Te'âlâ**'nın Zâtı'nın keyfiyeti (nasıl olduğu) hakkında düşün-

meyi terket ki, (îmanındaki) şüphecilikten ve nifaktan kurtulasın.

26) Her çeşit kötülükten kurtulmayı dilersen, insanlardan hiçbiri hakkında kötü düşünme.

27) Uzlet(e çekilip de maddî-mânevî rahatlık) istersen, insanlardan fayda beklemeyi bırak ve yalnız **Allâh**'a tevekkül et.

28) Kalbinin (mânen) ölmemesini istiyorsan, her gün 40 kere:

«يَا حَيُّ! يَا قَيُّومُ! لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ»

"Ey Hayy! Ey Kayyûm! Senden başka hiçbir ilâh yoktur" zikrini söyle.

29) Kendisine hasret ve nedâmet (pişmanlık) günü denilen kıyâmet gününde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gör(üp şefaatine nâil olabil) meyi dilersen:

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾، ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾، ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ﴾

Tekvîr, İnfitâr ve İnşikak sûrelerini çokça oku.

30) Yüzünün nurlanmasını dilersen, gece (teheccüd) namazına devam et.

31) Kıyâmet günündeki susuzluktan kurtulmayı istersen, (nâfile) oruca devam et.

32) Kabir azâbından emin olmak istersen, necâset (pislik)lerden sakın, haram yemeyi terket ve (gayri meşrû) şehvetleri(n peşine gitmeyi) bırak.

33) Zengin olmak istersen kanaate sarıl.

34) İnsanların en hayırlısı olmak istersen, insanlara faydalı ol.

35) İnsanların en çok ibadet edeni olmak istersen, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şu sözüne yapış ki, o (Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîflerinde):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ يَأْخُذُ عَنِّي هٰؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ فَيَعْمَلُ بِهِنَّ أَوْ يُعَلِّمُ مَنْ يَعْمَلُ بِهِنَّ؟» فَقُلْتُ: «أَنَا يَا رَسُولَ اللهِ!، فَأَخَذَ بِيَدِي فَعَدَّ خَمْسًا»، وَقَالَ: «اِتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللهُ لَكَ تَكُنْ أَغْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ.»

"Kim benden şu (söyleyeceğim) **sözleri alır da onlarla amel eder ya da amel edecek birilerine öğretir?"** buyurunca, **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*: "Ey **Allâh'ın Rasûlü**!" dedi, sonra **Ebû Hureyre**'nin elinden tuttu ve şu beş şeyi saydı:

"Haramlardan sakın ki, insanların en çok ibadet edeni sen olasın. (Rızık konusunda) **Allâh-u Te'âlâ'nın senin için ayırdığına razı ol ki, insanların en zengini sen olasın. Komşuna iyilik et ki,** (hakiki) **mümin olasın. Kendin için sevdiğini insanlar için de sev ki,** (gerçek) **Müslüman olasın. Çok fazla gülme, çünkü fazla gülmek kalbi öldürür."** *(Tirmizî, Zühd:1, no:2305, 4/551; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:8095, 13/458)*

36) İhlâs üzere olan muhsin (iyilikleri yapıp kötülükleri bırakan) kullardan olmayı dilersen, **Allâh-u Te'âlâ**'yı görüyormuş gibi O'na ibadet et. Zaten sen O'nu göremiyorsan da O seni görmektedir. (Bunu böyle idrak edip bu şuurla ibadet et.) *(Aynen bu lafızda hadîs-i şerîfler mevcuttur. Buhârî, Îmân:36, no:50, 1/27; Müslim, Îmân:1, no:102, 1/28)*

37) Eğer îmanının kemâle ermesini istersen, ahlâkını güzelleştirmeye bak.

38) **Allâh-u Te'âlâ**'nın seni sevmesini istiyorsan, Müslüman kardeşlerinin ihtiyaçlarını gidermeye çalış. Zira hadîs-i şerifte şöyle vârid olmuştur:

«إِذَا أَحَبَّ اللهُ عَبْدًا، صَيَّرَ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْهِ.»

"Allâh-u Te'âlâ bir kulu(nu) **sevdiği zaman, insanların ihtiyaçlarını ona intikal ettirir** (ona yönlendirir)." *(Deylemî, Süyûtî, Câmi'u'l-ehâdîs, no:1256, 2/260)*

39) (Rabbine) itaat edenlerden olmak istersen, **Allâh-u Te'âlâ**'nın sana farz kıldığı şeyleri eda et.

40) **Allâh-u Te'âlâ**'ya günahlardan temizlendiğin halde kavuşmayı dilersen, cünüplükten yıkan(mayı sakın terketme) ve cuma günü gusül almayı hiç ihmal etme. (Eğer böyle yaparsan) üzerinde hiçbir günah olmadığı halde **Rabbine** kavuşursun.

41) Eğer kıyâmet gününde (seni cennete) hidâyet edecek bir nur içerisinde haşrolunmak ve zulumâttan (karanlıklar mesâbesinde olan azaplardan) kurtulmak istiyorsan, **Allâh-u Te'âlâ**'nın mahlûkatından hiçbir kimseye zulmetme.

42) Günahlarının azalmasını istersen, devamlı tevbe-istiğfara sarıl.

43) İnsanların en kuvvetlisi olmayı dilersen, sadece **Allâh-u Te'âlâ**'ya güven.

44) Rızkının yağmur gibi çok hızlı bir şekilde bollaştırılmasını istersen, tahâret-i kâmile (tam bir temizlik / gusül ve abdest) üzere olmaya devam et.

45) **Allâh-u Te'âlâ**'nın azâbından emîn olmayı istersen, **Allâh-u Te'âlâ**'nın yaratıklarından hiçbir kimseye gazaplanma (kızma).

46) Duanın kabul edilmesini murad edersen, haramlardan; faiz ve haram yemekten sakın.

47) **Allâh-u Te'âlâ**'nın (ayıplarını mahlûkata ifşâ ederek) seni (kıyâmet günü) bütün mahlûkatın huzurunda rüsvay etmemesini istersen, (her zaman) tenâsül uzvunu ve dilini (haramdan) koru.

48) **Allâh-u Te'âlâ**'nın senin ayıplarını örtmesini dilersen, sen de insanların ayıplarını ört. Çünkü **Allâh-u Te'âlâ** Settâr'dır (günahları ve kusurları çokça örtendir), kulları içerisinde de başkalarının kusurlarını örtenleri sever.

49) Günahlarının affolunmasını dilersen istiğfâr etmeyi, **Allâh-u Te'âlâ**'dan devamlı korkmayı ve O'na karşı (mahcubiyet ve) boyun kırıklığı içerisinde olmayı ve insanların görmediği yerde (riyadan uzak şekilde) güzel ameller işlemeyi çokça yap.

50) Çok büyük ve güzel amellerle muvaffakiyet istersen güzel ahlâka, tevazua (alçak gönüllülüğe) ve belalara karşı sabretmeye yapış.

51) Büyük günahlardan selâmette kalmak istersen, kötü ahlaktan ve kendisine uyu(larak gereği yapı)lan cimrilik huyundan sakın.

52) Cebbâr (kuvvet ve kudret sahibi olan Allâh-u) Te'âlâ'nın gazabının sana karşı sakin (sönük) olmasını istersen, bunu gizlice sadaka vererek ve sıla-i rahim yaparak (akraba ilişkilerini gözeterek) söndür.

53) Borcunu ödeyebilmeyi istersen, kendisine (borcunu nasıl kolayca ödeyebileceği hakkında dua) soran bir ârâbiye **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in: «لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ الْجِبَالِ دَيْنًا، أَدَّاهُ اللهُ عَنْكَ.»

"Senin üzerinde dağlar kadar borç olsa, Allâh-u Te'âlâ onu sana ödettirir" diye (tavsiye) buyurduğu şu duayı oku:

«اَللّٰهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ.»

"Ey Allâh! Haramına karşı bana helâlinle kâfî gel ve lütfunla beni Senden başkasına muhtaç etme." *(Tirmizî, De'avât:111, no:3563, 5/560)*

Hadîs-i şerîfte şöyle vârid olmuştur:

«لَوْ كَانَ عَلَى أَحَدِكُمْ جَبَلٌ مِنْ ذَهَبٍ دَيْنًا، فَدَعَا بِذٰلِكَ لَقَضَاهُ اللهُ عَنْكَ.»

"İçinizden birinin üzerinde borç olarak altından bir dağ bulunsa ve o kişi:

«اَللّٰهُمَّ فَارِجَ الْكَرْبِ! اَللّٰهُمَّ كَاشِفَ الْهَمِّ! اَللّٰهُمَّ مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ! رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا! أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْحَمَنِي فَارْحَمْنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَمَّنْ سِوَاكَ.»

'Ey sıkıntıyı açan Allâh! Ey sıkıntıyı (ve kederi) **aç**(ıp kaldır)**an Allâh! Ey darda kalmışların duasını kabul eden Allâh!** (Ey) **dünyanın ve âhiretin Rahîmi ve Rahmânı! Senden, bana acımanı istiyorum. Öyleyse Sen bana öyle bir rahmet ile merhamet eyle ki, onun vesîlesiyle beni Senden başkasına muhtaç etmeyesin' duası ile** (Allâh-u Te'âlâ'ya) **dua ederse, elbette Allâh-u Te'âlâ o kişinin borcunu öde**(mesi için bir vesile yaratı)**r."** *(Bezzâr, el-Müsned, no:62, 1/13; Hâkim, el-Müstedrek, 1/515; İbnü Asâkir, Muhtasaru Târîh-i Dımeşk, 20/137)*

54) Bir belaya düştüğün zaman ondan kurtulmak istersen, hadîs-i şerifte beyan edilen şu duaya sarıl ki, (Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bu husûsta şöyle buyurmuştur): **"Bir vartaya** (helâka) **düştüğün zaman:**

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

'Rahman ve Rahîm olan Allâh'ın ismiyle . O çok yüce ve pek büyük Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur' de." *(İbnü Sünnî, Amelü'l-yevmi ve'l-leyle, no:335, 2/139)*

(Sen de bu nasîhate kulak verip böyle yaparsan) **Allâh-u Te'âlâ** (senin için başına gelmesini) murad ettiği türlü türlü belaları senden geri çevirir.

55) Şerlerinden korktuğun bir topluluktan emin olmak istersen, hadîs-i şerifte beyan edilen:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»

"Ey Allâh! Seni(n savuşturmanı) **onların boğazlarına yerleştiriyoruz. Onların şerlerinden de Sana sığınıyoruz"** *(Ebû Dâvûd, Vitir:30, n:1539, 1/564; İbnü Hibbân, no:4765, 11/82)* duasını oku.

Yine aynı konuda vârid olan şu duayı da oku:

«اَللّٰهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.»

"Ey Allâh! Onlara karşı bana dilediğin şeyle (ve dilediğin şekilde) **kâfi gel. Şüphesiz Sen her şeye hakkıyla gücü yetensin."** *(Müslim, Zühd:18, no:7703, 8/229)*

56) Bir sultandan (yetkiliden) korkup (şerrinden) emin olmak istersen, hadîs-i şerifte vârid olan şu duayı oku:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ.»

'Halîm *(aceleci olmayan)* **ve Kerîm** *(iyilik sahibi)* **olan Allâh'tan başka hiçbir ilah yoktur. Yedi kat göklerin Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi olan Allâh'ı** *(bütün noksan sıfatlardan)* **tesbih** *(tenzih)* **ederim. Senden başka hiçbir ilah yoktur. Güvencen çok güçlüdür. Övgün çok büyüktür. Senden gayrı hiçbir ilâh yoktur."** *(İbnü Sünnî, Amelü'l-yevmi ve'l-leyle, no:344, 2/156)*

Ayrıca yine bu mesele hakkında geride zikredilen şu duayı okumak da müstehaptır:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ.»

"Ey Allâh! Seni(n savuşturmanı) **onların boğazlarına yerleştiriyoruz. Onların şerlerinden de Sana sığınıyoruz."**

Yine hadîs-i şerifte şöyle vârid olmuştur:

«وَفِي الْحَدِيثِ: «إِذَا أَتَيْتَ سُلْطَانًا مُهَابًا، تَخَافُ أَنْ يَسْطُوَ عَلَيْكَ، فَقُلْ:»

"Kendisinden korkulan bir hükümdara gidip de onun seni yakalamasından korkarsan:

«اَللّٰهُ أَكْبَرُ، اَللّٰهُ أَكْبَرُ، اَللّٰهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اَللّٰهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ (وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).»

"Allâh-u Ekber. Allâh-u Ekber. O Allâh bütün mahlûkatından üstündür.

O Allâh bizim korktuğumuz ve kaygılandığımız her şeyden daha üstündür.

Bütün hamdler de âlemlerin Rabbi Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur" *(İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, no:29787, 10/203)* **duasını oku.**

57) Kalbinin din üzere sâbit kalmasını istiyorsan, hadîs-i şerifte rivayet edilen şu duayı oku:

«اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.»

"Ey Allâh! Kalbimi dînin üzerine sâbit kıl." *(Tirmizî, De'avât:90, no:3522, 5/538)*

Aynı hadîs-i şerîf hakkındaki farklı bir rivayet de:

«يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ! ثَبِّتْ قُلُوبَنَا عَلَى دِينِكَ.»

"Ey kalpleri (istediği tarafa) **çeviren** (Allâh)**! Bizim kalplerimizi dînin üzerine sabit kıl"** *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:17667, 4/182)* şeklindedir. (Böyle de okunabilir.)

(Demîri, Hayâtü'l-hayevâni'l-kübrâ, 1/146-153; Hasen ibni Muhammed Kāsım el-Kûhen el-Fâsî, Tabâkâtü'ş-Şâzeliyyeti'l-kübrâ, 1/57-64; Muhammed Hasen Zâfir, el-Envâru'l-Kudsiyye fî tenzîhi turuki'l-kavmi'l-aliyye, sh:241-251)

ŞİİRLERDEN SEÇMELER

EBEDÎ SAÂDET
Ramazan ÇETİN

Saadet istersen iki cihanda
Sapık kimselere kanma kardeşim.
Ayağını denk tut, dünya da yan da
Yarın ahirette yanma kardeşim.

İlmin yaşı yoktur başlar beşikten,
Ehlinden dinini doğruca öğren
Tahsilliyim diye gururlanma sen
Etiket kurtarır sanma kardeşim.

Bu fırsat bir daha ele geçer mi?
Darı eken kimse, buğday biçer mi?
İmansız yaşayan, mü'min göçer mi?
Küfür sözü sakın anma kardeşim.

Yol yakınken öğren farzı sünneti
Sapık kimselere etme minneti
Ehline uyarsan aldın cenneti
Cahilin atına binme kardeşim.

Hak bilinmez ise düşülür dara
Sünneti yaşayan bir mürşid ara
Üç beş günlük ömür eder mi para?
Kezzaplı su ile yunma kardeşim.

Ehl-i sünnet yolu ana caddedir.
Bundan başka bütün yollar sahtedir.
Sağda solda gezme, zaman akçedir.
Bir daldan bir dala konma kardeşim.

Nefse uyma, düşün inceden ince
Doğru itikadı öğren ilkönce
Rıza-i ilahi elden gidince
Deli gibi öyle dönme kardeşim.

Başıboş mahluklar gibi yaşarsın
Nefsinin peşinden durmaz koşarsın
Kaide tanımaz haddi aşarsın
Her şeyi kendine yontma kardeşim

DESİNLER DİYE
Cengiz NUMANOĞLU

Kimi, yaşlandıkça isyankâr olur,
Yılda bir çareyi neşterde bulur.
Altmışlık cildini, gerdirir durur;
Hâlâ güzel kadın... Desinler diye...

Kimi, beş yıldızlı salon züppesi;
Eğildikçe, yer süpürür cübbesi.
Kopacak gibidir, o kalın sesi;
Ne nâzik bir insan... Desinler diye...

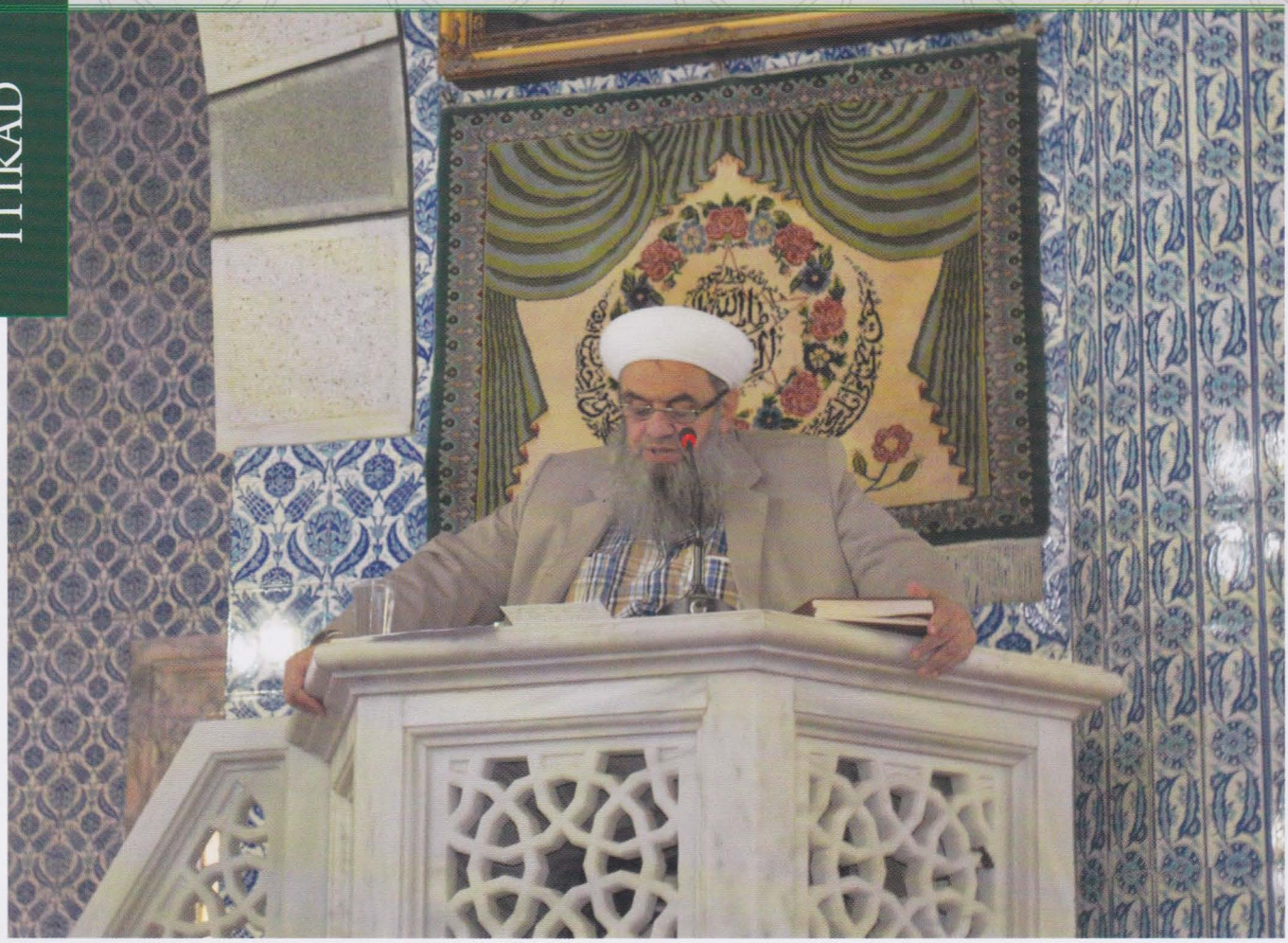
Kimi, gönül vermiş, güyâ bilime;
Beyni muhâliftir, aklı selime.
Ezberlemiş, birkaç yaban kelime;
Ne kültürlü insan... Desinler diye...

Kimi, şöhret yapar, ilim vesîle,
Allah rızasını, düşünmez bile...
Tepeden bakar ki, cümle câhile;
Ne âlim bir insan... Desinler diye...

Kimi, iflâs etmiş, ahlâktan yana,
Politik virüsler, karışmış kana.
İhanet vız gelir, hatta vatana;
Siyaset cambazı... Desinler diye...

Kimi, kıyâmeti almaz nazara;
Râzı olmaz taştan, normal mezara.
Mermer ısmarlatır, türlü pazara;
Ne büyük adammış... Desinler diye...

Daha kimler var ki; saymakla bitmez
Hiçbirine, doğru kelâm, kâr etmez.
Gaflet kapısından, ölse de gitmez;
Son nefeste bile, Desinler diye...

TEVHİD'İN ÖRNEK İNSANI MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ (Kuddise Sirruhu)

RESUL BÖLÜKBAŞ

İki yıldan bu yana tevhidin hakikatleri başlığı altında yazılar yazdım. Bu sayıda ise tevhidin örnek insanı Mahmud Efendi hazretlerinden bahsetmek istedim. Zira Mahmud Efendi hazretleri tevhid için usve-i hasane (güzel bir örnek) olduğundan âcizane onu tanıdığımdan bu yana 50 yıllık müşahademle gördüğüm ve yaşadığım güzelliklerinden en önemlisi olan tevhid konusundaki hassasiyetinden anlatmayı lüzumlu gördüm.

Onun şirk ve küfrü tevhid ve imanı anlattığı gibi anlatanı ender gördüm. O Şeriatı, Şer-i hükümleri dilinden eksik etmeyen ve her zaman Tâğûti sistemlerin karşısında yer alan, bu hususta asla taviz vermeyen bir kişiliğe sahip olduğunu hep müşahede ettim. O günlük siyasete geçici politikalara asla alet olmak istemezdi ama buna karşılık İslâm'ın temel esas ve siyasetini de en güzel bir şekilde savunurdu. Günlük siyaseti asla kürsüye taşımadan vaazlarında sohbetlerinde Allah *(Celle Celalühü)* Rasûlü *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* ve Ashabından bahsediyordu. Tabiinden, Müctehitlerden ve Allah dostları olan Meşayıhdan ve onların görüşlerinden asla ayrılmayan, sünnet üzere istikrarını koruyan, son derece örnek bir insan olduğu hemen herkesçe kabul edilir bir gerçektir.

O sevdiklerini Allah için severdi. İslâm dininin ferdi ve içtimai hayata hâkim olmasını ister ve bu uğurda çalışanları canla başla duaları ve sohbetleri ile desteklerdi.

O İslam'ın sadece fertlere hâkim olmasını yeterli görmez, yüce dinimizin köşe bucak her yerde hükümran olmasını ister ve bütün sohbetlerinde bunu dile getirirdi.

Asla teslimiyetçi bir tavır takınmazdı. Karşısında kim olursa olsun Cumhurbaşkanı bile olsa, ona Şeriattan bahsetmekten, İslâm'ın hâkimiyetinin yegâne saadet yolu olduğunu söylemekten çekinmezdi. Bu hususta onun muhatabının sıradan bir insanın olması ile en yüksek rütbeye hâiz olan birinin olması onda etki yapmazdı.

O sözlerini asla ortama göre değiştirmez hak ne ise olduğu gibi sadeliği ile söylerdi. O Allah ve Rasûlünün verdiği hükme asla alternatif kabul etmez. Yüce yaratıcının emir ve yasaklarına bilcümle ahkâmına, Kur'ân-ı Kerim'in tamamına, sünneti seniyyenin tümüne teslimiyeti tam olan bir mûtekitti. O tevhidi bu şekilde anlardı ve Allah'ın ahkâmına hiç kimsenin görüşünü ortak etmediği gibi, O'nu görüş ve fikir olarak bile kabul etmezdi. Safsata deyip geçerdi.

"İnsan haddini bilmeli Allah'a ait olan işlere karışmamalı, O'nu olduğu gibi kabul etmeli" derdi ve sıkça şu ayeti hemen her sohbetinde okurdu;

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهٗٓ اَمْراً اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالاً مُبِيناً ﴿٦٣﴾

"Allah ve Resûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mü'min erkek ve hiçbir mü'min kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakları yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır." (AHazretiap Sûresi: 36)

Bu ayet-i celileden de anlaşılacağı gibi Cenab-ı Hakk'ın beyanatına, verdiği hükme rağmen aksi beyan ve hükümde bulunmak, yüce Mevlâ'ya karşı koymak Onunla muharebeye kalkışmak anlamına geldiğini söylerdi.

Allah'ın beyanının dışında aksi beyanda bulunanlar, en büyük cürmü işlediği gibi bu cürme razı olan ve bunlara destek olanların da bunlardan farksız olduğunu söylerdi.

Ve yine sohbetinde sık sık söylediği şu cümleler hiç aklımdan çıkmıyor:

"Allah insanları kendisine halife olarak yarattı ve onları kendi istediği gibi yönetmeyi murad ederek onlara kitap gönderdi. Sen de bir takım insanları yaratabiliyorsan yarat, ondan sonra onlara hükümranlık yapmak isteyebilirsin. Bunu yapamayacağına göre Allah'a kul olmak, onun gönderdiği kitaba teslim olmaktan başka çare yoktur." derdi.

Bir de ırka dayalı milliyetçiliği asla kabul etmezdi. İnsanları Âdem'den ve Âdem'de topraktan yaratıldığına göre temelde eşittirler. Ancak Cenab-ı Mevlâ'nın gönderdiği fermana uyanlarla, o fermana karşı koyanları farklı mütalaa ederdi. Onun insanlara değer vermek hususunda ölçüsü Kur'ân ve Sünnet idi. Hucûrat Sûresinin 13. ayetinde beyan edildiği gibi insanlar arasında fark görürdü.

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوباً وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdâr olandır." *(Hucurat: 13)*

O hala aynı itikat aynı tevhid aynı takvadadır. Zira o Cenab-ı Hakk'ın hıfzında mahfuzdur. O dirayetinden, itikatından asla hiçbir zaman taviz vermemiştir. Onu İslâm şeriatını ve Sünneti seniyyenin dışına çıkmaya hiç kimse zorlayamaz. Bu hususta yapılacak olan telkinlere de kapalıdır. O asla yönlendirilemez ancak yönlendirir.

Efendi Hazretlerinin hâli sıhhatinde söylediklerine itibar edip şu haliyle söyleyip işaret ettiği hususlara itibar etmemek Efendi hazretlerine karşı büyük saygısızlıktır. Ben âcizane Efendi hazretlerine layık bir mürit olamadığımı kabul etmekle beraber, onu tanımak ve ona gönül bağlayıp onu son derece sevmek noktasında eksiğim olmadığını düşünüyorum.

Efendi hazretlerinin de kendisine layık olmayan bir mürit olarak beni ne hikmetse çok çok sevdiğine eminim. Zaten tek güvendiğim şey onun sevgisine mazhar olmamdır. Zira o sevdiğini Allah için ve Tevhid noktasında kusursuz gördüğü insanları sevmiştir.

50 yıldan bu yana Efendi hazretlerini hem tanıyor hem de ona intisap etmişimdir. O gün bu gün kendisinden şer-i şerifin hilafına bir söz duymak şöyle dursun, bir sünneti bir adabı dahi terk ettiğini hiç kimse görmemiştir.

Biri Efendi hazretlerinin yanında en düşük sesle "Allah" diyecek ve Efendi bunun peşinde "Celle Celalühü" demeyecek, böyle bir şeyi Efendiden şahit olmak asla mümkün olmamıştır. Derin uykusunda uyurken, bir gün gevezelik ya, yanında düşük sesle Allah lafzını telaffuz ettiğimde o uyku arasında yine "Celle Celalühü" demeyi unutmadı. Keza Rasûlüllah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin ismi zikredilip "Sallallahu Aleyhi ve Sellem" dememesi veya Sahabe-i Kiram'dan birinin adı zikredilip "Radıyallahu Anh" demeyi unutması veya Mübarek zatlardan birinin ismi anılıp "Rahimehullah" lafzını ağzından çıktığını duymamak, hiç mümkün olmamıştır.

Cenab-ı Hakk Efendi hazretlerinin müritlerine şuur ve izan versin ve onun sadece zahiri kıyafetini değil de, kıyafeti ile birlikte ahlâkı hasenesini hiç değilse taklit etmeyi Cenab-ı Hakk nasip eylesin.

Önce Efendi hazretlerinin tevhide, şer'i şerife ve İslâmi kurallara verdiği önemi anlamak lazım. O kural deyince şer'i kuralları, hüküm deyince de şer'i hükümleri ve nizam deyince şer'i nizamı bilir, gayrisini asla kabul etmez. O لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدُ الرَّسُولُ اللهُ cümlesinden anladığı ve anlattığı bu idi. Sohbetlerinde her zaman tekrar tekrar okuduğu ayetlerden birkaç tanesini zikretmek istiyorum.

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾

"Arzu ettiler ki, kendilerinin küfre saptıkları gibi siz de sapasınız da beraber olasınız. Bu sebeple, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan ne bir dost edinin, ne de bir yardımcı." (89)

Bu ayeti okuyarak sohbetlerinde kâfirlerin arzusunun size tabii olmak değil sizi kendilerine tabii kılmak istediklerini hep söylerdi. Böylece herkes kendileri gibi olup küfürde beraber olmalarını arzu ettiklerini ve onlara ne itikaden ne amelen ne de görünüş itibari ile tabii olmamak gerektiğini anlatırdı. Ayrıca Nisa Sûresinin 65. Ayetini de sık sık okurdu.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar." (65)

Bu ayeti tefsir eder ve biz Müslümanlar olarak ancak Kur'ân'ın hükümlerine ve kurallarına razı olmamız, Kur'ânla çelişen ve Kur'ân'a rağmen başka şeylerden bahseden sistemleri reddetmemiz gerektiği hususunda sık sık nasihatte bulunurdu.

Hulasa-i kelam şudur ki; Ben âcizane Efendi hazretlerini 16 yaşlarımda iken tanıdığımda, Efendi hazretleri 33 yaşında idi. O günden bu yana onun acizâne müridiyim. O gün bu gün hayatında en küçük bir değişiklik, sîretinde, sûretinde, amelinde ve akîdesinde en küçük bir taviz verdiğini müşahade etmedim.

O dün ne idi ise, bu günde odur. Her geçen gün kendisinde terakki ve nûrâniyetin ziyadeleştiğinden asla şüphemiz olmamalıdır. Belki eskisi gibi sohbet etmiyor ama onun söylediği kısa kısa beyanları üzerinde bir kitap yazmak mümkündür. Hatta gözünü açıp kapamasında, elini kaldırıp indirmesinde, insanlara bakışında çok manalar tezahür etmektedir, ne var ki bunu görecek göz ve bunu anlayabilecek ruh gerek.

Âcizane bu fakir takriben 30 sene kadar önce, o küçücük evinde, Ramazan ayında yirmi gün misafir oldum ve kendisiyle yirmi gün sahur yemeğini beraber yeyip teheccüd kılmak nasip oldu. Ne var ki Efendi hazretleri teheccüdde bazen yirmi rekat kılarken bu tembel ancak dört veya altı rekat kılıyordu.

Efendi Hazretleri "Sana bu kadar yeter şimdi yat" deyip beni taltif etmesini unutmam asla mümkün değildir. Daha sonra itikafa gireceği için Ramazanın yirmisinden sonra minberin arkasında yatağının yanında, benim yatmam için bana da bir yatak getirtmek suretiyle, on geceyi de itikafta olmadığım halde beraber geçirmeyi istediler. Bütün bu iltifatların asla ne bana, ne de maneviyatıma olduğunu düşünmüyorum.

Onun bana bütün iltifatlarının, gece gündüz demeden ders okutmamdan dolayı olduğunu biliyorum. Dolayısıyla buradan Efendi hazretlerinin ilme ne kadar çok değer verdiğini anlamamız mümkündür.

Efendi hazretlerinin o güzel tevazu dolu ahlakını, daha çok talebelerime Buhari ve Müslim okuturken anlamışımdır.

Bu hadis kitaplarında Peygamberimizin *(Sallalahu Aleyhi ve Sellem)* Ashabıyla olan münasebetlerini okurken, bazen şunu söylemekten kendimi alamıyordum. "Efendi hazretleri yoksa Rasûlüllah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin gününde yaşayan Sahabe gibi kendisinden örnek mi almıştır, bu ne acayip bir benzeyiştir" derdim. "Tüm ahlaki davranışları insanlara olan saygısı ve tevazuu adeta Rasûlüllah *(Sallalahu Aleyhi ve Sellem)* in aynısıdır" diyorduk.

Efendi hazretlerinin müritlerine arzetmek isterim ki, böyle bir öndere intisap etmiş olmamızdan dolayı çok çok şükretmemiz ve ona layık olmaya çalışmamız lazım. Efendi hazretlerini bizatihi tanımayanlar, eğer müritlerine bakıp tanıyacaklarsa, bu yüzde yüz Efendiyi tanımak anlamına gelmez.

Elbette müritleri de çok mümtaz şahsiyetler ve yüce Peygamberimizin işaret buyurduğu hak yol üzere kaim olan bir cemaattir. Ancak müritler de görülen ufak tefek kusurlardan dolayı, Efendiye o aynadan bakmamak lazım.

Memleketimizde çarşaf ve sakalın nerdeyse eseri kalmamışken, o küçücük camide yapmış olduğu mütevazi sohbetlerle memleketin her tarafını sakal ve çarşafla doldurmuşsa, bu da onun maneviyatının ve tevhid akidesine olan bağlılığının bir eseridir.

Mevlâm bizi hak yoldan kaydırmasın ve bu davadan caydırmasın ve Efendi Hazretlerinin etrafında birlik ve beraberliğimizi bozmasın. Âmin...

Selam ve Dua ile...

HAYRETLİK BİR SİYER-İ NEBİ YARIŞMASI...

ALİ EREN

İstanbul Çekmeköy Belediye Başkanlığı tarafından, İstanbul'daki üniversite talebelerinin katılacağı bir Siyer-i Nebî yarışması tertip edilmiş. Yarışma Çekmeköy Belediye Başkanlığı tarafından yapılıyor. Başkan Sayın Ahmet Poyraz.

Yarışmanın soruları şu heyet tarafından hazırlanıyormuş:

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı Prof. Ali Köse.

Aynı fakülteden Prof. Faruk Beşer, Yard. Doç. Nihal Şahin Utku, Doç. Mehmet Özşenel, Doç. Câsim Avcı, Yard. Doç. Fatımatüz Zehra Kamacı.

Sınav tarihi 12/4/2015 olan yarışmanın sonucu Kutlu Doğum Haftası'nda Haliç Kongre Merkezi'nde açıklanacak.

İlk üçüncüye 20, 15 ve 10 bin lira ödül verilecek, ayrıca ümreye götürülecekler. Haliç Kongre Merkezi'nde yapılacak programa Cumhurbaşkanı da davet edilecek...

Siyer-i Nebî gibi böyle bir yarışmaya her Müslüman memnun olur değil mi? Çünkü Siyer-i Nebî, Peygamberimiz'in hayatı demek. Bu yarışma vesilesiyle üniversitelilerimiz Peygamberimiz'i daha iyi öğrenmiş olacaklar.

Öyle değil mi?

İlk bakışta öyle gibi.

Ama hiç öyle değil. Mesele ilk nazarda düşünüldüğü ve zannedildiği gibi değil yani.

Çünkü, bu yarışma Hamidullah'ın **İslam Peygamberi** isimli eseri üzerinden olacak. Bu kitap yarışmaya katılanlara gönderilecek ve imtihan o kitap üzerinden yapılacak.

Peki bunda ne var?

Anlatayım...

İslam Peygamberi isimli kitap, yarışmayı tertip edenler tarafından şöyle tanıtılıyor:

"İslam dünyasının son yüzyılda yetiştirdiği büyük ilim adamlarından Muhammed Hamidullah'ın eseri olan İslam Peygamberi, siyer alanında en ciddi ve kapsamlı çalışmalardan biri olarak kabul ediliyor."

İşte esas mesele burada.

Çünkü ne Hamildullah **"İslam dünyasının son yüzyılda yetiştirdiği büyük ilim adamlarından"**dır, ne de onun **İslam Peygamberi** isimli eseri "**siyer alanında en ciddi ve kapsamlı çalışmalardan biri olarak kabul edilmektedir."**

Gerçek şudur:

Bu kitabın içine, sokulabildiği kadar yanlışlar sokuşturulmuştur. Normaldir, çünkü Muhammed Hamidullah zaten hem ehl-i sünnet değildir hem de amansız bir ehl-i sünnet düşmanıdır.

Böyle bir kimsenin kitabını ehl- sünnet Müslüman evlatlarına verip ondan imtihana çekmenin sebep ve gayesini anlamak ise kolay olmasa gerektir.

***

Hamidullah, Peygamberimiz'in Mirac yolculuğunun ruh ve cesetle olmayıp sadece rûhî bir hal olduğunu söylüyor. Ona inananlar da onun bu kanaatına sıkı sıkıya bağlanıyorlar.

Peki , **"Hamidullah'ın görüşünü din gibi kabul ederek, Mirac'ın rüya veya ruhî bir hâl olduğunu söyleyenler ne oluyorlar?**

Hamidullah kimdir ve Mirac'ın mahiyeti nedir?

Bu soruların cevapları şöyle:

"Ruhu'l-beyan tefsirinde, Tefsir-i Hüseynî'den alınarak, "Resûlüllah'ın Mekke'den Mescid-i Aksa'ya götürüldüğüne inanmayan kâfir olur. Göklere ve bilinmeyen yerlere götürüldüğüne inanmayan ise sapık olur" buyuruluyor.

Bu gerçek karşısında Hamidullah'ın durumu ne?

El-cevap:

Hamidullah her ikisine de inanmıyor.

Hamidullah'ın çok sapık biri olduğu çeşitli ilim adamlarınca bildirilmiştir. Necip Fazıl Kısakürek de onun sapıklıklarını fark etmiş ve **Türkiye'nin Manzarası** isimli eserinde sapıklıklarını sıralamıştır.

Necip Fazıl, **İslâm Peygamberi** isimli kitabın yazarı Hamidullah'ın, kolay kolay cüret edilemeyecek yanlışlıklarını teker teker sıralıyor.

İşte Necip Fazıl'ın Hamidullah'ı tarifi:

1- Herşeyden evvel eserine **"İslâm Peygamberi"** adını koymakla bütün zaman ve mekânın ve topyekün kainatın efendisine, tek Peygamberine âdeta mahdut (sınırlı) bir saha, muayyen (belirli) bir daire çizen, onu birdenbire göze çarpmayacak şekilde dar bir tefrik ve tahsis çemberi içine alan ve böylece en azılı İslâm düşmanlarından Hollandalı müsteşrik Doktor (Duzi) ağzıyla konuşan...

2- İslâmın, -o da hatır için-, orta seviyeyi hedef tutturucu bir din olduğunu kaydeden ve dolayısıyla yüksek seviyeye mahsus olmadığı hissini sinsice veren (s. 14)...

3- İç ve dış bütün ilimlerin sahibine (Peygamberimiz'e), Suriye Hıristiyanlarından din bilgisi almış olmayı yakıştıran (s. 21)...

4- Nebiliği, nebiliğin meydana gelişini basit dünya sâiklerine ve toprak üstü sebeplere bağlıyan (s. 25-29)...

5- Çölde sütkardeşi küçük kızın (Şeyma'nın) omuzunu, hayat boyu iz kalacak şekilde ısırdığını yazan (s. 40)...

6- Rahip Bahîra Vak'asında, **"9 yaşında bir çocuğun** (Peygamberimiz'in) **simasında" nebîlik alâmeti bulunamayacağını ve buna inanmanın "safdillik" olacağını** öne süren (s. 46)...

7- "Çocukluğunda puta bir esmer koyun hediye ettiğine" ait (kabul edilmesi mümkün olmayan) bir rivâyeti kaydedebilen (s. 47)...

8- Allah'ın sevgilisi ve insanoğlunun en güzelini düztaban diye vasfeden (s. 55)...

9- Vahy ânındaki esrarlı tecellileri **"onların ifadesine göre"** kaydiyle kendi kanaatinden uzakta tutan ve bu uslûpla şüpheli gösteren (s. 66)...

10- Bir tecellînin şeytânî mi melekî mi olduğunu tahkik mevzuunda **"melekse çekilir gider, şeytansa kalır seyreder"** gibilerden ilk zevceleri mübarek Hazret-i Hatice ile aralarında edep dışı sahneler îma etmeye kadar varan (s. 69)...

11- Buda'yı Peygamber sayan. (s. 69)

12- İlk Müslümanları, şahsî yakınlık ve menfaat sebebiyle imana gelmiş farzeden (s. 72)...

13- Şakk-ül Kamer (ayın yarılması) vesilesiyle mûcizeyi bıyık altından alaya alan ve kendisini dışarıda bırakıcı şekilde nakillere bağlıyan (s. 82)...

14- Miracı, ruhî bir hâl sayan, Mirac'ı Allah'a mekân tayin etmiş olmak gibi gösteren. (s. 92)

15- İslâmda Allah'a mekân tahsisi olmadığını bilmemezlikten gelip Mirac'ı Allah'a mekân tayin etmiş olmak gibi gösteren (s. 92)...

16- İslam'dan önce Kudüs'te mescid bulunmadığını iddia edip, Mescid-i Aksa'yı, dolayısıyla Kur'anı bile yalanlamaya kadar giden. (s.93)

18- Peygamberimiz hakkında, **"Tedavi için sadece tükürüğü vardı..."** lâfını edebilen (s.106)...

19- Eserini baştan başa kuru aklın en âdîsi ve bizzat akılla iflas ettirilmişi üzerine bina eden ve onun önsözünde Fransızlardan gördüğü misafirperverliğe mukabele için yazdığını, yani kiliseyi memnun edebilmek çabasında bulunduğunu itiraf eden...

Evet... Bütün bunları eyliyen, dinden imandan, aklın iç yüzünden, felsefeden, Doğu ve Batı muhasebesinden ve her idrak fakültesinden yoksun bir bedbahtın İslâm, âlim ve mütefekkiri diye piyasaya sürülmesinden ve bugüne dek bir fikir ve itikat jandarması marifetiyle durdurulmuş olmasından büyük felaket düşünülemez.

Ayrıca bu adamın bir zamanlar 6000 lira aylıkla Sıddık Sami Onar nam kişi tarafından Üniversite (konferansiye) tayin edilmiş, yani (Makaryos) dan beter bir kişi marifetiyle İslâm hakikatlerini göstermeye memur kılınmış olması, İslâmiyeti göstermek değil, gömmekten başka bir şey olmayan gayeyi açıkça belirtir.

Din simsarları bunları basadursun...

(N. Fazıl Kısakürek / Türkiye'nin Manzarası)

***

Değerli okuyucular!

Hamidullah'ı tenkit edenlerden biri de, Merhum Sadreddin Yüksel Hoca'dır. Bir medrese müderrisi olan Sadreddin Hoca, ilmine kimsenin itiraz edemeyeceği bir âlimdi. Bu zat, **"Hamidullah'ın İki Eseri Üzerine Bir Araştırma"** isimli eserinde Hamidullah'ın yanlışlarını madde madde sıralamaktadır.

O yanlışlar sırasıyla şöyle:

1- Hamidullah, **İslâm Peygamberi** isimli kitabında Peygamberimiz hakkında şöyle diyor:

"Onun yegâne arzusu eski peygamberlerin tebliğlerini tekrar canlandırmak, ebedî hakikatleri ihyâ edip tamamlamaktır. Hazreti Muhammed (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) Allah Azimüşşan'ın kendisinden sonra bir peygamber daha gönderilmesine lüzum kalmaksızın, ilâhî tebliğinin hiç değişmeden bâki kalacağına dair samimi kanaatinde yanılmamıştır." (s. 14)

Gördüğünüz gibi Peygamberimiz hakkında, **"ilâhî tebliğinin hiç değişmeden bâki kalacağına dair samimi kanaatinde yanılmamıştır"** diyor.

Kendince Peygamberimiz'in samimi olduğunu söyleyerek övmüş gibi yapıyor. Oysa bu ifade çok büyük bir hatadır. Zira AHazretiab sûresi 40. âyette **"Muhammed Allah'ın resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur"** buyuruluyor. Dolayısıyla, **kendisinden sonra peygamber gönderilmeyeceği"** Peygamberimiz'in kanaatı değil Allah tarafından bildirilen bir vahiydir.

Ona göre ortada vahiyle bildirilen bir şey yok. Sadece Peygamberimiz'in samimi kanaatı var ve Peygamberimiz o kanaatında yanılmamış. Yanılmadığını da Hamidullah tespit etmiş.

Hamidullah'ın söylediği gibi bu hüküm eğer Peygamber Efendimiz'in samimi kanaatından

ileri gelmiş olsayı, AHazretiab sûresinin 40. âyeti Allah'ın kelamı değil –hâşâ- Peygamberimiz'in sözü olmuş olurdu...

Zaten Hamidullah'a göre, Kur'an-ı Kerim ilhama dayalı olarak Peygamberimiz'in sözüdür.

Nitekim, **Resûlüllah Muhammed** adlı eserinde, **"Kur'an Allah'ın sözünü temsil eder, onun yerine geçer"** demektedir. (S: 214)

Mösyö Profesör'ün içinden, "Kur'an Allah'ın sözüdür, Allah'ın kelamıdır" demek gelmiyor olmalı ki "Onun yerine geçer" diyor. (s: 2)

Bir de şu var. Din vahiyle değil de kanaatla mı oluyor ki, Peygamberimiz hakkında **"samimi kanaatinde yanılmamıştır"** denilsin?

***

2- Hamidullah, şöyle diyor:

"İslâm'ın zuhurunda çok sayıda din vardı. Yeni bir dine ihtiyaç var mıydı? İslâm'ın muvaffakiyeti hangi şartlara bağlıydı? Bu soruya, Prof. Filip K. Hitti'nin cevabı gayet veciz ve faydalıdır."

Hamidullah'ın, müsteşrik/oryantalist Prof. Filip K. Hitti'nin gayet faydalı gördüğü sözü şöyle:

"İslâmiyet, Sami kavimlere ait dinlerin mantıki mükemmelleşmesidir." (S: 19)

Müslüman olmayan Hitti bu sözüyle **"İslamiyetin Allah tarafından gönderilen bir din olmadığını, diğer bazı dinlerin mükemmelliğe doğru mantıklı bir gelişmesi"** olduğunu söylüyor, Hamidullah da müslüman olmayan bu müsteşrikin sözünü alkışlayarak kabul ediyor. Yani ona suç ortağı oluyor.

"İslâm'ın zuhurunda çok sayıda din vardı. Yeni bir dine ihtiyaç var mıydı?" sözüne ne demeli?

İslama ihtiyaç olup olmadığı insanların düşüncelerine mi bağlı ki Hamidullah böyle bir soru soruyor?

Bu sorunun, "Ya rabbi yeni bir dine ne lüzum var! Zaten birçok din var" demekle ne farkı var?

Bir Müslümanın, kalemini böyle bir soru için harekete geçirmesi mümkün mü?

Her şeyi bir tarafa bırakalım, hangi düşünce ve hangi niyetle olursa olsun, iman sahibi bir kimsenin **Yeni bir dine ihtiyaç var mıydı?** demesi mümkün mü?

***

3- Hamidullah, şöyle diyor:

"Hazreti Muhammed *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* **Umman'a yaptığı ticârî seyahatte Çinlilere rastlamış olsa gerek. Onun bu kavmin sanatına karşı büyük bir hayranlığı vardır. Ve şu söz ona izafe edilir: "İlim Çin'de olsa dahi arayınız."** (S: 20)

Bu sözdeki yanlışların hangisini düzeltmeli bilmem ki!

Dikkat ederseniz, hiçbir ilmî ve târihî dayanağı olmadığı için **"Çinlilere rastlamıştır"** diyemiyor da, **"Çinlilere rastlamış olsa gerek"** diyor. Yani tamamen kendi düşüncesi. Daha doğrusu uydurması.

Peygamberimiz hakkında **"Çinlilerin sanatına karşı büyük bir hayranlığı vardı"** demesi de kocaman bir yalan ve Peygamberimiz'e iftiradır.

Hamidullah bu yalanı ortaya atıyor ama bir delil gösteremiyor. Hangi hususta olursa olsun, zaten bir peygamberin gayr-i Müslimlere hayranlık beslemesi mühaldir/akıl dışıdır.

Eğer Çinlilerde sanat ileriyse, Allah vahiyle onu peygamberine bildiremez mi?

Hamidullah, vahiy demekten köşe bucak kaçıyor her şeye vahiy dışında bir dayanak bulmaya çalışıyor.

Yoksa vahye inan(a)mıyor mu?

8-10 yaşındaki bir çocuk bile, **"İlim Çin'de olsa dahi arayınız"** sözüyle **"En uzak yerde bile olsa arayınız"** demek istendiğini bilir.

Hamidullah bilmiyor mu?

Hoş o da biliyor da, işte...

***

4- Hamidullah şöyle diyor:

"Hazret-i Muhammed, *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* **Avrupa'yı ve Katolikliği tanımadı. Sadece Bizans hakimiyetindeki Hıristiyanlaşmış**

Suriye Araplarıyla münasebeti oldu. Bunlar ona Hıristiyanlık akideleri hakkında malumat vermiş olsa gerektir" diyor. (S. 21)

Bu sözlerde de aynı sakim düşünce ve vahyi yok saymak gayreti yatıyor.

Peygamberimiz (*Sallallâhü Aleyhi ve Sellem*) Allah'ın resûlü değil de sıradan bir insan mıdır ki, Hıristiyanlık inancını insanlardan öğrenmeye muhtaç olsun?

Ona gelmiş gelecek her şeyin ve sayısız âlemlerin ilimini/bilgisini veren Allah *(Celle celalühü)* Hıristiyanların neye nasıl inandıklarını öğrenmesi için -hâşâ- kafirlere mi muhtaç etmiştir?

Böyle bir inanç taşıyan kimsenin Müslüman olması, önceden Müslüman idiyse Müslüman kalması mümkün müdür?

Kur'an-ı Kerim'de birçok âyet Hıristiyanların durumunu açıklamıyor mu ki, Peygamberimiz Hıristiyanların inançları hakkında Suriyeli Araplardan bilgi almaya muhtaç olsun?

Meselâ Mâide sûresi 72. âyette, **"Şüphesiz, 'Allah Meryemoğlu Mesih'tir" diyenler kâfir olmuşlardır"** buyuruluyor.

Bir sonraki âyette de, **"Şüphesiz "Muhakkak Allah üçün üçüncüsüdür' diyenler kâfir olmuşlardır"** buyuruluyor.

Bu hususta başka birçok âyet var. Kendisine bu âyetler indirilen Peygamberimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* Hıristiyanlık inancını Hıristiyanlardan öğrenecek öyle mi?

Bu mantık Müslüman mantığı değil maddeci mantığıdır. Bir insanın böyle bir inanca sahip olması için vahiy diye bir şeye inanmıyor olması lâzım.

***

5- Hamidullah şöyle diyor:

"Sent-Helendeki ikameti esnasındaki tefekkürlerinde Napolyon <u>haklı olarak</u> şöyle düşünüyordu:

"İslamiyet'in tesisinde bazen mucizelere götüren tesadüfî şartlardan ayrı olarak, bizim bilmediğimiz bir şey olması lâzımdır..." (S. 26)

Napolyon'un, İslam'ın zaferlerini mûcizelere götüren tesadüflere bağlaması normaldir. Fakat Fransızların İslam profesörü dediği, Müslümanlardan bazı kimselerin de İslâm profesörü kabul ettiği bir kimsenin, Napolyon'u haklı göstermesinin hiçbir haklı tarafı olamaz.

Yine de Napolyon bir şeyler sezmiş olmalı ki, **"tesadüfî şartlardan ayrı olarak, <u>bizim bilmediğimiz bir şey olması lâzımdır...</u>"**diyor.

İslam profesöründen(!) beklerdik ki kitabına şöyle bir kayıt düşsün:

"Evet Napolyon'un hissettiği gibi, onun bilmediği bir şey vardır. O şey, işte Allah'ın Müslümanlara yardımıdır"

Ne yazık ki İslam profesörünün böyle bir cümlesine rastlamıyoruz.

***

6- Hamidullah'ın Peygamberimiz hakkındaki düşüncesine bakın:

"Şayet kaynakların susması kafi bir delil değilse, onun belki de deniz yoluyla Habeşistan'a gittiği dahi hatıra gelebilir. Bütün bu seyahatler onun Bizans, Acem, Yemen ve Habeşistan'ın ticârî, idârî, gelenek ve kanunlarını öğrenmesine yol açtı.

Olgunluk yaşında, kırkında bu tecrübeli adam, kavmini ıslaha teşebbüs etti." (S. 34)

Değerli okuyucular!

Vahyi ve Allah'ın yönlendirmesini devreden çıkarmak için kırk dereden su getiren Hamidullah, kaynaklarda buna dair bir şey görememenin üzüntüsüyle Peygamberimiz'i hayalinde Habeşistan'a seyahata gönderiyor. **"onun belki de deniz yoluyla Habeşistan'a gittiği dahi hatıra gelebilir"** diyor.

Kaynaklar da amma acımasız haa! İnsan hiç olmazsa Peygamberimiz'in Habeşistan'a gittiğine dair bir satırlık bari bir şey yazar da, o tek satır Hamidullah'a can simidi olurdu. Ne yazık ki yok.

Olmasa da mühim değil, İslam profesörü yok olsa da var sayıyor.

Tek bir satır oluverseydi, adamcağız o tek satıra dayanarak, Peygamberimiz'in Habeşistan'a gittiğini iddia eder ve orada edindiği bilgilerle gelip Mekke'de tecrübeyle peygamberlik yaptı derdi. Ama diyemiyor adamcağız. Iyice âciz kalmış, sadece **"onun belki de deniz yoluyla Habeşistan'a gittiği dahi hatıra gelebilir"** diyebiliyor. O kadar âciz kalmış ki, hem **"belki"** diyor, hem **"hatıra gelebilir"** diyor. Yani bir cümlede iki tereddüt ifadesi...

Hamidullah, tam bir misyoner edasıyla, **"Tecrübeli adam"** tabirini kullanıp, Resûlüllah Efendimiz'in seyahatler neticesinde edindiği bilgilerden sonra ıslahata kalkıştığını yazıyor. Yani ona göre Peygamberimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* vahiyle değil tecrübesiyle hareket etmiş.

İşte bu tam bir misyoner üslubudur. Onlar da hep Peygamberimiz'in vahiyle değil kendi tecrübesiyle hareket ettiğini söylerler.

Halbuki bir peygamberin her hareketi, her sözü vahiyledir. Nitekim Resûlüllah Efendimiz'e her şey vahiyle bildiriliyordu. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de meâlen şöyle buyuruluyor:

"Sen bu Kur'an gelmeden önce bir kitap okumuyordun ve onu elinle yazmıyordun. Eğer öyle olsaydı, hakkı bâtıla çevirenler şüphe duyarlardı." *(Ankebût, 48)*

"O arzusuna göre konuşmaz. O(nun bildirdikleri) **vahyedilenden başkası değildir."** *(Necm, 3-4)*

Evet, gerçek Allah'ın bildirdiği şekilde böyle. Ama İslam profesörü(!) Hamidullah israrla **"seyahatler onun Bizans, Acem, Yemen ve Habeşistan'ın ticârî, idârî, gelenek ve kanunlarını öğrenmesine yol açtı"** diyor.

"Olgunluk yaşında, kırkında bu tecrübeli adam, kavmini ıslaha teşebbüs etti" diyerek, yaptıklarını vahiyle değil de tecrübeyle yaptığını söylüyor.

***

7- Hamidullah, iddiasını kabul ettirebilmek için doğru dürüst âlimlerden nakiller yapamadığı için, İbni Kelbî yalancısının sözüne sarılıyor:

"İbni Kelbî, bizzat Muhammed'in *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* **İslamdan evvel bir put önünde esmer bir koyun kurban ettiğini nakleder. ...kurban da şüphesiz bâtıl itikadlara inanan halaları tarafından tedârik edilmiştir."** (S: 47)

Peki Peygamberimiz'e yapılan bu iftirayı okurken insanın imanını titreten bu hadiseyi nakleden İbni Kelbî kimdir?

Ahmet Zeki Paşa onun hakkında şöyle diyor:

"Hiçbir hadis âlimi İbni Kelbî'yi kabul etmemiştir. .. bütün hadis âlimleri haklı olarak onu tenkit edip halkı onun sözlerine inanmamaya davet etmişlerdir.

...Ehli sünnet İbni Kelbî'den nefret duymakta haklıdır. Çünkü o râfizîlikte ve aşırı Şiîlikte şöhret edinmiş bir kişidir."

Demek ki İbni Kelbî, gulât-ı şîadan /şiânın azgınlarından bir adammış.

Hamidullah işte böyle bir adamın yazdığını kitabına alarak Müslümanların Sevgili Peygamberimiz hakkında yanlış ve tehlikeli bir inanca sahip olmalarına sebep oluyor. Sadece sebep de olmuyor, ayrıca çalışıyor, uğraşıyor...

İstanbul'daki bir belediye de böyle bir kimsenin kitabını ehl-i sünnet gençlerin ellerine vererek dikkatle okumaları için –öyle zannediyorum ki- bilmeden veriyor.

Belediye mensupları bilmeyebilirler. Ama ilahiyatçılar nasıl bilmez?

Yukarıda yazdıklarımıza onlar ne diyorlar?

Önümüzdeki sayılarda yazacaklarımıza ne diyecekler acaba?

Değerli okuyucular!

Bu konu daha da uzayacak. Müslüman gençlerin nasıl bir kimsenin nasıl bir eserini okumaya yönlendirildiklerini öğrenmemiz için, önümüzdeki iki sayıda da bu konudan bahsetmemiz icap edecek.

Lütfen unutmayın 7. maddedeyiz. Devamı dergimizin bundan sonraki sayılarında...

Şimdilik fî emânillah...

ABDURRAHMAN İBNİ AVF (3)

(*Radıyallahu Anh*)

TÜRKİYE GAZETESİ YAYINLARI
İSLAM ALİMLERİ ANSİKLOPEDİSİ GİBİ BAZI
MUTEBER ESERLERDEN ALINTIDIR.

Abdurrahman b. Avf *(Radıyallahü anh)*, Hazreti Ebû Bekir ve Hazreti Ömer *(Radıyallahü anhüma)*'nın en büyük yardımcılarındandı. Her iki halife de onun fikirlerine son derece ehemmiyet verir, mühim meselelerde onunla istişare ederlerdi.

Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in vefâtından sonra, ilk olarak halife seçilen hazret-i Ebu Bekir *(Radıyallahü anh)*'ın, en samimi ve önde gelen müşavirlerinden olan Abdurrahman bin Avf *(Radıyallahü anh)*, halîfe seçimiyle ilgili Benî Sa'îde toplantısında bulundu. Ve Ebu Bekir *(Radıyallahü anh)*'a ilk bî'at edenlerden oldu.

Hazret-i Ebu Bekir *(Radıyallahü anh)*, ona son derece saygı duyar, hürmet eder ve her işte onun fikrini öğrenmeye ehemmiyet verirdi. Vefatı yaklaştığında kendinden sonra hilâfete Ömer b. el-Hattab'ın geçmesi hususunda, sahabeden bazılarıyla istişare etti. Onlardan her biri ayrı ayrı şeyler söyledi. İçlerinde Hazreti Ömer'i beğenenler de vardı, sert mizaçlı olmasından dolayı halife olmasını tasvip etmeyenler de...

Abdurrahman İbn-i Avf'ı çağırtıp bu konudaki düşüncesini sordu ve:

— Senin görüşün mutlaka en faziletli olanıdır, buyurdu. Abdurrahman İbn-i Avf:

— Ömer *(Radıyallahü anh)* sizin düşündüğünüzden daha iyidir, yalnız biraz sertliği vardır, dedi. Bunun üzerine Hazret-i Ebu Bekir şöyle buyurdu:

— Ömer'in sertliği benim rikkatimden, yumuşaklığımdan ileri geliyor. İşleri üzerine alırsa bu sertliği kaybolur. Ben dikkat ettim, bir kimseye kızdığım zaman Ömer ona itidal gösterip yumuşak davranıyor, ben yumuşak davranırsam o sertleşiyor.

Nihayet, Ebu Bekir Sıddık *(Radıyallahü anh)*, diğer Ashab-ı kiramla da istişare ettikten sonra, Hazreti Osman *(Radıyallahü anh)*'a bir ahidname yazdırarak Hazret-i Ömer'in halîfeliğe seçilmesini vasiyet buyurdu.

Hazreti Ömer devrinde devlet biraz daha büyümüş, sınırlar genişlemişti. İşlerin daha rahat çözülmesi ve belli bir sistem içinde yürütülmesi için, zamanın en önemli müesseselerinden biri olan **"Şûra Meclisi"** kuruldu. Abdurrahman bin Avf'da, kurulan bu şûranın önemli bir üyesi idi. Bunun yanı sıra Hac Emirliği'ne de tayin edildi ve Hazreti Ömer, hilâfeti boyunca onun emirliğinde hac vazifesini yerine getirdi. Her zaman onun fikirlerine önem verir, sözlerine itibar ederdi.

Abdurrahman b. Avf *(Radıyallahu anh)*'ın vebâ hakkındaki rivâyeti

Bir keresinde Hazreti Ömer *(Radıyallahü anh)* Şam'a gidiyordu. Şam'da Tâ'ûn (bulaşıcı vebâ hastalığı) olduğu işitildi. Bu haber gelince, yanında bulunanların bazısı:

— Şam'a girmiyelim, dedi. Bir kısmı da:

— Allah-ü Teâlâ'nın kaderinden kaçmıyalım, dedi. Bunun üzerine Hazreti Ömer:

— Allah-ü Teâlâ'nın kaderinden, yine O'nun kaderine kaçalım, şehre girmiyelim.

Birinizin bir çayırı ile bir çıplak kayalığı olsa, sürüsünü hangisine gönderirse, Allah-ü Teâlâ'nın takdiri ile göndermiş olur, buyurdu. Sonra Abdurrahman bin Avf'ı çağırıp onun bu konudaki görüşünü sorunca dedi ki: "Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Vebâ olan yere girmeyiniz ve vebâ olan bir yerden başka bir yere gitmeyiniz, oradan kaçmayınız!"

Bunun üzerine Hazreti Ömer:

— Elhamdülillah, benim sözüm hadîs-i şerîfe uygun oldu, deyip Şam'a girmediler.

Vebâ bulunan yerden dışarı çıkmanın yasak edilmesinin hikmeti; şayet sağlam olanlar o yerden çıkınca, hastalara bakacak kimse kalmaz ve helâk olurlar.

Ayrıca vebâlı yerdeki mikroplu hava, yani vebâ mikropları oradakilerin vücuduna yerleşince, kaçanlar hastalıktan kurtulamaz ama hastalığı başka yerlere götürmüş ve bulaştırmış olurlar. Hadîs-i şerîfde buyuruluyor ki:

"Veba hastalığı bulunan yerden kaçmak, muhârebede kâfir karşısından kaçmak gibi, büyük günahtır."

Hazreti Ömer *(Radıyallahu anh)* sabah namazı esnasında Ebu Lu'lu isimli Mecûsî tarafından hançerlenince, Abdurrahman bin Avf *(Radıyallahu anh)*'ı elinden tutup mihraba geçirdi ve o da cemaate hafif bir namaz kıldırdı.

Ben Ömer'siz bir ömür istemem

Hazreti Ömer *(Radıyallahü anh)*'ın halîfeliği zamanında, onun yakîni ve refîki olan Abdurrahman b. Avf, başından geçen çok enteresan bir olay anlatır:

"Ben Hazreti Ömerden acâyiplikler gördüm. Dediler:

— Ne gördün? Buyurdu ki:

— Hayatta olsa, bunu söylemeğe kadir olmazdım. Ama artık vefat ettiğine göre anlatabilirim. Onunla her gece ikimiz şehri dolaşırdık. Şehirde aç-açık kimse var mı diye gecenin karanlığında sokaklarda dolaşırken bir yere varırdık. Hazreti Ömer bana:

— Sen burada dur ve beni bekle! Diyerek gider ve bir müddet sonra geri dönerdi. Ben de ona muhâlefet etmeyip orada durur ve Hazreti Ömer'in dönmesini beklerdim.

Bu durum her gece vaki olurdu. Beni orada bekletir, kendi yalnız başına gider ve bir zaman sonra gelirdi. "Nereye gider, niçin gider, orada ne yapar?" bilmezdim. Bunu çok merak etmeme rağmen, kendisine de sual etmeye cesaret edemezdim.

Hazreti Ömer'in vefâtından sonra, içimdeki o merakı bir türlü yenemediğimden, bir gece vakti kalkıp tek başıma o mahalleye gittim. Hazreti Ömer'in beni bırakıp tek başına girdiği sokağa girdim, orada bir ev gördüm. Evin kapısını tıklatıp girmek için müsaade istedim. İçerden yaşlı bir kadın:

— Ey Ömer sen misin? Diye sordu. Ben:

— Hayır Ömer yok, ben onun arkadaşayım, de yince:

— Acaba ne oldu ki, Ömer bu gece gelmedi? Diye hayıflandı.

— Maalesef Ömer bu dünyadan göçtü, dediğimde, yaşlı kadın, derin bir âh çekerek ağlamaya abaşladı. Bunun üzerine:

— Ömer sana nasıl yardım ediyorsa, artık bundan böyle senin ihtiyacını ben karşılamaya ve sana yardım etmeye hazırım, dedim. Bunun üzerine hıçkırıklarla dedi ki:

— Evladım! Onun yaptığını kim yapabilir? Ben yaşlı, kötürüm bir kadınım. Gündüz vakti üzerimi kirletirim. O her gece gelir, kirlenmiş elbisemi yıkar, temizler paklar, ihityacım olan erzâkı da bırakır giderdi. Şimdi o gitti, onun yerini kim tutabili? dedikten sonra yaşlı kadın gözyaşlarıyla dua etmeye başladı:

— Ya Rabbi! Bana yardım eden Ömer'i afv eyle. Ben bu yanlızlığa ve bu ağır hastalığa Hazreti Ömer gibi bir zât sebebiyle katlanabiliyordum. Ama o vefat etmiş. Ne olur benim de rûhumu bir an önce kabzeyle, çünkü ben Ömersiz bir ömür istemem.

Kadın böyle dua ettikten sonra sesi-sedası kesildi. Dışardan birkaç kez daha seslendim fakat cevap alamayınca, içeri girmek zorunda kaldım. İçeri girince gördüm ki, yaşlı yatalak bir nine. Rûhunu teslim etmiş... Demek o saat duâsı makbul olup, dünyadan göç etmiş. Bu durum beni çok etkiledi, ağladım. Daha sonra techiz ve tekfînini yaparak defnettik...

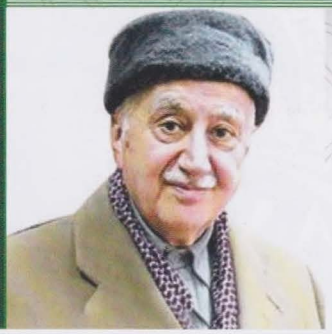
Halife seçimi

Hazreti Ömer *(Radıyallahü anh)*'ın şehid edilmesinden sonra, halife seçimi hadisesinde yine Abdurrahman bin Avf'ın zekasını, ferasetini, üstün fedakârlığını ve ferâgatini görüyoruz.

Hazreti Ömer *(Radıyallahü anh)*'ın, alçakça bir suikaste uğrayıp hançerlenmesi sebebiyle aldığı ağır yaralar sonucu rahatsızlığı gittikçe artıyor, yapılan tıbbî müdahaleler bir türlü fayda vermiyordu. Anlaşıldı ki, bu yaradan kurtulma ümidi pek yok. Bunun üzerine sahabenin ileri gelenleri toplanıp Hazreti Ömer'e, kendisinden sonra halife olarak yerine birisini tercih etmesini teklif ettiler.

Hazreti Ömer *(Radıyallahü anh)* da; "benden sonra şu kişi halife olsun" demek yerine, Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in kendilerinden hoşnud ve razı olarak vefat ettığı altı kişiyi namzet gösterdi. Ve bu kıymetli zatlardan birisi üzerinde karar verilmesi düşüncesinde olduğunu bildirdi. Yani bu altı kimsenin toplanarak, aralarından birini halîfe seçmelerini ve Abdurrahman bin Avf'ın iltihak ettiği tarafın tercih edilmesini tavsiye buyurdu.

Hatta bu hususta; "Abdurrahman, son derece isabetli rey sahibi ve selim tabiatlıdır. Endişeden uzak kimsedir. Hangi tarafa iltihak ederse, siz de o tarafa iltihak ediniz" buyurdu. Hazreti Ömer *(Radıyallahü anh)*'ın işaret buyurduğu bu zatlar; **Aşere-i Mübeşşere** (Dünyada iken, Efendimiz tarafından Cennetle müjdelenen on kişi)'den olan; "Hazreti Osman, Hazreti Ali, Abdurrahman bin Avf, Sa'd bin Ebî Vakkas, Hazreti Talha ve Hazreti Zübeyr *(Radıyallahü anhüm)* gibi zatlardan müteşekkil idi.

YA OLACAĞIZ YA ÖLECEĞİZ

MEHMET ŞEVKİ EYGİ

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
18 ARALIK

İTİKADIMIZI tashih edeceğiz, yâni inançla, imanla ilgili bilgilerimiz doğru olacak. Aksi takdirde sapıtırız.

Beş vakit namazı dosdoğru kılacağız. Aksi takdirde dinimizin direğini yıkmış olur, enkazın altında kalırız.

Zekatımızı Kur'ana, Sünnete, Şeriata, fıkha uygun şekilde dosdoğru vereceğiz. Aksi takdirde tokat yeriz.

Karılarımızı kızlarımızı Şeriata uygun şekilde tesettüre sokacağız. Böyle yapmaz, onları şeytanî tesettüre sokarsak işimiz rast gitmez.

Ribadan uzak duracağız. Müslümanlar birbirleriyle riba muamelesi yaparlarsa belalarını bulur.

Âhir zaman alâmeti yüksek şeddadî lüks ve israflı binalar yapmayacağız, bunlara karşı olacağız. Aksi takdirde iki yakamız bir araya gelmez.

Dilimizi gıybetten, yalandan, iftiradan, dedikodudan koruyacağız. Böyle yapmazsak selamette olamayız.

Lüks, israf ve aşırı tüketime kaçmayacağız, kanaatli olacağız. İsraf edersek şeytanın kardeşi oluruz . Şeytanla kardeşlik yapanlar iflah olmaz, necat bulmaz.

Mü'min kardeşlerimizi seveceğiz, bütün hayırlı işlerinde onları destekleyeceğiz. Onlara düşmanlık yapmayacağız. Ümmet birliği çatısı altında ittifak, vifak, tesânüd, dayanışma içinde yaşayacağız. Böyle yapmaz, bölünür parçalanır birbirimize düşersek rüzgarımız ve gücümüz gider, rezil zelil esir ve kâfirlerin maskarası oluruz.

Müslümanlardan râşid, âdil, âbid, kâmil, müdebbir, firasetli, ehil, layık bir zatı İmam nasb edeceğiz ve hepimiz ona biat ve itaat edeceğiz. Boynumuzda böyle bir biat ve itaat bağı olmadığı halde ölürsek, sanki cahiliyet ölümü ile ölmüş olacağımızı iyi bileceğiz.

Kendi işlerimizi ve Ümmetin işlerini ehliyetli ve mu'temen kimselerle istişare ederek göreceğiz. İstişare etmezsek sonunda pişman olacağımızı bileceğiz.

En akıllı, en vasıflı, en idealist çocuklarımızı öncelikle subay, öğretmen, din görevlisi (hademe-i hayrat) olarak yetiştireceğiz. Böyle yapmazsak, ne oluruz biliyor musunuz? Yakın tarihimizdeki ve bugünkü kötü ve utanılacak duruma düşeriz...

Şifahî bedevilik ve câhiliyet kültüründen, yazılı medenî İslam kültürüne geçeceğiz. Aksi takdirde, bizden daha kültürlü düşmanlarımız bize galebe eder ve perişan oluruz.

Çocuklarımızı para kazanmaya, lüks bir hayat sürmeye, keyif çatmaya, hedonizme, dünya sevgisine yönlendirmeyeceğiz. Onların iyi, güçlü, vasıflı Müslümanlar, insanlar, vatandaşlar olmaları için neler yapmak gerekiyorsa hepsini yapacağız.

Tağutî küfür, şirk, nifak ahlâkını bırakıp; Kur'ana, Sünnete, Şeriata, Hikmete dayalı İslam ahlakını kabul edip hayata uygulayacağız. Ahlakımızı tashih ve ıslah etmez, yâni düzeltmez ve iyileştirmezsek bizim için kurtuluş yoktur.

Yeryüzünde Allah'ın şâhitleri, Resulullahın (Salat ve selam olsun ona) mücâhidleri olacağız. Böyle olmazsak zillet, esaret ve rezillik bizi gölge gibi takip eder.

Evet ya olacağız, ya öleceğiz.

Onlar İslam'dan ve Müslümanlardan Nefret Ediyor - 20 ARALIK

BU Halkın çoğunluğu Müslüman ve onlar Müslümanlardan nefret ediyor.

Millî kimlik ve kültürümüzün temel unsuru İslam'dır ve onlar İslam'dan nefret ediyor.

Onlar, Müslümanların din, inanç, ibadet, inandığı gibi yaşamak haklarını kabul etmiyor; zaten kısıtlı olan bu hakların daha da kısıtlanmasını istiyor. Onlar, çoğunluktaki Müslümanları ikinci sınıf vatandaş, sömürge yerlisi, parya olarak görüyor. Onlar, Müslümanlara karşı bir apartheid rejimi uygulanmasından yanadır.

Onlar, Müslümanların çocuklarının Kur'an'a ve Sünnete uygun gerçek din eğitimi almasını istemiyor. Onlar, İslamı kökünden kazımak istemişlerdi. Bunu başaramayınca İslamı tahrif etmek, Müslümanlara parçalamak yoluna başvurdular. Onlar Müslümanlara kendi hurafe ve sapık ideolojileri zorla kabul ettirmek istiyor.

Onlar, Müslüman halkın bin yıllık Kur'an-İslam yazısını öğrenmesini istemiyor. Onlar dilde, kültürde, sanatta, yazıda, zihniyette kopukluk ve ârıza taraftarıdır. Onlar, çoğunluğun kendi kanunlarını istemesine karşı çıkıyor.

Onlar, Japonya'nın kargacık burgacık son derece zor ve çetrefil yazıyla bizden çok ilerlediğini görmüyor, kabul etmiyor. Onlar Türkiye Müslümanlarını putperest yapmaya çalışıyor. Onlar, bin türlü şeytanî plan ve desise ile Müslüman çoğunluğu bin parçaya ayırarak bir İslam Protestanlığı mozaiği oluşturmuştur.

Onlar çıplaklığı, içki içmeyi, kumarı, faizci, fuhşu, zinayı medeniyet olarak görüyor ve bunları tenkit eden Müslümanların başından aşağı kova kova gericilik çamuru döküyor. Onlar vasıflı Müslüman yetişmesini istemiyor, bunu önlemek için her hıyaneti yapıyor.

Onlar, Türkiyeyi bölmek istiyor. Onlar doğu ve güneydoğu bölgelerimizi boşaltıyor ve ilk fırsatta oralara nüfus ithal etmek istiyor.

Onlar Mason localarına verilen hakları ve hürriyetleri sûfî Müslümanlara tanımıyor, tekkelerde zikrullah yapılmasına karşı çıkıyor.

Onlar Müslüman kadınların tesettürüne karşı çıkıyor ama devletin resmî vesikalarla yasal, KDV'li, korumalı, hijyenik (!) seks köleliğini yaptırmasına karşı çıkmıyor.

Onlar, Müslüman çoğunluğu egemen azınlıklarla eşit görmüyor. Onlar, Türkiye'deki vesayet rejiminin devamı ve hakimiyeti için askerî ve sivil darbe yapılmasından yanadır. Onlar gazete ve TV'lerinde iğrenç, bayağı, çirkin, azdırıcı müstehcen yayınlar yapıyor.

Onlar Türkiyeyi 1930'ların karanlık günlerine götürmek istiyor. Onlar kimlerdir? Onlar Tâgutî güçlerdir. Ya doğrudan doğruya Tağutluk yaparlar, yahut Tağutları destekler. Onlar İbn Sebe'nin, Sabatay'ın torunlarıdır.

Onlar İskilipli Âtıf efendiyi, Erzurumlu Şalcı Bacıyı, Erbilli Esad efendiyi, binlerce ulemayı, fukahayı, meşayihi, mü'minleri, mâsum Müslümanları asanların, zindanlarda inletenlerin, uyduruk mahkemelerde yargılayanların, Müslümanlara kan kusturanların yolundan gidiyorlar.

Onlar haksızlık, zulüm, dalâlet, işkence heykelleridir. Biz Müslüman çoğunluğun onlarla işimiz zordur. Allah yardımcımız olsun. Allah'ın bize yardım etmesini istiyorsak önce biz kendimize yardım edelim. Birleşelim birleşelim birleşelim...

İslama, Kur'ana, imana, Sünnete, Şeriata, İslam ahlakına, namaza, ilme, irfana, yüksek kültüre, ihlasa yapışalım. Sağlam kulplara...

Bozuk Bid'at, Dalâlet Fırkaları... - 22 ARALIK

SÜNNÎ Müslümanların hafızalarından çıkartmamaları gereken mesele şudur:

Bozuk mezheplerin, fırkaların, hiziplerin; Ehl-i Sünnet ulema ve fukahasının cumhuruna zıt, ters, aykırı BÜTÜN inançları, hükümleri, görüşleri, yorumları yanlıştır. Bunların hepsinde de Ehl-i Sünnet haklıdır.

Bozuk mezhepler ve fırkalar namazı kabul ediyor ve kılıyor. Bizim onlarla namazı kılma konusunda ihtilafımız yoktur.

Lakin onların, namaz kılıyorlar diye hak yolda olduklarını söylenemez, iddia edilemez.

Ehl-i Tevhid ve ehl-i Kıble olan sûfî Müslümanları şirk ve küfürle suçlayan Necdîler elbette yanılıyor.

Mü'mini tekfir eden, o mü'min kafir değilse kendisi kafir olur.

Vehhabîler, Muhammed ibn Abdilvehhabı imam kabul etmişlerdir. Biz Sünnîler ise ona değil, kardeşi Süleyman ibn Abdilvehhab'a güveniriz. Süleyman, kardeşini red, cerh ve ibtal için "es-Savaiq el-ilahiyye fi'r-red 'Ale'l-Vehhabiyye" kitabını yazmıştır.

Mutezile mezhebi mensupları da namaz kılıyor, oruç tutuyor ama Ehl-i Sünnete aykırı, zıt, ters düşen nice itikadları olduğu için bid'at ve dalalet içindedirler.

Tarikata bağlı Sünnî bir Müslüman, tarikatı ve tasavvufu inkar eden, bağlılarına müşrik diyen, tarikat evliyasının evliyaurrahman değil, evliyauşşeytan olduğunu söyleyen Vehhabî bir imamın ardında cemaat olup namaz kılabilir mi?

Kılmaması gerekir. Kendisini tekfir eden, şirkle suçlayan bir imamın ardında namaz kılınabilir mi? Elbette kılınamaz.

Bütün bozuk, sapık, bid'at mezheplerinde gulüvv denilen aşırılıklar bulunmaktadır.

Onlar, ehl-i Tevhid ve ehl-i Kıble olan mü'minleri ne kolay tekfir ediyor...

Bir Müslüman, Peygamber efendimizin (Salat ve selam olsun ona) ashabından Ebu Eyyub el-Ensarî hazretlerinin türbesini ziyaret etse, orada bir Fatiha okuyup sevabını bu muhterem zata hediye etse kafir mi olur, müşrik mi olur?

Bütün Ehl-i Sünnet Müslümanları, bid'at ve dalalet fırkaları konusunda uyarılmalı, aydınlatılmaları, bilgilendirilmelidir. Özetin özeti şu

-Yurdumuzda son yıllarda hortlatılan Mutezile mezhebi, Ehl-i Sünnete ters düşen batıl bozuk bir fırkadır.

-Fazlurrahmancılık mezhebi çok bâtıl bir fırkadır.

-Vehhabî mezhebi, bilhassa inanç konusunda büyük yanlışlar ihtiva eden bozuk bir fırkadır.

-Mezhepleri ve fıkhı inkar eden mezhepsizlik mezhebi bozuktur, yanlıştır.

-Sünneti ve fıkhı inkar eden Kur'aniyyun mezhebi batıl bir mezheptir.

-Telfik-i mezahib, dini oyuncak etmektir.

-Kemalist ilahiyatçıların mezhebi bozuk değil, çok bozuktur.

-Feminist İslamcılık mezhebi bozuk, batıl, mudil bir mezheptir.

-BOP'çuluk, İslamın içini boşaltmak maksadıyla kurulmuş bir tuzaktır.

-Dinlerarası Diyalog olamaz. Çünkü diğer dinler Tevhide, Kur'anın hak kitab, İslamın hak din, Resulullahın hak peygamber olduğuna inanmıyor.

- Ehl-i Sünnet mensuplarının itikatta iki imamı vardır: İmamı Eş'arî ve İmamı Mâturidî...

-Fıkıhta dört hak mezheb vardır. Beşinci hak mezhep yoktur. Dört hak mezhep birbirini tadlil etmez.

-Ashabı kiramı (üç beş kişi hariç) tekfir eden mezhep hak değildir.

-Hulefa-i Râşidînin ilk üçüne kafir ve münafık diyenlerin mezhepleri bozuktur.

-Kur'an mahluktur diyen Mutezile mezhebi bozuktur.

-Kabir ve berzah ahvalini inkar edenler bid'atçi ve sapıktır.

Bütün dünayada olduğu gibi Türkiyemizde de, Ehl-i Sünnete sapık diyen, beş vakit namaz kılan salih tarikat Müslümanlarını şirk ile suçlayan bozuk bir fırka, petrodolarların yardımıyla adam devşirmekte, yoğun propaganda yapmaktadır. Din kültüründen, en basit ilm-i kelam malumatından mahrum bir kısım Sünnî halkın bu konuda aydınlatılması ve uyarılması, bilenlerin üzerine borçtur, vazifedir.

Ehl-i Sünneti Haricilik, mutezile, Rafizilik gibi bozuk mezheplerle bir tutmak, onlar sevilesinde görmek büyük haksızlıktır ve çarpırklıktır.

Ehl-i Sünnet İslamın doğru yorumudur.

Ehl-i Sünnet Sevad-ı âzamdır.

Ehl-i Sünnet Kur'an ve Sünnet İslamlığıdır. Sünnet olmazsa, Kur'an doğru yorumlanamaz.

Sinsi Mutezilîler, Fazlurrahmanîler, Kemalîler taqiyye ve kitman yapıyorlar. Bu ise Müslümanları aldatmaktır.

BOP ile, Ehl-i Sünnet yıkılmak, İslamın içi boşaltılmak, Müslümanlar sekülerleştirilmek isteniyor.

Bunca hercümerç içinde çoğunluğu oluşturan Sünnî Müslüman halkı kimler, hangi kurumlar uyaracak?

Size Beş Sorum Olacak - 25 ARALIK

MUHTEREM kardeşim... Sizin gibi musalli, ehl-i kıble bir Müslümana elbette kardeşim diyeceğim ama isim vermeden, şahsiyat ve polemik yapmadan hatâ ettiğinizi de söyleyeceğim.

Hakaretâmiz cümleler bulunan mektubunuzda bendenizi bazı konularda haksız yere suçluyor, birtakım adamları da göklere uçuruyorsunuz.

İsmini vermeyeceğim biri hakkında bilgi edinmek istiyorsanız, internetten Asma ben Kada kelimeleriyle arayınız. Sözü uzatmayacağım, bu konuda bu kadar yazmam yeterlidir.

Afganîye gelince: Onun azılı bir Mason olduğunu bilmeyen yok. Siz o taqiyyeci kişiyi imam kabul ediyorsanız, burnunuzu temiz tutmanız mümkün olamaz.

Abduh, Afganî'nin tilmizidir. Onu tanıdıktan sonra çok bozulmuştur. Mâlumunuz o da Farmasondur. İngilizler bu zatı Mısır müftüsü yapmıştır.

Ali Şeriatî: Onun İslam Şinasi adlı kitabında şu cümle yer almaktadır: "Allah gerçek bir Janus'tur..." Janus nedir, kimdir? Ansiklopediyi açarsanız onun iki çehreli bir Roma putu olduğunu okursunuz.

Kemal sıfatlarla sıfatlı ve noksan sıfatlardan münezzeh Hak teala hazretlerini bir puta benzetmenin hükmü nedir? Küfür ve şirktir... Şeriati acaba bu benzetmeyi mecazî manâda yapmış olamaz mı?

Olamaz, çünkü gerçek kelimesini kullanmaktadır. Kaldı ki, Allah mecazi manayla olsa bile bir puta benzetilemez.

Sizin mideniz kaldırıyorsa, Şeriatiyi sever, göklere çıkartırsınız ama ben bir muvahhid olarak bunu yapamam.

Size altı sorum olacak:

1. Pakistan bir İslam Cumhuriyetidir ama orada aktivist İslamcılar niçin serbest seçimleri hiçbir zaman kazanamadılar?

2. Mısırda aktivist İslam niçin başarılı olamadı?

3. İslamda gayr-i muharip kadınları, çocukları, ihtiyarları öldürmek var mıdır?

4. Ehl-i Tevhid ve ehl-i Kıble olan tasavvuf ve tarikat Müslümanlarına müşrik ve kafir demek insafsızlık ve gulüvv değil midir?

5. Övdüğünüz zihniyet Türkiyeyi ele geçirirse, başta mihmandar-ı Resulullah (Salat ve selam olsun ona) Ebu Eyyub el-Ensarînin türbesi olmak üzere bütün türbeleri yıkacak, bütün mezarları düzleyecektir. Sizin vicdanınız buna razı olur mu? Bütün İslam dünyasında, bir ülke hariç, mezar ve türbe yok mudur? Onlar sapıtmış da, sadece sizinkiler mi doğru yolda kalmış?

Bana hakaret de etseniz ben sizi kardeşler listesinden silip atmam. Lakin çok rica ediyorum, bundan sonra âdil olun, insaflı olun, firasetli olun, kardeşlik üslubuyla yazın.

Onlar Kur'anı Sattılar - 26 ARALIK

ONLAR Kur'an ayetlerini sattılar... Onlar İslam'ın içini boşaltıyor... Onlar ehl-i iman ve ehl-i kıble olan yüz milyonlarca Müslümanı şirkle suçlayıp tekfir ediyor... Onlar İslam adına terörizm yapıyor...

Onlar beyinlerini yıkadıkları fedailerine, hiçbir suçu olmayan sivilleri, ihtiyarları, çocukları merhametsizce ve vahşice öldürtüyor... Onlar, kemal sıfatlarla sıfatlı ve noksan sıfatlardan münezzeh Allahü Tealaya, mahlukata ait noksan sıfatlar yakıştırıp kendileri küfre düşüyor. Onlar mukaddes İslam dinini siyasî ideoloji ve aktivist cereyan haline dönüştürmek istiyor. Onlar, kendileri gibi düşünmeyenleri ve yorumlamayanları sapıklıkla suçluyor... Onlar kendilerini Ehl-i Sünnet olarak gösteriyor ama aslında gerçek Ehl-i Sünnete savaş ilan etmişlerdir.

Onlar ABD'nin ve İsrail'in müttefikidir... Onlar ruhunu kayb etmiş şekilcilerdir...

Onlar ellerine geçen trilyonlarca petrodoları i'lâ-i Kelimetullah için değil, zevkleri safaları kendi bid'at mezheplerinin revacı için israf etmişlerdir ve etmektedirler.

Resulullah onlar için dua etmemiş, şeytanın boynuzu (Karnü'ş-Şeytan) oradan çıkacaktır buyurmuştur.

İslam aşktır, şevktir, mânevî neş'edir, gözyaşıdır, tebessümdür, mürüvvettir... Onlarda bunlar yok.

İslamda cihad vardır ama terörizm yoktur...

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ümmeti içinde bir ihtilaf ve tefrika zuhur ettiğinde, Sevad-ı âzama tâbi olunmasını emr ve tavsiye buyurmuştur. Sevad-ı âzam büyük karaltı, büyük topluluk demektir. Onlar, Sevad-ı âzam değildir, gulüvve sapmış küçük bir azınlıktır. Ehl-i Sünnet cadde-i Kübradır, onlar çıkmaz sokak ve patikadır.

Onlar İbn Teymiyeyi imam kabul ederler ama onun vur dediğini öldürürler.

Asıl şirk Allah'a, mahlukatta olan noksan sıfatları izafe etmektir. Allahü Teala zamandan, mekandan, cihetten münezzehtir.

Resulullah Efendimiz, başlangıçta kabir ziyaretini men' etmişti ama bilahare buna izin vermiştir. Bir kabre gidip, sevabını ölünün ruhuna hediye etmek üzere Kur'an okumak şirk değildir, mezarperestlik değildir.

Onlar tarikat ve tasavvuf velilerine evliyauşşeytan diyorlar. Ne büyük sapıklık!

Onlar kendilerini Selefî gösteriyor. Selef-i Sâlihîn efendilerimiz bir vâdide, onlar bambaşka bir vâdidedir.

Bazı kusurları olmakla birlikte, Osmanlı İslam devleti, Hulefa-i Râşidînden sonra, Kitab ve Sünnete en uygun İslam uygulamasını ortaya koymuş ve Viyana önlerine kadar Kelime-i Tevhid bayrağını dalgalandırmıştır.

Ehl-i Sünnet İslamın medeniyetidir, onlar ise bedeviyeti temsil ediyor.

Aşksız, şevksiz, mânevî neş'esiz, merhametsiz, mürüvvetsiz İslam olmaz. Onların sergiledikleri İslam nasıl bir İslamdır.

Mukaddes şehir, Ümmü'l-Kura Mekke-i mükerremeyi (Zadallahu şerefehu) Las Vegas'a benzetenler hiç şüphe yok ki, yanlış bir yoldadır.

Mü'min Olabilmek İçin - 3 OCAK

MÜ'MİN olabilmek için aşağıdaki maddelere inanmak gerekir:

Birincisi: Allahtan başka ilah yoktur ve Muhammed (aleyhissalatü vesselam) O'nun, insanlığa gönderdiği Resul=Elçidir. Sadece "Lâ ilahe illallah" dese, "Muhammed Resulullah" inancına sahip olmasa kişi mü'min olmaz.

İkincisi: Tevhid ve tenzih akidelerine sahip olmak. Yâni Allah'ı kemal sıfatlar ile sıfatlamak, noksan sıfatlardan tenzih etmek.

Üçüncüsü: Kur'anın, Allah'ın kadim Kelamı olduğuna, kul sözü olmadığına, insanı kurtaracak bilgilerin bu ilahî Kitab'ta yer aldığına inanmak, onu düstur=anayasa olarak kabul etmek.

Dördüncüsü: İslamın Allah katında tek hak din olduğuna iman etmek. Başka hak ibrahimî dinler bulunduğu inancını reddetmek.

Beşincisi: Bütün Peygamberlere (Hepsine selam olsun) iman etmek, hiçbirini reddetmemek.

Altıncısı: Varlığın ölümle bitmediğine, berzah hayatı olduğuna, Kıyametin kopacağına, insanların tekrar diriltileceğine, hesaba çekileceklerine, Cennete Cehenneme, azaba saadete inanmak.

Yedincisi: Bütün mü'minlerin kardeş olduğuna inanmak. Mü'minlerin kardeş olduğuna inanmayan kafir olur.

Yedincisi: Allah'ın inzal etmiş olduğunu hükümlerin, emirlerin, yasakların, hadlerin=sınırların; doğru, hak, iyi olduğuna inanmak.

Sekizincisi: Yukarıda sayılanlar gibi diğer zaruriyat-ı diniyeyi kabul edip onlara iman etmek. Tesettür vardır, haktır... Zina haramdır, büyük günahtır, suçtur... Riba haramdır... İçki ve kumar haramdır... Zaruriyat-ı diniyeden birini inkar eden kafir olur.

Sekülarizm sapık bir ideolojidir... İslama, Kur'ana, Sünnete aykırı Dinlerarası Diyalog sapıklıktır...

Ehl-i Kitab ile Amentüde ittifakımız var demek çarpıklıktır... Kur'anın üç yüz küsur muhkem ayetinin hükümleri bu devirde geçerli değildir demek küfürdür... Feminizm İslamla, Kur'anla, Sünnetle

uyuşmaz, dalalettir... Din ayrı dünya ayrı demek küfürdür, çünkü din dünya hayatını tanzim için gönderilmiştir... Lüks israf saçıp savurma haramdır; helaldir caizdir diyen kafir olur... Harama helaldir diyen kafir olur... Mü'mine kafir diyenin kendisi kafir olur.

Hazreti Muhammed'in (Salat ve selam olsun ona) Peygamberliğine, Kur'anın hak kitap olduğuna, İslamın hak din olduğuna inanmayan kimse Müslüman değildir.

Allah, Peygamber, İslam, Kur'an düşmanı Deccalları, kezzabları, Tağutları sevenler, onlara inananlar, onların yolundan gidenler uyarılmalıdır. Uyanıp doğru yola girmezlerse ebedî zarara uğrarlar.

İslam biat ve itaat dinidir. Allaha itaat... Peygambere itaat... Bizden olan ülü'l-emre itaat... Bu üç itaat Kur'an ayetiyle sabit olup inkar eden kafir olur.

Din, Kur'an eğitimi ana rahminde başlar... Anne Kur'an okursa karnındaki cenin onu duyar...

Sigara, içki içen, kötü sözler eden anne yavrusuna zarar verir... Müslümanlar, doğan çocuklarının kulağına ezan okur...

Müslümanlar kurtulmak istiyorsa öncelikle birleşecekler, tek bir Ümmet olacaklar, bir İmam-ı Kebire biat ve itaat edecekler, bedevilik statüsünden medenî Müslüman seviyesine yükseleceklerdir.

Bu inkılap önce kalplerde ve yenilerde yapılacaktır.

Kuyruklarına lüks otomobiller, lüks meskenler, lüks yazlıklar, lüks mobilyalar, lüks elbiseler bağlı kimseler nal toplamaya mahkumdur.

Tarih bize, Osmanlının, kuruluş ve yükseliş asırlarında nasıl olduğunu, neler yaptığını gösteriyor.

Dünyaperest çağdaş Müslümanlar bir vadide, i'lâ-i Kelimetullah yapan, ya şehid ya gazi olan Osmanlılar bambaşka bir vadidedir.

Ya birleşip tek bir Ümmet olacağız, başımıza râşid ve muktedir bir İmam seçip ona biat ve itaat edeceğiz, güçlü ve vasıflı Müslümanlar yetiştirip Ümmetin işlerine onlara vereceğiz, onlar da işleri ehliyle istişare edip görecekler, yahut da sürünmeye, zillete, yenilgiye razı olacağız.

Tunusta emperyalistler, siyonistler İslamcıları iktidardan düşürmüş... Bırakın bu kuruntuları yahu...

Asıl içimizdeki bid'at ve cahiliyet ifritlerine bakalım...

Mevlid kandili yazısı - 4 OCAK

MUHTEREM Müslümanlar!.. Kuru edebiyatı bırakalım da Peygamberin (Salat ve selam olsun ona) mesajını, davetini, Sünnetini hayata uygulayalım.

O bize, Kelamullah olan Kur'anı getirdi. Kur'anın emirlerini yerine getirelim, yasaklarından uzak duralım, öğütlerini tutalım.

Allahü Teala Kur'anında biz mü'minleri Kendisine ve Peygamberine itaat etmeye çağırıyor. İtaat edenlerden olalım.

Sözle Peygamber edebiyatı yapıp, hayatta onun Sünnetine aykırı işler işlersek, elbette iyi Müslümanlar olamayız.

Dünyevîleşmek, yani din ile hayatı birbirinden ayırmak en korkunç ve zararlı bid'attir.

Peygamberimizin birinci Sünneti Kur'an ahlakı ile ahlaklı olmasıdır. Biz de elimizden geldiği kadar Kur'an, Sünnet Müslümanı olalım.

İnsanı dinden çıkartan kötülüklerden biri, Şeriatsız ve cihadsız light ve ılımlı bir İslam türetmektir.

Böyle şeytanî tuzaklara düşmeyelim.

Kur'an, Sünnet, Şeriat hükümleri haktır, onlara zıt ve aykırı olan her şey ya küfürdür, ya da bid'attir, dalalettir ve hederdir.

Peygamberin, Ashabının, Sâlih Seleflerin imanı gibi doğru, sahih bir imanla mü'min olalım.

Peygamber namazları hiç aksatmamıştı, bizde namazı dosdoğru kılalım.

Peygamber ihlaslıydı, biz de öyle olalım.

Peygamber dosdoğruydu, dürüsttü, Muhammedü'l-Emîn'di. Biz de onun gibi olalım.

O, insanların en iyisiydi, biz de gücümüz yettiği kadar iyi olalım, iyileşelim.

O, fâni dünyaya dönük değildi, "Ben bu dünyada garip bir yolcu gibiyim" buyurmuşlardır. Biz sakın dünyaperest olmayalım.

Efendimiz mü'minleri, Ümmetini severdi, korurdu, onlara rauf ve rahimdi; biz de iman kardeşlerimize böyle olalım.

Efendimiz asla gıybet etmemiştir, biz de (küstah fasık-ı mütecahirler) dışında kimsenin gıybetini yapmayalım.

O ne kadar sabırlı, sebatlı, azimli idi... Biz niçin bu kadar sabırsız, sebatsız, azimsiziz?

İnsanların en faziletlisi olmasına rağmen, onda zerre miktarı gurur, kibir yoktu. Biz de gururu, kibri, büyüklenmeyi terk edelim.

İsmet sıfatıyla muttasıf olduğu halde, Allahın en fazla istiğfar eden kulu olmak isterdi. Biz de bunca günahlarımıza, kusurlarımıza, noksanlarımıza, hatalarımıza göz yaşları dökerek gece gündüz tevbe edelim, bağışlanma dileyelim.

O, Allahın nimetlerini paylaşırdı, biz de infak eden, paylaşan olalım.

Yerde kuru hasır üzerinde yatardı, hasırın izlerini mübarek bedeninde iz bırakırdı. Lüksü, aşırı konforu, gel keyfim gel hayatı biz de bırakalım.

Allahü Teala bize büyük nimetler ve şerefler bahş etmiş. Birincisi Tevhid imanı vermekle.

İkincisi Muhammed aleyhissalatü vesselama ümmet etmekle... Sadece lafla şükür olmaz, Resulullahın Sünnetine uymak suretiyle halen ve fiilen şükr edelim.

Peygamber ırkçılığı, kavmiyetçiliği kaldırdı. Sakın bu şeytanî tuzaklara düşmeyelim.

İtikadımızı tashih edelim... Beş vakit namazı dosdoğru kılalım... Şeriatın emirlerine uyalım, yasaklarından kaçalım...

Kur'an ve Peygamber ahlakı ile ahlaklanalım... Âbid olalım, zâhid olalım, sâlih olalım, muttaqi olalım, müstağfir olalım, mâruf ile emr edelim, münkerden nehy edelim, âdil olalım, musalli olalım, mütevazı olalım, ezelde vermiş olduğumuz söze, ahd ü misaka sadık kalalım...

Kuru edebiyatı bırakalım... Bizi gören, işte bu Muhammedî bir Müslümandır desin.

İslam Dünyasının Yokları - 6 OCAK

1. Bugün İslam dünyasının bir Salahaddin'i yok. Salahaddin'siz Kudüs istirdat edilemez (geri alınamaz).

2. Bir Şeyh/İmam Şâmil'i yok. Şâmil hazretleri hem icazetli Şeriat âlimi, hem (Halid-i Bağdadî-'den) icazetli tarikat şeyhi, hem de Emîrü'l-mü'minîn idi.

3. Bir Hüccetülislam İmamı Gazalî'si yok.

4. Bir buçuk milyar Müslüman var ama Ümmet birliği yok.

5. Müslümanların, kendisine biat ve itaat ettikleri râşid, âdil, muktedir, muttaqi, sâlih bir İmam-ı Kebirleri yok.

6. Hicret edilebilecek bir Darülislamları yok.

7. Sokollu'ları, Barbaros'ları yok.

8. Sinan gibi bir mimarları yok.

9. Endülüs'te, Harunürreşid Bağdadı'nda, Kanunî İstanbulunda olduğu gibi yüksek ve parlak bir şehir medeniyeti yok.

10. Abdülkadir Geylanî'leri, Seyyid Ahmed Rufaî'leri, Hasan eş-Sazelî'leri ve benzeri Pîran'ı yok.

11. Âkif gibi şairleri yok.

12. İbn Battuta ve Evliya Çelebi gibi seyyahları yok.

13. Yunus gibi âşıkları yok.

14. Mevlânâ Celaüddin Rûmî gibi güneşleri yok.

15. Şeyhülislam Tokatlı Mustafa Sabri'leri ve Düzceli Muhammed Zâhid el-Kevserî'leri yok.

16. Râbiatü'l-Adeviye'leri yok.

17. Mecelle-i Ahkâm-ı Adliyye müsevvidi bir Ahmed Cevdet Paşa'ları yok.

18. Abdülkadir Meragî'leri, Dede Efendi'leri yok.

Yok... Yok... Yok...

Bunca yokluk ile şu bir buçuk milyarlık Âlem-i İslamın hali ne olacak?

Her tarafta hezimet, yenilgi, zillet, esaret...

İsrail'deki yedi milyon Yahudi ile başa çıkamayan bir buçuk milyar mü'min... Ümmet birliği ve İmam-ı Kebir olmazsa sonuç böyle olur.

Afganistan, Irak, Suriye, Mısır, Somali, Libya yanıyor.

Kâfirler sıçan deliğine girseler, peşlerinden girmeye hazır Müslümanlar.

Allahü Teala Kur'anda ve Resulullah (Salat ve selam olsun ona) hadîslerinde birlik olun diyor ama Müslümanlar, birleşmemek konusunda ittifak etmişler.

Şu Türkiye Müslümanlarına bakınız: Büyük kısmı namazı yitirmiş ve şehvetlerine uymuş.

Riba, zina... Fısk fücur... Nifak şikak... Cehalet... İhmal, teseyyüb, tehâvün...

Cuma ezanları okunur, Müslümanlar ticarete, alış verişe ara vermez.

Din baronları hiç Ümmet birliği ve İmam-ı Kebire biat ve itaat ister mi?

İslam dini nasihat dinidir ve zamanımızda medya vardır, Müslümanlara niçin yeterli ve etkili nasihatler edilmiyor?

Tâğut'ların, Deccal'ların, Haman'ların tahribatına karşı niçin tamirat yapılmıyor?

Ey âbidler, ey salihler, ey muhlisler, ey ensarü'ddin ve mille!... Neredesiniz? Zuhur edin, size muntazırız...

İslâm'da cihad vardır farzdır - 7 OCAK

EHL-İ SÜNNET İslamlığında cihad vardır. İslamda cihad yoktur diyenler, mukaddes ilahî dinimizi tahrif etmek istiyor. Cihad fi sebilillah Kur'anla, Sünnetle, icmâ ile sabittir. Bu farzı inkar edenler maazallah dinden çıkar, mürted olur.

Ehl-i Sünnetin cihad anlayışı Necdîlerin, Selefîlerin, ehl-i bid'at fırkalarının anlayışı, yorumu ve uygulayışı ile paralel değildir.

Ehl-i Sünnet âdildir, insaflıdır.

Hazreti Ebûbekir, Suriyeye gönderdiği ordunun kumandanına, savaşmayan sivillere, ihtiyarlara, çocuk ve kadınlara, inzivaya çekilmiş keşişlere dokunmamasını, meyveli ağaçları kesmemesini emr etmişti.

Ehl-i Sünnet İslamlığında terör yoktur.

İslamda hayvan kesmenin bile bir âdabı, usulü, erkânı vardır. Birtakım adamları sıraya dizeceksin, kameraların önünde boyunlarını vuracaksın veya enselerine bir kurşun sıkacaksın... Böyle bir şey İslam ahlakına yakışmaz.

Ehl-i Sünnet devleti olan Osmanlı imparatorluğu, vatandaşı olan Hıristiyan ve Yahudileri himaye etmiş, onların can mal ırz namus kimlik ve kültürlerini koruma altına almıştı.

Cihad sadece savunma değildir. Tevhid bayrağını dalgalandırmak, i'lâ-i kelimetullah etmek için cihad yapılır.

Fazlurrahmancılar, Kur'an'ın 300 küsur muhkem (kesin hükümlü) ayetinin bugün geçerli olmadığını iddia ediyor. Bu bir hezeyandır, dini tahriftir. Kur'anın hükümleri Kıyamete kadar geçerlidir.

Cihad konusunda bazı şazz görüşler vardır, bunlara itibar edilmez, cumhurun görüşü esas alınır.

İslam devletinin himayesindeki zimmîler, yani gayr-i müslimler rahat ettirilir, güven içinde yaşatılır, onlara dinleri dolayısıyla baskı yapılmaz.

16'ıncı asırda İspanyadan kovulan Yahudiler Osmanlı devletine iltica etmişler ve güvenli bir hayat sürmüşlerdi.

İslamda gayr-i müslimleri zorla Müslüman etmek yoktur. Kur'anda "Dinde ikrah yoktur" buyurulmaktadır.

Bugün Türkiyede halkın çoğunluğunu oluşturan Ehl-i Sünnet Müslümanları iki ateş, örsle çekiç arasında kalmışlardır. Bir tarafta zalim açık agresif din düşmanları, öteki tarafta Müslüman görünen, lakin İslamı tahrife, dinimizin içini boşaltmaya yeltenen bid'atçiler, reformcular, Mutezilîler, diğer şu'cular bu'cular.

19'cu asırda, emperyalist ve sömürgeci güçlere karşı dâsitanî cihad yapan büyük Müslüman Şeyh Şâmil hazretleri mücahid bir kahramandır. O Nakşî ve Kadirî tarikatını askerî bir disipline sokmuştur. Buna müridizm denilmektedir.

Tasavvuf ve tarikat erbabının cihad etmediği, küfre karşı pasif kaldığı iddiası yalandır, iftiradır, karnüşşeytan Necdîlerin uydurmasıdır.

Allah yolunda, ihlasla cihad etmek, bu esnada ya şehid ya gazi olmak büyük bir rütbedir, şereftir.

Kur'anda şehidlerin ölü olmadıkları açıkça beyan edilmektedir.

Osmanlılar cihad fi sebilillah yapmamış olsalardı, iki küçük beldede sakin bir aşiret bir cihan devleti kurabilir miydi?

Cihad aleyhtarları ya cahildir, uyarılmaları ve aydınlatılmaları gerekir. Yahut bilgili, fakat kötü niyetli kimselerdir, çürütülmeleri red ve cerh edilmeleri gerekir.

Örnek Ehl-i Sünnet Müslümanı - 13 OCAK

EHL-İ SÜNNETE ihlasla (tekrar ediyorum ihlasla) hizmet edenler gerçekten hizmet etmiş olur.

Çünkü Ehl-i Sünnet Kur'anın, Sünnetin, İslamın doğru yorumudur. Kur'ana, Sünnete, İslama yapışan sağlam kulpu tutmuş olur, yolda kalmaz.

Ehl-i Sünnet gemisine binen ve ömrü ölümüne iman ile bitişenler inşallah ebedî saadete nail olur.

Ehl-i Sünnet herhangi bir fırka değildir. İslamın ana caddesidir, Sevâd-ı Âzamdır. İcazetli Ehl-i Sünnet alimlerine, fakihlerine, mürşidlerine bağlı olanlar, ucu Resullerin Seyyidine (Salat ve selam olsun ona) ulaşan çok sağlam bir zincire tutunmuş olur.

Ehl-i Sünnet Müslümanı ilahî İslam dinini siyasî bir ideolojiye çevirmez. İslam adına teröristlik yapmaz.

Ehl-i Sünnet Müslümanı, ehl-i Tevhid'i ve ehl-i Kıbleyi tekfir etmez.

Ehl-i sünnet Müslümanı dine hizmet eder, dini istihdam ederek sömürü, mukaddesat bezirganlığı yapmaz.

Ehl-i Sünnet Müslümanı, aralarında meşreb farkı, görüş ayrılığı da olsa iman kardeşlerini dışlamaz, ötekileştirmez, onlara kötülük etmez.

Ehl-i Sünnet Müslümanı ilmi ve imkanı varsa ya doğrudan doğruya yahut dolaylı olarak (yapanları destekleyerek) İman, İslam, Kur'an, Sünnet, Şeriat hizmetleri yapar.

Bunları sırf Allahın rızasını kazanmak için yapar, mahlukattan ücret istemez.

Ehl-i Sünnet Müslümanı en büyük düşmanının kendi nefs-i emmâresi olduğunu bilir ve onunla büyük cihad yapar.

Ehl-i Sünnet Müslümanı beş vakit namazı dosdoğru kılar.

Ehl-i Sünnet Müslümanı zekatını Kur'ana, Sünnete, Şeriata uygun şekilde fakirlere, miskinlere ve diğer hak sahiplerine temlik suretiyle verir.

Ehl-i Sünnet Müslümanı, Ümmet Müslümanıdır, onda Ümmet şuuru vardır. Ümmet bütünlüğüne zarar verecek sözlerden, davranışlardan kaçınır.

Ehl-i Sünnet Müslümanı fitne fesat çıkartmaz.

Ehl-i Sünnet Müslümanı emr-i mâruf ve nehy-i münker yapar. Bunun asgarîsi (en azı), kalben iyi şeyleri istemek ve kötü şeylere buğz etmektir.

Ehl-i Sünnet Müslümanı, İslam kadınlarının şer'î tesettürlü olmasını ister. Açık saçıklığı, hicabsızlığı ve şeytanî tesettürü beğenmez.

Ehl-i Sünnet Müslümanı, anasıyla zina etmek derecesinde iğrenç bir günah olan ribadan uzak durur.

Ehl-i Sünnet Müslümanı ezelde, kalû belâ gününde, Allahü Teala ile yapmış olduğu ahd ü misakı aklından hiç çıkartmaz ve bu ahde hıyanet etmez.

Ehl-i Sünnet Müslümanı Resulullah Efendimizle (Salat ve selam olsun ona) irtibatlıdır, ona biat etmiştir, onu itaat eder, Sünnetini hayata uygular, onun hizmetkarı ve mücahididir.

Ehl-i Sünnet Müslümanı zamanındaki İmam-ı Kebire biatlıdır.

Ehl-i Sünnet Müslümanı, israf ederek, saçıp savurarak israf etmez, şeytanın kardeşi olmaz. O mütevazı ve kanaatkârdır. Fazla parası ve malı varsa muhtaçlara sadaka olarak dağıtır, infak eder.

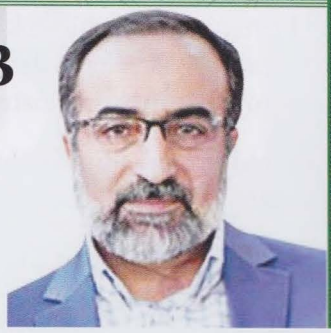
Ehl-i Sünnet Müslümanı mazlum olsun ve zalim olsun kardeşine yardım eder. Zalime nasıl mı yardım eder? Elini onun elinin üstüne koymak suretiyle, yani zulmünü engellemeye çalışarak.

Gerçek ve kâmil Ehl-i Sünnet Müslümanı iyi insandır, iyi vatandaştır. Onun faziletlerini ve iyiliklerini düşmanları bile kabul eder.

Sadece Sünnîlik edebiyatı yapmakla iyi Müslüman olunmaz. Âyinesi iştir kişinin...

Kur'an, Sünnet, Şeriat, Ümmet Müslümanı olalım. Hakk'ın rızasını kazanalım. Bize bakan, bizde İslamı görsün.

MUHAMMED B. ABDİLVEHHÂB ve TEKFİR

EBUBEKİR SİFİL

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
· 7 OCAK

İnsanımızın kendine yabancılaştırıldığı modern dönemde, kendi değerlerinin uzağına savrulmuş genç neslin bir kesimi can simidi olarak Vehhâbî akidesine sığınıyor. Kendisine okunan bir-iki ayet, bir-iki hadis ve sözüm ona Selef'ten nakledilen bir-iki anekdot, asırlar boyu en temel varlık alanını oluşturmuş bulunan Ehl-i Sünnet akidesini terk edip Vehhâbî ideolojisine kayması için fazlasıyla yeterli oluyor.

Oysa kendisine okunan ayetlerin delalet, hadislerinse hem sübut hem delalet yönünden arz ettiği durum kendisine belletildiğinin aksini ifade ediyor. Meselenin bu boyutu uzun izahat istediği ve bu yazıda bir başka noktayı ele almak niyetinde olduğum için oraya girmeyeceğim.

Bu ülkeye tekfirci zihniyet Suud ideolojisi üzerinden girdi. Oraya "ilim öğrenmek" için giden/gönderilen gençler, oradan "akide" öğrenip döndüler. Biz medreselerin köküne kibrit suyu döktüğümüz için "dini başka ülkelerden öğrenme" gibi bir garabet çıkmıştı ortaya çünkü.

Gençlerimiz oralara gittiler. Aldıkları eğitimle kafaları yeniden formatlandı; memleketlerine döndüklerinde artık onlar birer "davetçi" idi! Asırların birikimi üzerinde oturduğu halde bilinçli olarak cahil bırakılmış insanımıza yönelik "davet"lerinin ilk adımı şu oluyordu genellikle: "Siz aslında müşriksiniz. Tevhid'i bilmiyorsunuz. Biz şimdi size nasıl mü'min olacağınızı öğreteceğiz."

Mekke müşrikleriyle kurulan paralellikler, onlar hakkında inmiş ayetlerin Müslümanlara yönelik birer silah olarak devreye sokulmasını da beraberinde getirdi. "Tevhid'i anlamak için önce müşrik olduğunuzu kabul etmelisiniz" demeye getiriyorlardı.

İşin enteresan kısmı: Bunu yaparken, kendilerine öğretilen ideolojinin müessisi Muhammed B. Abdilvehhâb'ın gerçek yüzü, fikirlerinin hakikati konusunda genellikle dürüst davranmadılar.

Onun aslında "tekfirci" olmadığını ispat sadedinde bilerek ya da bilmeyerek yapmadıkları tevil kalmadı.

Oysa gerek kendi eserleri, gerek ed-Düreru's-Seniyye isimli derleme, gerekse İbn Beşîr ve İbn Ğannâm gibi o ideolojiye mensup tarihçilerin yazdıkları elimizde. Bütün bu eserler gerçeği bütün çıplaklığıyla haykırıyorken Muhammed B. Abdilvehhâb'ın Ümmet'i tekfir etmediğini nasıl söyleyebiliyorlar, hayret etmemek elde değil.

Şu ifadeler bizzat Muhammed B. Abdilvehhâb'ın kaleminden: "Size kendimden haber veriyorum.

Kendisinden başka ilah olmayan Allah adına yemin ederek diyorum ki, ilim öğrenmek için yola çıktım; beni tanıyanlar bilgili olduğumu sanıyorlardı. Oysa Allah'ın lütfettiği bu hayırdan1 önce ben Lâ ilâhe illallâh'ın manasını da bilmiyordum; İslam Dini'ni de. Hocalarım da aynı şekilde. Onlar arasında bunu bilen hiç kimse yoktu. Dünyadaki alimlerden, bu vakitten önce Lâ ilâhe illallâh'ın manasını ve İslam Dini'ni bildiğini iddia eden kimse yalan söylemiş, iiftira etmiştir! İnsanları aldatmıştır..."2

"Bilgi sahibi olan herkesin şu ikrarından haberdar oldunuz: İnsanlara beyan ettiğimiz Tevhid, Allah'ın, peygamberlerini tebliği için gönderdiği dindir. İnsanların çoğunluğunun inandığı itikatlar, Allah Teala'nın, "Kim Allah'a şirk koşarsa (bilsin ki) Allah cenneti ona haram kılmıştır. Onun varacağı yer ateştir"(5/el-Mâide, 72) ayetinde zikrettiği şirktir.

"Mekke'de, Medine'de, Mısır'da, Şam'da ve diğer yerlerde şu ana kadar işlendiğini bu kitapta zikrettiğimiz şeyler, kişinin kanını mübah kılan ve cehennemde ebedî olarak kalmayı gerektiren şirktir. Her kim bu dine girmez, onunla amel etmez, bu dinin dostlarına dostluk, düşmanlarına düşmanlık göstermezse, o kimse Allah'ı ve ahiret gününü inkâr eden kâfirdir. Müslümanların imamına ve Müslümanlara, böyle kimselerle cihad etmek ve onları öldürmek vaciptir. Ta ki tevbe edene kadar."3

Bu sarih ifadeler Muhammed B. Abdilvehhâb ideolojisinin "tekfirci" olup olmadığını açık bir şekilde

ortaya koyuyor. Verilebilecek yüzlerce örnekten sadece birkaçı bunlar. Arzu edenler için daha fazlasını da ortaya koyabilirim.esini göstererek.

1. "Tevhid inancı" adına binlerce insanı tekfir edip kanını akıttığı ideolojiyi kast ediyor.

2 ed-Düreru's-Seniyye, XIII, 48.
3 ed-Düreru's-Seniyye, I, 65-6.

Zanla hüküm vermek - 12 OCAK

Aslında bugün Fransa'da yaşanan hadiseleri yazacaktım. Ancak Vahdet hakkında özellikle sosyal medyada çıkan ve gittikçe yayılmakta olan şayia o yazının önüne geçti. Gerek çeşitli vasatlarda şahsıma iletilen "neler oluyor" soruları, gerekse vicdanım beni, konu hakkındaki düşüncelerimi kamuoyuyla paylaşmaya icbar etti. Bir yazarın yetkili/ilgili şahıslarla birebir görüşmek dururken yazdığı gazeteyi doğrudan ilgilendiren bu tarz meseleleri köşesine taşıması çok alışılmış birşey değil belki. Ama her konuda olduğu gibi "şeffaflık" ilkesinin bu konuda da bize rehberlik etmesi gerektiğini düşündüğüm için konuyu buradan dile getirmeyi uygun buldum.

"Paralel yapı" ithamını Yener Dönmez kardeşimle de telefonda görüştüm. Bunun doğru olmadığını, farklı bir "karalama kampanyası"nın söz konusu olduğunu dile getirdi. Hatta konu hakkında sosyal medya hesabından ve gazeteden açıklama yapacağını söyledi.

Öncelikle şunu söyleyeyim: Ne ben, ne de ne Vahdet'te yazan insanlar gaybı biliyor; Vahdet'e "Paralel" ithamını yöneltenlerin de böyle bir ayrıcalığa sahip olmadığı aşikâr. Herkes kendince "karine" olduğunu düşündüğü birtakım verilerden hareket ediyor. Bilhassa "algı operasyonları"nın etkili olduğu, kitlelerin bu tarz operasyonlarla kolayca yönlendirildiği bu tarz toz-duman ortamlarda, zanla, tahminle hareket etmekten, hüküm vermekten şiddetle kaçınmak gerekir.

Dolayısıyla;

1. Vahdet'e yöneltilen "Paralel" iddiası kesin bir şekilde ispatlan-a-madıkça "iftira" hükmündedir ve iftira etik bir problem olmasının ötesinde, "büyük günah"tır.

2. Gerek şahsım, gerekse diğer birçok isim için, "Ehl-i Sünnet" çizginin temsil, müdafaa ve intişarı hassasiyeti dolayısıyla Vahdet'te yazmak söz konusu olmuştur. Burada bulunma sebebimiz budur.

Cümle alem bilir ki Paralel yapıyla münasebet şöyle dursun, bu insanların tamamı başından beri Paralel yapının karşısında olduğunu her zaman ve zeminde açıkça ortaya koymuştur. Bu itibarla, yukarıdaki iddia ispatlan-a-madığı sürece bu kadar insanın "zan" altında bırakılmış olması da söz konusu olacaktır ki, bunun da diğeri gibi hem etik bir problem, hem de günah olduğu açıktır.

3. Benim bu gazetenin finans kaynağı konusunda işin başında ilgilisine sorduğum sorular oldu.

Aldığım cevabın Paralel yapıyla en küçük bir münasebeti yoktu. Eminim burada yazmayı kabul eden pek çok değerli insan için de aynı şey söz konusu olmuştur. Eğer bize bu cevabı veren adres bizi aldattıysa ve Paralel yapıyla ya da kimliğini bilmemizde sakınca bulunduğunu düşündüğü bir başka ihanet şebekesiyle en küçük bir irtibatı varsa kendisi de ihanet içindedir. Hem bizi, hem okuyucusunu aldattığı için yukarıdaki ithamlar aynıyla o adrese de yönelir.

4. Bugün itibariyle Vahdet yönetimi Paralel ihanet şebekesiyle "en küçük" bir irtibatının dahi olmadığını, hiçbir yoruma mahal bırakmayacak netlikte deklare etti. Esasen bildiğim kadarıyla bugüne kadar Vahdet'te Paralel yapıyla irtibatı bulunduğu ithamlarını haklı çıkaracak ne bir haber, ne yorum, ne de yazı yer aldı.

Ancak bu durum, kamuoyunu olduğu gibi şahsen beni de tatmin etmiyordu. Evet, ispat mükellefiyeti iddia edene düşer. Yani Vahdet'e paralel yapıyla irtibat ithamını kim(ler) yöneltiyorsa, ispat mükellefiyeti de on(lar)a aittir. Ancak bu temel ilke, Vahdet'i, söz konusu ithamlara rağmen hiçbir şey yokmuş gibi davranma sorumsuzluğuna itemezdi. İtmedi de.

Bu düşünceler ışığında ben, herkes için sıkıntı verici olan bu süreci kendi adıma sonlandırmak adına, Gazete yönetimini, gösterdiği açık yüreklilik sebebiyle kutluyorum.

Gazete yönetiminin bu "açık" deklarasyonuna rağmen mahut ithamı sosyal medya başta olmak üzere çeşitli platformlarda dile getirenler, ya iddialarını somut ve kesin delillerle ispat etmeli, ya da gazete yönetimi ve yazarlar başta olmak üzere ilgili herkesten ve kamuoyundan açıkça özür ve helallik dilemelidirler.

TARİHİMİZDEKİ MEŞHUR RÜYALAR

KERİME YILDIZ

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
28 ARALIK

Ecdâdımızı büyük yapan unsurlardan birisi de rüyâlarıydı... Oğuz Kağan Destanı'nda anlatılan bu rüyâ, Cihân Hâkimiyeti mefkûremizin temelidir... Peki siz hiç rüyâdaki müjdeyi satın alma diye bir şey duydunuz mu?..

MİLLETLER, rüyâ gördüğü ölçüde büyür. Ecdâdımızı büyük yapan unsurlardan birisi de rüyâlarıydı. Oğuz Kağan'dan beri rüyâ görme ve tâbir etme kabiliyeti olan bilgelerimiz ve kahramanlarımız oldu. Fetih ve zafer müjdeleri, önce rüyâlarda alındı.

Oğuz Kağan'ın ak saçlı veziri Uluğ Türk, bir gece rüyâsında, bir altın yay ve üç gümüş ok gördü. Altın yay, gündoğusundan gün batısına kadar uzanıyordu.

Uluğ Türk rüyâyı, bütün dünyânın Oğuz soyuna bağışlanması için Tanrı'ya duâ etti. Oğuz Kağan vezirinin sözünü dinledi. Yurdunu büyük oğulları Gün, Ay, Yıldız (Bozoklar) ve küçük oğulları Gök, Dağ, Deniz (Üçoklar) arasında oğulları arasında pay etti. Yeryüzüne hâkim olmaları için doğuya ve batıya gönderdi.

Oğuz Kağan Destanı'nda anlatılan bu rüyâ, Cihân Hâkimiyeti mefkûremizin temelidir. Bu mefkûrenin İslâm'ın emrine girmesi yine bir rüyâ ile gerçekleşti. İlk Müslüman Türk hükümdârı olan Karahanlı Satuk Buğra Han, gördüğü rüyâ üzerine Müslüman oldu (932) ve Abdülkerim adını aldı.

Büyük devlet adamı Selçuklu veziri Nizâmül-Mülk, rüyâsında Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* i gördü. Ne zaman öleceğini sorunca, kendisi ne zaman isterse öleceği cevâbını aldı.

Sultan Melikşah'a gönülden bağlı olan vezir, Sultan'dan kırk gün önce ölmeyi diledi. 1092 senesinde, Melikşah'ın ölümünden kırk gün kadar önce, bir haşhaşî fedâisi tarafından öldürüldü.

Osman Bey, birgün Şeyh Edebali'nin zâviyesinde geceledi. Rüyâsında Şeyh'in koynundan çıkan ay, kendi koynuna girdi. Oradan bir ağaç yükseldi. Cihâna dal budak sardı. Sabah, rüyâsını anlatınca, şeyhinden kutlu devlet müjdesini aldı. Sonra, Şeyh Edebali'nin kızı Malhatun ile evlendi. Altı asır süren Osmanlı Devleti'nin ilk hükümdârı oldu.

Osman Bey'in torunları da rüyâ görmeye devâm etti. İstanbul, hepsinin ortak rüyâsı oldu. Fâtih Sultan Mehmed Han, Otlukbeli Savaşı'nı kazanacağını rüyâsında gördü. Yavuz Sultan Selim Han'ın Kapıağası Hasan Ağa, rüyâsında dört halifeyi gördü ve onlardan, Haremeyn hizmetinin Osmanlı'ya geçeceği müjdesini aldı. Pâdişâh, rüyâyı haber alınca şükredip sefere çıktı.

ÇİNGENEDEN SATIN ALINAN RÜYÂ

Rüyânın görülmesi kadar tâbiri ve sâhip çıkılması da mühimdir. Hiç rüyâdaki müjdeyi satın alma diye bir şey duydunuz mu? Yine târihimize bakalım.

2. Abdülhamid Han dönemi sadrazamlarından Cevat Paşa, anne babasını 12 yaşında kaybedince, Âtıfzâde Ömer Hüsâmeddin Efendi'nin himâyesine girdi. Gençliğinde bir gün, Hüsâmeddin Efendi ile sohbet ederken bir çingene çocuk yanlarına gelip rüyâsını anlattı. Hüsâmeddin Efendi, çingeneden rüyâsını satmasını; genç Cevat'dan da satın almasını istedi. Çingene, parasını alıp gidince ne olduğunu anlamayan delikanlıya şöyle duâ etti:

-Bu rüya, sadrazamlık rüyâsı. Artık, çingeneleri sadrazam yapacak değiliz. İnşallah bir gün hükmü zuhûr eder ve sadrazam olursun. Cevat Paşa, 40 yaşında sadrazam oldu.

ÇANAKKALE'Yi GEÇiRTMEYEN RÜYA

1915 Mart ayı başında, Çanakkale Boğazı Müstahkem Mevkii Komutanı olan Kurmay Albay Cevat Bey, bir gece rüyâsında, denize bakmasını söyleyen bir ses duydu. Deniz üzerinde parlayan kef ve vav harflerini gördü. Ancak, bir anlam veremedi. O günlerde, etrâfı teftiş ederken, 16 yaşında veremden vefât eden kızı Bedile'yi ziyâret etmek istedi. Bedile Hanım, Ahmet Câhidî Sultan'ın türbesinin hazîresinde medfûndu.

Cevat Bey, kalbinde kızının üzüntüsü, dilinde dua ile mezara geldiğinde rüyâsındaki sesi tekrar duydu. Ses mayınları denize döşemesini söylüyordu. Korku ve şaşkınlık içerisinde iken, Ahmed Câhidî Sultan kendisine görünüp derdini sordu. Cevat Bey, rüyâyı ve sesi anlatınca, vav ve kef harflerinin ebced ile 26 ettiğini, ellerindeki 26 mayını denize bırakmalarını söyleyip kayboldu. Nusret mayın gemisi ile döşenen bu mayınlar sâyesinde zafer kazanıldı.

Fetih çağları bitince rüyâlarımızı da yitirdik veya rüyâ göremeyince fetihler bitti. Ağyare gitti rüyâlarımız ve topraklarımız. Hem görmekten hem gördüğünü zafere yormaktan mahrûm kaldık asırlarca.

Üstüne bir de iki asırdır oynanan hâfıza silme oyunu başladı. Her ne kadar bu oyun fertlerde başarıya ulaşsa da milli hâfızayı silemedi. Çünkü, yaşananlar târih oldu ve yerli yerinde duruyor. Binlerce yıllık târihi olan bir millet için bir kaç asırlık buhran nedir ki? Geçmişte olduğu gibi elbet gelip geçer.

Çâresi yok, yeniden müjdeli rüyâlar göreceğiz; tâbir edeceğiz ve büyüyeceğiz. Zîrâ, rüyâ görmek, millî bir miras. Bu damarın kuruması mümkün değil. Yeni nesiller, geçmişin diliyle barışıp, geçmişin imânını hissetmeye başladığında "Büyük Türkiye" rüyâsı görecekler.

PADiŞAH VE MiMARBAŞI, AYNI RÜYADA

RÜYALAR sâdece fetihleri müjdelemiyordu. Kânûnî, Süleymaniye Câmisi'nin yapılmasını rüyâsında, Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* den emir aldı. Rüyâsını anlatırken, Mîmâr Sinan'ın, rüyâsını bildiğini fark edip şaşırınca, Koca Mîmâr "Hünkârım! Ben arkanızdaydım." dedi. İlginç değil mi? Pâdişâh da sanatkâr da aynı rüyâyı görüyor.

Rüyâ bahsinde, Evliyâ Çelebi'yi anmamak olmaz. Peygamberimizi rüyâsında görünce, "Şefaat ya Resulallah" yerine, "Seyahat ya Resulallah" dediği için yollara düşen ve yetmiş yaşına kadar kırk yılı aşkın bir süre Osmanlı topraklarını dolaşarak bize Seyahatnâme hediye eden Evliyâmıza rahmet olsun.

Rüyâlar, bâzen başa gelecek felâketleri de haber verdi. Ancak, kötü niyetli tâbircinin eline geçen rüyâ, görenin felâketi oldu. Devletin karışık bir zamanında hacca gitmek isteyen Genç Osman, rüyâsında Peygamberimizden bir tokat yedi.

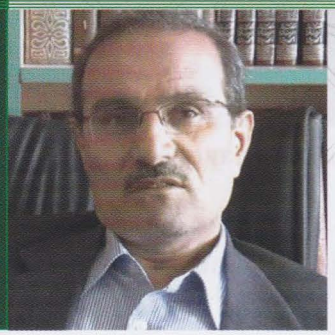
Bu rüyâyı, hacca gitmemesi gerektiğine yoranlara itibâr etmeyerek diğer tarafın sözüne uydu. Yola çıkmaktan vazgeçmeyince, isyâncı yeniçeriler tarafından 1622 yılında öldürüldü.

FRANSA, SEN ÖLDÜRMEYi iYi BiLiRSiN!

IŞİD, sömürgeci Fransa'nın yolunda ilerliyor!.. 1830'lu yıllardan itibaren Cezayir, Libya ve Fas'ı işgal seferleri düzenleyen Fransa,sadece Cezayir'de 1,5 milyon insanı şehit etti. 1950'li yıllarda bağımsızlığını kazanan Fas'ta soykırım yaptı. İşte o günlere ait bir fotoğraf:

Fransızlar katlettikleri Faslılar'ın kafalarını taşların üzerine dizip fotoğrafını çekmiş. Fotoğrafı ise pul olarak bastırmış!

CİDDİ FİTNE: SÜNNET DÜŞMANLIĞI

PROF. DR. ORHAN ÇEKER

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
19 ARALIK

Bismillah diyerek ilk yazımızı, zamanımızda çok ciddi bir fitne olan sünnet düşmanlığına ayırıyoruz. İleriki yazılarımızda da zaman zaman bu fitneye dikkat çekmek niyetindeyiz.

İnsanoğlu ALLAHın göndermiş olduğu kitapları bozmaya, değiştirmeye, tahrif etmeye çabalamış ve nihayetinde yapacağını yapmıştır. Tevrat'tan önce Hazreti Adem, Hazreti Şit, Hazreti, İdris ve Hazreti İbrahim'e verilmiş olan sahifelerden eser yok. Tevrat, Zebur ve İncil'in ise aslı kalmamış, içine insan sözleri karışmış ve hangi cümle ilahî kelam, hangi cümle beşerî kelam bilinmez olmuştur. Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bunlara karşı ne inkâr ne de kabul halinde bulunmamızı istemiştir. İnkâr etmeyeceğiz belki ilahî kelamdır, kabul etmeyeceğiz belki insan sözüdür. Bu üçü içerisinde Tevrat en az bozulanıdır sanıyoruz.

Çünkü Tevrat'ta amelî hükümler daha yoğundur. Amelî hükümler normalde örfe yansır. Örfü değiştirmek zordur.

İşte bu kitab ve sahifeleri bozan ve yok eden insanoğlu Kur'an'ı da tahrif etmek, İslam'ı ALLAHın muradı dışında bir din haline getirmek gayretine girmiştir. Bu gayret zamanımızda gerek ins gerek cin şeytanları tarafından bütün imkânlar kullanılarak sürdürülmektedir. Diyebiliriz ki zamanımızdaki şeytanlar geçmişteki şeytanlardan çok daha faal ve beceriklidir. Geçmişteki şeytanlar şimdikilerin yanında bayağı saf kalmaktadır.

Kur'an'ı tahrif etme gayretlerini 3 safhada ele almayı uygun görüyoruz: Hazreti Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* e inmeden önceki safha. Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* e verilirken ve Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* hayatta iken ki safha ve Peygamberimizin *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* vefatından sonraki safha.

Bu safhaları inşallah şimdi ve yerimizin yetersizliği halinde ileriki yazılarımızda tek tek ele alacağız.

Birinci safhada cin şeytanları görev başında olmuştur. Cebrail as Levh-i Mahfuz'dan Ayetleri alıp Hazreti Peygambere iletme safhasında şeytanlar kulak kesilip vahyi çalmaya çalışmışlardır. Şeytanlar herhangi bir ayeti kapabilirlerse liaveler de yaparak gelip insanlardan olan dostlarına erkenden duyuracaklar.

Hazreti Peygamber'e vahyedilip Peygamber Efendimiz onu insanlara tebliğ edince ins şeytanları 'bunu biz önce size söylemiştik, Peygamberim diyen insanın söylediğinde bir orijinallik yok' deyip insanların Hazreti Peygamberin etrafında toplanmalarına engel olacaklardı. Fakat cin şeytanı ayetleri çalmaya yeltendikçe görevli melekler onları ateşle uzaklaştırmışlardır. Kur'an bu hırsızların ateşle kovulduklarını açıkça söyler.

Açıklamasını sonraki yazılara bırakarak şimdilik özetle şunu söyleyelim ki 2. Safhada Efendimiz hayatta olduğu için bütün tahrif faaliyetleri birinci elden boşa çıkarılmıştır. 3. Safhada ise şeytan şunu net olarak görmüştür ki Kur'an'ın lafzını bozamayacak.

Şeytan bundan ümidini kesmiştir ancak şeytan Kur'an'ın manasını bozmaktan (manevi tahrif) ümitlidir. İns ve cin şeytanları ortaklaşa var güçleriyle manevi tahrif için çalışmaktadırlar. Manevi tahrif için de SÜNNETin devredışı bırakılmasının şart olduğunu tespit etmişlerdir.

Yani Kur'an'a ALLAHın muradı dışında mana yüklemek isteyenler karşılarında Efendimizin sünnetini bulmuşlardır.

Öyleyse Sünneti dışlayanlar, İslam'ı bozmak isteyenlerdir. Bunlar ya gaflet yada hıyanet içindedir. Müslüman kökenli olup da bu hareketin içinde olanlar bilsinler ki gafillikleri sebebiyle o hainle-

re ortam hazırlayıp destek çıkmaktadırlar. Bunlar 'Kur'an'daki İslam' veya 'gerçek İslam...' gibi lafları çok kullanırlar. İslam'ın hakkıyla korunması SÜNNET vesilesiyle olmuştur. Sünnet devre dışı kaldı mı İslam'ın % 90'ı otomatikman devredışı kalır.

Konunun devamı sonra inşallah.

Dua ve Selam ile

Mü'min'in makyajı - 2 OCAK

Hanımlarla ilgili programlarda birbirlerine sanki tenbih etmişler gibi bir soru soruyorlar: Makyaj yapmak caiz midir, diye. Onlara doğrudan cevap vermeden önce şunları söylüyorum: Erkek olsun kadın olsun mü'minin makyajı şunlardır:

1. Abdest Suyu değdiği yerleri nurlandırır. Onun içindir ki kimi sahabe nurlu yerlerimiz çok olsun diye fazlaca yer yıkarlarmış. Efendimiz *(Aleyhisselam)* mü'minlerin ahiretteki alametlerini sayarken eğirrae muhaccelîn vasıflarını söyler. Yani mü'minler ğurre ve tahcillidirler. Bu iki kelime güzel bir teşbihi ifade eder. Ğurre atın alnındaki para şeklindeki beyazlık demektir.

Aynı atın 4 ayağının arkasındaki beyazlık da tahcilin manasıdır. ALLAHın Resulü *(Aleyhisselam)*. abdest suyunun vesile olduğu nuru atın bu beyazlıklarına teşbih etmektedir. Ayrıca kendi devrinden sonra dünyaya gelecek olan müslümanlara "kardeşlerimiz" demektedir ki onların vasıflarını da yine ğurre ve tahcil olarak anlatır.

Yani Peygamberimiz *(Aleyhisselam)*. asırlar öncesinden bizlere kardeşlerimiz demiş ve bizi görmeyi arzuladığını ifade etmiştir. İşte bizlerin de kardeşler olarak tanınmamızın alameti abdest suyudur. Abdest suyunun güzelleştirici etkisini çok rahat tecrübe edebilirsiniz. 90'lık mü'min bir nine ile dinsiz/imansız bir nineyi yanyana tasavvur ediniz. Bizimki hiç cild bakımı yap/tırmadığı halde ona karşı hürmet hissine kapılır ve eğilip elini öpesiniz gelir. Ama öbür nineye bakasınız gelmez. Halbuki bu nine ömür boyu cild bakımı yaptırmıştı. İşte hürmet uyandıran bu fark abdest suyunun sonucudur.

2. Gece ibadeti derken tabii ki seherdeki namaz, zikir ve kıraati kasdediyorum. Büyüleyici saatler olan seher vakti mü'min için özel ibadet vakitleri olarak işaretlenmiştir. Mü'minin baharı olan kış mevsiminin bu uzun gecelerindeki seherleri iyi değerlendirmek gerekir. Bu ibadet de insana hoş bir güzellik ve halavet verir.

3. Hadis ezberleyip nakletmek. Efendimiz *(Aleyhisselam)*.in mübarek sözlerini ezberleyip nakletmek de bizim makyajımız arasındadır. Bizzat Peygamberimiz *(Aleyhisselam)*. "ALLAH benim sözümü işitip başkasına tebliğ eden kişinin yüzünü ağartsın/taptaze nurlu eylesin" buyuruyor. Öyleyse ezberimizde ne kadar çok ayet, hadis, mübarek söz varsa biz o kadar nurlu ve kendimizi süslemiş oluruz.

Unutmayalım ki ayet ve hadis kendisine layık olan zihinlerde yer eder. Yıllardan bu yana ezberci eğitime karşı çıkılalı beri gençlerimizde ezber kabiliyeti kalmadı. Ezber yapmak kınandı, kafayı oynatır dendi.

Halbuki bizim dinimiz, Kur'an ve hadisler ezberle gelmiş, muhakeme ile yaşatılmıştır. Bizim kültürümüzde hem ezber hem muhakeme vardır. Batı dünyasında nakledeceği bir varlığı olmadığı için sadece muhakeme söz konusudur. Bizimkiler de onlara özenmişler ve çok yanlış yola girmişlerdir.

Gençler! Mümkün olduğu kadar fazla ayet ve hadis ezberleyin, zihninizi süsleyin ki yüzünüz güzel olsun. Efendimizin duası bu yoldadır. Zihninizi bu mübarek şeylerle doldurmazsanız mülevves şeyler zihninizi doldurur.

Gelelim makyajın fıkhî hükmüne: Makyaj maddesinin içinde necis bir şey (domuz vb katkıları) olmamak ve insan (cenin) kaynaklı bir şey bulunmamak şartıyla makyaj yapmak caizdir. Tabii ki yabancıların dikkatine arzetmemek de şarttır.

Dua ve selam ile.

Mezhep bid'at mı? - 9 OCAK

Özellikle bazı heyecanlı tipler sık sık "Mezhebler bid'attir, sonradan ortaya çıkmış türedi kurumlardır. Resulullah *(Aleyhisselam)* zamanında yoktu" şarkısını söylerler. Bu söyleme göre sahabe toplumunda herkes kendisi Kitab ve Sünnetten hüküm çıkarıyor, kimse kimseyi taklid etmiyor. Dolayısıyla imam da, onu takip eden de yoktu. Yani tüm sahabe müctehid idi. Bu söylemleri özellikle ilahiyat fakültelerinde hatta hazırlık sınıflarında çokça dile getirirler ve her talebenin bizzat ictihad etmesini vurgularlar. Bu yaldızlı sinsi sözler genç kesime çok da hoş geliyor.

Kıraat ve ilmihal öğretimi seviyesindeki genç bunları duyunca heyecanla kendisini müctehid görmeye başlıyor. Durumu sahabe toplumuna götürerek bu söylem ne derece doğruymuş test edelim:

Yukarıdaki iddiaya göre on binlerce hatta yüzbinleri aşkın sahabenin tamamı müctehid idi, içlerinde hiç mukallid yoktu. Halbuki bu iddianın sahabe toplumuna uyan hiçbir tarafı yoktur. Herşeyden önce ALLAH Hazreti Adem'den bu yana tüm ferdleri müctehid olan bir toplum yaratmamıştır. Tüm ferdleri aynı derecede olan bir toplum eşyanın tabiatına terstir.

Bunu belirttikten sonra gelelim sahabe toplumundaki duruma: Sahabe toplumunun nüfusu ne kadardı? Veda hutbesini baz alarak bir tahminde bulunalım: Veda hutbesinde bulunanlar için 100 ila 140 bin tahminleri vardır. Merhum Muhammed Hamidullah'ın nakline göre Veda haccına katılmayanlar katılanlardan daha fazlaydı. Buna göre nüfusu 250 ila 300 bin arasında tahmin edelim.

Peki bu nüfusun ne kadarı ictihad etmiştir? Kaynaklar sahabe fukahasını ilk elde 7 kişi olarak sayar: Hazreti Ömer, Hazreti Ali, Hazreti Aişe, 3 Abdullah (İbn Mes'ûd,İbn Abbas,İbn Ömer) ve Zeyd b. Sabit. Ömründe tek ictihad bile olsa tüm ictihadda bulunan sahabe sayısı 20 tanesi hanımlardan olmak üzere 162'dir. Geri tarafı bu müctehidleri taklid etmişlerdir.

Bu rakamlara göre sahabe toplumunda ictihad eden sahabe oranı yuvarlak hesap 1750 kişide 1 kişidir. Hatta adı geçen 7 kişiyi esas alırsak 40 binde 1 kişi civarında olur. Büyük çoğunluk teşkil eden sahabe bu az sayıdaki sahabe fakihlerinden soruyor ve onların dedikleriyle amel ediyorlardı. Demek ki sahabe toplumunda da imam/müctehid ve mukallid, ictihad ve çok büyük oranda taklid varmış.

Kimileri de "Ben şu kadar bin hadis biliyorum, kendim ictihad ederim" diyor. Bu kişiler şunu bilsinler ki hadis bilmek başka, ictihad etmek başka şeydir. Sahabenin hadiste 1 numarası Hazreti Ebu Hureyre'dir ama Ebu Hureyre fıkıhta sonlarda yer alır. Hazreti Ömer'den çok az hadis gelmiştir ama Hazreti Ömer fıkıhta 1 numara arasındadır. İddia doğru olsaydı Ebu Hureyre fıkıhta da 1 numara olur, Hazreti Ömer ise fıkıhta 1 numara olmazdı. Veda hutbesinde Peygamber Efendimiz *(Aleyhisselam)* "Burada olanlar, olmayanlara (bu sözleri) duyursun.

Muhtemeldir ki burada olmayanlar, olanlardan daha iyi anlamış olabilir" buyurmuştur. Bu söz çok açık ifade ediyor ki hadis ravisi hadisin ahkam yönünü müctehid kadar anlamamış olabilir. Öyleyse çok hadis bilmek çok ictihad etmeyi gerektirmemektedir. Buna sahabe toplumu şahiddir.

Şunu da ekleyelim: Sahabe hadisçileri (ravileri), sahabe fakihlerinin yaklaşık 10 katı daha fazladır. Yani sahabe toplumunda 1 fakihe karşı 10 hadisçi vardır. Bütün bunlar, sahabe toplumunda büyük oranda taklidin olduğunu hem de çok hadis bilmenin ictihad edebilmek olmadığını çok açık ifade etmektedir.

Son olarak: İctihad ve cihad İslam'ı ne kadar korudu ise taklid de o kadar korumuştur. Bilgisi olmayanın, İslam hakkında konuşmaması, bilene tabi olması İslam'ın fitnelerden korunması konusunda zarurettir. Alimlere ve mezheplere her kim düşmanlık yapıyorsa bilin ki onlar İslam'ı bozmak isteyenlere zemin hazırlıyorlar. Dua ve selam ile.

Helal Gıda - 16 Ocak

Son zamanlarda helal gıda konusunda toplumda ciddi bir hassasiyet müşahede ediyoruz. Çok sevindirici bir durum. Yaklaşık 7 yıldan bu yana seviyeli bir grup akademisyen arkadaşla bu konuda emek vermekteyiz. Sonuç ve etkilerinin müşahede edilmesi memnuniyet verici. Tabandaki hassasiyete müvazi olarak üreticilerde ve resmi makamlarda da hassasiyetin oluşmaya başlaması, emarelerinin görülmesi bizleri ciddi şekilde hem memnun etmekte hem de ümitlendirmektedir. Çalışmalarımız ve veriler hakkında zaman zaman ileride bilgi takdim etmek üzere şimdilik mukaddime kabilinden birşeyler paylaşayım:

Neden Helal Gıda?

Bu soruya 2 yönden cevap vereyim: 1. Ekonomik açıdan, 2. Dînî açıdan. Ekonomik açıdan özetle durum şu: Dünyada gıda pazarı 3 trilyon $. Bunun 1,2 trilyonu helal gıda pazarını oluşturuyor. Dünya milli gelirinin % 5'i kadarı gıda konusunda dönüp dolaşıyor. Tabii ki her ekonomik ortamda ağzı sulanan beyaz adam bu müthiş pazardan da ciddi pay almak istiyor.

Bu pazardan pay almanın yolu ise HELAL GIDA ve HELAL GIDA SERTİFİKASI'ndan geçiyor. Helal gıda söyleminin gündemde olmasının bir sebebi bu. 7 milyarlık Dünya nüfusunun yaklaşık olarak 1,8 milyarı kendisini İslam'a ait sayan kesimden oluşuyor.

Bu rakamlar bize helal gıda olayının boyutları hakkında ciddi bilgi takdim ediyor. Hal-i hazırda helal gıda sertifikası vermekle meşgul 300'ün üzerinde kuruluş var. İlginçtir ki bunun 70 civarındaki kuruluşu gayr-i müslimlere aittir. Onun içindir ki "helal kesim domuz" damgasıyla karşılaşabiliyorsunuz. Elin oğlu domuz, adabına uygun kesilmediği için müslümanın onu yemediğini sanıyor. Olsun bakalım.

Bize düşen şey, hayırlı yoldaki gayretten vaz geçmemek, sebat ve tevekülle yola devam etmek. Sertifika piyasasında dönen para ise 660 milyon avro olarak tahmin ediliyor. Helal gıda akademisyen grubumuzun tesbitlerine göre dünya üzerinde mevcut doğal gıda ancak 1,5- 2 milyara yetiyormuş. Geride kalan 5 milyar insanı ne ile doyuracağız, düşüncesi üreticileri sanayi ürünü gıda üretimine yönlendirmiştir. Peki, doyma nedir? Doymanın İslamî anlayışta ne olduğunu başka bir yazıya bırakalım.

Helal gıda konusunun önemli diğer yanı dînî hassasiyettir. Helal gıda gıda konusunda en hassas millet yahudilerdir. Müslümanlar 2. sırada gelmektedir. Hristiyan ve budistlerde helal gıda diye bir anlayış kalmamış, aslında var idi ise de yok edilmiştir. Hazreti.İsa'nın hela gıda konusunda bir şey getimemesi mümkün değildir. Hristiyanlar bu konuyu ciddi ciddi düşünmelidir. Maalesef bu 2 millet için biyolojik olarak yenebilen herşey mübah sanki. Bu bakımdan yurt dışına çıkan insanımıza diyoruz k: Yahudi ve hristiyan yiyeceği arasında kalırsanız yahudininkini tercih edin.

Helal gıdanın gündemde olmasının diğer sebebi dînî hassasiyettir. ALLAH TEALA insanı helale ayarlı yaratmıştır. Nasıl ki benzine ayarlı motora mazot veya füeloil koyduğunuzda motor çalışmıyor veya bozuluyorsa helal gıda da insan makinesinin rantabl çalışmasını ve uzun ömürlü olmasını temin eder. Rahatlıkla diyebiliriz ki fıtrata aykırı gıdalar, insanımıza doğarken konmuş olan İLAHİ AYAR'ı bozmuş durumdadır. İnsanımıza format atıp yeniden ilahi ayarı vermek zaruret halini almıştır. Ayarı bozuk insana doğru ayarı verebilmek hela gıdaya dönüş ile mümkündür. Dua ve selam ile

Prof. Dr. Namık Açıkgöz

Kampüs külliye mi? - 12 OCAK

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR

(Meğer "Rektör", Papaz, "Dekan" mahalle papazı anlamındaymış)

Kampüs-külliye meselesi benim için yeni bir konu değil. "Kampüs" yerine "yerleşke" dendiini duyduğum 1980'lerde "külliye" konusunu düşünmüş ve "kampüs" yerine "külliye"yi uygun bulmamıştım. Niye uygun bulmadım? Biraz sabredin; izah edeyim.

Dilimize batı dillerinden giren Kampüs (campus), "kamp" kelimesinden türemiştir. Üniversiteler geniş alanlara kurulmaya başlayalı beri (1956'lar falan) bizde de kullanılmaya başlanan bu kelime, daha sonra "yerleşke" olarak kullanılmaya başlandı ama pek tutmadı.

Anlaşılan sayın Cumhurbaşkanımız, kampüs'ü de yerleşke'yi de pek sevmedi ve geçen hafta "mahalle" veya "külliye" kelimesinin kullanılıp kullanılamayacağını sordu ve "Tarihimize dönelim" diyerek, Osmanlı zamanının "külliye" kelimesini teklif etti.

Sen misin "külliye"yi teklif eden.

Aleyhte tezvirat hemen başladı. "Profesör" yerine "müderris" densin; "rektör" yerine "şeyhü'l-müderrisin"; "doçent" yerine şu, "dekan" yerine bu densin dalgaları...

"Rector" kelimesi "papaz" anlamına; "dekan" kelimesi de "mahalle papazı" anlamına gelirken hiç bir şey yoktu tabii. Modern üniversiteler bütün yapılanmasını kilise mekteplerinden alırken, herkes rahattı; bu durum kimseye batmadı.

Batıdan, hıristiyanlıktan kelime alırken her yer güllük gülistanlıktı; kendi tarihimizden ve üstelik konu ile çok yakından ilgisi olan ve anlam alanı (semantik) itibariyle "kampüs"e yakın bir kapsamı olan "külliye" teklif edildiğinde, ezberler bozulmaya başladı. Sadece ezber bozulmadı, bazılarında moraller de bozuldu. Bunlar için, en özgün bir şey de olsa, ait olduğu coğrafya daha önemliydi. O özgün şey Doğu'ya aitse, tü kaka; Batı'ya aitse aliyyülâlâ idi.

YURTTAN VE DÜNYADAN HABERLER

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR

ŞİA'NIN PİS HİLELERİ

Esad güçlerinin başına geçti
15 ARALIK 2014

İran Devrim Muhafızları'na bağlı Kudüs Güçleri komutanı Kasım Süleymani'nin Halep'i kuşatıp katliama hazırlanan Esad güçlerine komuta ettiği bildirildi.

HALEP'TE Esad güçlerine ve İran destekli paramiliter Şii gruplara karşı savaşan muhaliflerin bildirdiğine göre İran'ın özel harekat gücü olan Kudüs Güçleri ve komutanı Kasım Süleymani Esad ve Şii güçleri komuta ettiği bildirildi.

BERİC'TE PUSU KURDU

Geçtiğimiz hafta Halep'teki muhalif kaynakların bildirdiğine göre Halep merkeze bağlı Besic köyü civarındaki iki muhalif birliğe pusu kuruldu. Pusu sonucu yirminin üzerinde muhalif savaşçı hayatını kaybetti.

SÜLEYMANİ'NİN EMRİ

Beric'te pusuda hayatta kalan muhaliflerden edinilen bilgiye göre pusunun İran'a bağlı Kudüs Güçleri'nce kurulduğu ve bölge komutasının da Kasım Süleymani'de olduğu öğrenildi.

HANANO DA HEDEFİNDE

Süleymani'nin yönettiği Kudüs Güçleri ve paramiliter Şii grupların Hanano bölgesinde de topyekün bir harekat düzenlediği ve bazı bölgeleri ele geçirdiği muhalif kaynaklarca da doğrulandı.

MEKTUP YAYINLANDI

Irak'ta merkezi hükümete bağlı ordu ve paramiliter Şii gruplarla operasyonlar düzenleyen Kasım Süleymani'nin Halep'te olduğunu güçlendiren bir diğer olay da Süleymani'nin hesabında yayınlanan mektup.

Süleymani bu operasyonlar sırasında sosyal medya hesabından İran dini lideri Hamaney'in Zehra ve Nübbül'deki paramiliter Şii güçlerine gönderdiği mektubu yayınladı. Hamaney mektubunda Halep'te sivilleri katleden güçlere kahramanlar diye seslendi.

GÖKKUŞAĞI OPERASYONU

Süleymani'nin Halep'te olduğu bilgisi geçildiği sırada Zehra ve Nübbül bölgesinde sıkışan Esed ve İran destekli paramiliter güçler "Gökkuşağı" adıyla bir operasyon başlattı. Zehra, Nübbül, Leramon, Handerat , Bureyc ve Hanano'da saldırıya geçtiler.

Süleymani'nin daha önce Suriye'de Esed rejim güçleri, Hizbullah, Asaib Ehlil Hak, Emel Şii Hareketi gibi paramiliter örgütlere komuta ettiği biliniyor. Süleymani'nin bu komutalarından Suriye'deki en bilineni Kusayr savaşı. Kusayr kuşatmasında da sızma ve toplu kuşatma saldırıları ile bilinen Süleymani'nin Irak Curf Sahr'da da bu yöntemi izlediği biliniyor.

ESAD'İN AKIL HOCASI

İran'ın Kudüs Güçleri komutanı olduktan sonra Esead'ın amcası Rıfat Esad ile yaşadığı sorunlarda ve Suriye Devrimi'nin başlaması ile Lübnan Hizbullah'ının Suriye'de Esad için savaşmasına kadar Esad'a yardımcı olan Süleymani'nin Esad'ıin 'akıl hocası' olduğu da belirtiliyor.

'Büyük Ayetullah' tan fitneye cevaz!
6 OCAK 2015

İran'ın önemli taklit mercilerinden Gülpaygani, Şiilerin 'Ömer'i öldürme töreni' adını verdikleri ayine cevaz verdi.

İRAN'IN en önemli taklit mercilerinden 'Ayetullah Uzma' sıfatlı din adamı Safi Gülpaygani, bazı Şiilerin Hazreti Ömer (R.A.) Efendimize küfür ettikleri sapkın ayine cevaz verdi.

TAKTİK VERİP YÖNLENDİRDİ

Kendisine yöneltilen bir soruya internet üzerinden cevap veren Gülpaygani, bazı Şiilerin 'Ayd-üz Zehra' bayramı ve 'Ömer Koşan' (Ömeri Öldürme töreni) ayini düzenlemenin bir sakıncası olmadığı yönünde görüş bildirdi. Gülpaygani, örtülü olarak "Bazı işlerde (Hazreti Ömer'e lanet ve beddualarda) törenlerin nerede ne zaman ve nasıl yapacağınıza dikkat ediniz!" tavsiyesinde bulundu.

Gülpaygani'ye sorulan soru ve verdiği cevap şöyle:

Soru: "Şia bir Müslüman'ın Ayd-üz Zehra [Zehra Bayramı] törenini düzenlemesi doğru mudur?"

Cevap: "Bu tür törenlerde yapılacak en iyi program Ehl-i Beyt'in faziletlerini anlatmak ve onların düşmanlarının istiHazretia etmektir. [Bu törenlerde] Bazı yapılan şeylerde ise zaman, mekân ve onun gereksinimleri dikkatle ele alınmalıdır!"

GÜNAH SİLİNİYORMUŞ!

Şialarda Hazret-i Ömer'in vefat günü Aydüzzehra, Fürhet-üzzehra, Rüf-el Kalem veya İkinci Ğadir-i Hum gibi isimlerle kutlanıyor. Bu gün 'Ömer Koşan' (Ömer-i Öldürmek) adı verilen ayinler düzenleyen bazı Şiiler o gün işledikleri günahların hesap defterine yazılmayacağına inanıyorlar, Müslümanların ikinci halifesine küfürler yağdırmaktan hayâ etmiyorlar.

PKK VE PYD'NİN İFSATLARI

PYD kızları kaçırıyor -2 OCAK 2015

PKK'nın Suriye kolu PYD şimdi de kız çocuklarını kaçırmaya başladı. Halk, PYD'yi protesto etti.

PYD'NİN çocukları askeri kamplara almak için kaçırdığını belirten Amude halkı 15 yaşındaki kız çocuğunun bu nedenle kaçırıldığını söyledi.

IŞİD KADINLARI PYD ÇOCUKLARI

IŞİD'in ele geçirdiği bölgelerde kadınları kaçırdığını ifade eden bölge halkı PYD'nin de çocukları hedef aldığını ve zorla ailelerinden kopardığını belirtti.

KAHTANİYE VE CEZİRE

Suriye İnsan Hakları Gözlemevi'nin bildirdiğine göre PYD Kahtaniye köyünde ve Cezire bölgesinde iki çocuğu daha bu şekilde alıkoymuş ve bu durum protesto edilmişti. YPG'nin bölgede 18 yaş altındaki çocukları zorla kamplara götürmesi ilk değil, IŞİD çatışmalarından PYD'nin birçok bölgede Esed için zorla askere alma işlemi yaptığı biliniyor.

Bölgede HDP'ye boyun eğmedik, hedef olduk - 6 OCAK 2015

HÜDA PAR Genel Başkanı Yapıcıoğlu, "Bizi hedef tahtasına oturtmalarının sebeplerinden bir tanesi de HDP'ye boyun eğmeden bölgede siyaset yapmamızdır" dedi.

Hür Dava Partisi (HÜDA PAR) Genel Başkanı Zekeriya Yapıcıoğlu, HDP'ye boyun eğmeden, onlara tabi olmadan Güneydoğu'da siyaset yapmaları dolayısıyla hedef tahtasına oturtulduklarını savunarak, "Sermayeleri kan, ölüm, cenaze. Bu argümanları ellerinden alındığında sudan çıkmış balığa dönüşeceklerini düşünüyorlar. Korkmasınlar, bunlar olmadan da siyaset yapılabiliyor" dedi. Geçen yılki yerel seçimlere 15 aylık bir parti olarak

katıldıklarını hatırlatan Zekeriya Yapıcıoğlu, buna rağmen Diyarbakır il genelinde yüzde 5 oy aldıklarına dikkat çekti.

HDP'NİN TELAŞI!

Haziranda yapılacak genel seçimlerine hazırlıklar kapsamında örgütlenme çalışmalarına devam ettiklerini ifade eden Yapıcıoğlu, 48 ilde teşkilatlandıklarını bildirdi. Seçimlere parti olarak mı yoksa bağımsız olarak mı katılacakları konusunda açıklama yapmayı erken bulduklarını dile getiren Yapıcıoğlu, şöyle devam etti:

İŞTE RAKAMLAR

"30 Mart yerel seçimlerinde partimize en yüksek oy yüzde 40'ın üzerinde Muş Korkut'ta çıktı. Batman'ın bazı belediyelerinde yüzde 5'ten yüzde 28'lere kadar değişen oranlarda oy aldık."

SEÇİMDE PKK TEHDİDİ

Yapıcıoğlu, yerel seçimlerde partililerinin ziyaret ettiği köylere daha sonra PKK'lıların geldiğini ve insanları tehdit ettiğini ifade ederek, "Baskılar olsa da olmasa da neticede HÜDA PAR, gün ve gün büyüyecektir. Baskılara rağmen oylarımızda bir artış olacak. Bu baskıların bir yerden sonra ters tepeceğini HDP de görmelidir. Bizi hedef tahtasına oturtmalarının sebeplerinden bir tanesin de HDP'ye boyun eğmeden, onlara tabi olmadan, onlara rağmen orada siyaset yapmamızdır. Bu tavrımız, onların siyasetinden memnun olmayanlara da cesaret vermeye başladı" dedi.

SERMAYELERİ KAN

Yaklaşık 30 yıldır fiilen silahla siyaset yapan ve siyaset alanında "silahlı propaganda birimleri" kavramını kullanan bir gelenekten gelenlerin silahsız, şiddetsiz, tamamen demokratik ölçülerle siyaset yapmasını beklemenin doğru olmayacağını ifade eden Yapıcıoğlu, şu görüşleri savundu: "Bunu devam ettirecekler, zira anladıkları şey budur. Taze kan bulamadıkları zaman 15, 20 sene önce ölen arkadaşlarını taziye çadırlarını sermayeleri kan, ölüm, cenaze. Bu argümanları ellerinde çıktığında sudan çıkmış balığa dönüşeceklerini düşünüyorlar. Korkmasınlar bunlar olmadan da siyaset yapılabiliyor. Belli bir yerden sonra silah prim yapmaz ters teper."

İL BAŞKANINA TEHDİT MEKTUBU

HÜDA PAR İzmir İl Başkanı Hüseyin Şani, partisinin Buca ilçe Başkanı Necip Ağırbaş'ın otomobiline önceki gece molotofkokteyli atıldı, ardından evine tehdit mektubu bırakıldı. Savcılığa şuç duyurusunda bulunan Ağırbaş, "Biz bir siyasi partiyiz, kimse bizden sokağa inmemizi beklemesin" dedi.

PKK Hüda-Par'ı tehdit görüyor -13 OCAK 2015

"PKK, Kürtler'in tek savunucusunun kendisi olduğunu düşünüyor. Ancak Hüda-Par'ın varlığı Müslüman Kürtlerin aslında sanılanın çok üzerinde bir kesimi oluşturduğunu ortaya koyuyor."

POLİS Akademisi Güvenlik Bilimleri Enstitüsü Başkan Yardımcısı Doç. Dr. Ahmet Erkan Koca, Paris saldırısı, Sultanahmet'te polisi hedef alan canlı bombalı eylem, PKK ile Hüda-Par arasındaki gerilim, Suriye ve IŞİD konusunda Vahdet'e açıklamalarda bulundu.

SULTANAHMET SALDIRISI

- Sultanahmet saldırısını nasıl değerlendirirsiniz?

Bu konuda bir muğlaklık var net bir şey söyleyemiyoruz. Dış bağlantıları kadar iç bağlantılarının olup olmadığına da bakmak gerekir. Kesin olan şey, Türkiye'nin istikrarlı, stabil bir ekonomik büyümesi halinde mutlaka terör eylemleri söz konusu oluyor. DHKP-C'nin saldırıyı üstlenmesi ise sanılan kadar güçlü bir örgüt olmadığını, üyelerini kontrol edemeyecek kadar aciz olduğunu gösteriyor. Fakat bunun diğer bir anlamı da DHKP-C'nin bu tür eylemleri yapmayı istediğini gösterir. Bundan sonra temkinli olmak gerekir. Demek ki DHKP- C bu olaylardan memnun.

PKK İLE HDP ÇATIŞMASI

- HDP ve PKK arasında bir sorun var mı?

HDP, PKK karşısında daha güçsüz ve ne yaparsa yapsın PKK belirleyicidir. HDP bu süreçte ön olmak ve kendisinin belirleyici olmasını istiyor

HÜDA PAR'DAN MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİNE ZİYARET

Hüda Par Genel Başkanı Zekeriya Yapıcıoğlu ve Gik üyesi Erdal Elibüyük ve beraberindekilerle birlikte Mahmud Efendi Hazretlerini ziyaret edip dua ve himmetlerini talep ettiler.

ama PKK biliyor ki, buna izin verdiği taktirde uzun yıllar verdiği mücadelede her şeyini kaybedecek. Bunu istemiyor. Kendi arasında bir çatışma var. HDP ve PKK arasında var, PKK'nın kendi içinde de var.

- PKK ile Hüda-Par arasındaki çatışmalar için ne diyorsunuz?

PKK, Kürtlerin tek savunucusunun kendisi olduğunu düşüyor. Bunun taraflarca kabul edilmesini istiyor. Ancak Hüda-Par'ın varlığı bunun böyle olmadığını gösteriyor. Hüda-Par'ın varlığı; burada başka insanların olduğunu, örgütün çizgisinde olmayan başka Kürtlerin olduğunu, tek birliğin söz konusu olmadığını, özellikle Müslüman Kürtlerin aslında sanılanın çok üzerinde bir kesimi oluşturduğunu ve bu çözüm sürecinin hep birlikte yürütülmesi gerektiği gibi bir şey ortaya çıkarıyor.

DEVLET ZAAF İÇİNDE DEĞİL

- Çözüm sürecinde şu an süreçte ne aşamadayız?

PKK, sivil hayatı baskı altına alarak devlete rağmen bölgede istediği şeyleri yaptırmaya çalışıyor. PKK, çözüm sürecinde, ağırdan alıyor. PKK'nın içerisinde gerçekten çözümü isteyip istemediği yönünde bir samimiyet problemi var. HDP'nin çözüm sürecinden yana bir tavır koyduğunu söyleyebiliriz.

Bölgede çıkan olaylar PKK'nın harekete geçirdiği eylemlerdir. Çözüm sürecine de bir şans vermek için devletin bazı şeylerde yumuşak davrandığını düşünüyorum.

Ama devletin zaaf içerisinde, başa çıkamaz bir durumda olduğunu düşünmüyorum. Devlet istediği zaman buna son verebilir.

IŞİD BATI'NIN GÜNAHI

- Suriye konusu biraz gündem dışı kaldı. Batı bu konuda ne yapmaya çalışıyor?

Suriye meselesinde Batı'nın artık son kararını vermesi gerektiği bir noktaya gelindi. Esed'den mi yana olacak yoksa muhaliflerden yana mı? Çünkü artık bu sürdürülebilir bir durum değil. Bıçak kemiğe dayandı.

Dolayısıyla Batı'nın kesin tavır alması gerekiyor.

PEKİ IŞİD NE OLACAK

- IŞİD'i egemen olduğu yerlerden oradan kim çıkaracak?

Bütün bunlar karışık. Bu sorunun ortadan kalkması uzun süre alacak gibi gözüküyor. Söylenenlere göre, Saddam dönemindeki yönetici kesim, Amerika işgalinden sonra hapislerde işkencelere maruz kalmış, insanlıktan çıkmış, kaybedecek bir şeyi kalmamış insanlar ile dünyanın her yerinden çok tuhaf insanlar şu an IŞİD'in içinde. IŞİD aslında Batı'nın günahlarının bir sonucudur. Batı artık bunu görmeli, gereğini yapmalıdır.

CİZRE'DE İŞYERİ YAKTILAR!

Şırnak'ın Cizre ilçesinde terör örgütü PKK'nın gençlik yapılanması YDG-H'nin, Hüda-Par mensuplarına yönelik taciz ve saldırılarının ardı arkası kesilmiyor. Önceki akşam saat 19.30 sıralarında Hüda-Par üyesi M. Şerif Şimşek'e ait Dicle Mahallesi'ndeki plastik malzeme dükkanı molotof atılarak ateşe verildi. İtfaiyenin geç müdahalesi tepki çekerken, işyerinde büyük çaplı maddi hasar meydana geldi. Dükkanda 6 molotof şişesi tespit edilirken, YDG-H saldırıyı Twitter hesabından yaptığı açıklamayla üstendi. Geçtiğimiz günlerde de silahlı şahısların, gündüz vakti Nur Mahallesi'nde Hüda-Par'lılara ait evlere uzun namlulu silahlarla ateş açtığı öğrenildi.

Maskeli şahısların halen mahallelerde silahla dolaştığı ve vatandaşlara gözdağı verdiği öğrenildi.

ABD, ırkçı ve pervasız - 11 OCAK 2015

Ebu Zuhri, Meşal'in Türkiye ziyaretine ilişkin ABD'nin tepkisini, Irkçı ve pervasızca bir tavır olarak nitelendirerek "ümmetin gerçek bir düşmanı olduğunu teyid etti" dedi.

HAMAS, Sözcüsü Sami Ebu Zuhri yaptığı yazılı açıklamada, "Meşal'in Türkiye ziyaretine yönelttiği eleştiriler ABD yönetiminin, ümmetin meseleleri için gerçek düşman olduğunu teyit eder nitelikte" değerlendirmesinde bulundu.

Ebu Zuhri, Türkiye'nin bu gibi "ırkçı ve pervasız" tavırlardan ve tepkilerden kesinlikle etkilenmeyeceğinden emin olunduğunu sözlerine ekledi. Hamas Siyasi Büro Başkanı Halid Meşal, geçen ay, AK Parti Konya 5. Olağan İl Kongresi'ne katılmak üzere Türkiye'yi ziyaret etmişti.

ABD'NİN TAVRI DEĞİŞMEZ

ABD Dışişleri Bakanlığı ise Hamas Siyasi Büro Başkanı Halid Meşal'in ziyareti de dahil Türkiye ve Hamas arasındaki ilişkiden kaygı duyduklarını, ABD olarak Hamas'a dair pozisyonlarının değişmediğini ve "Hamas'ı terörist organizasyon olarak görmeye devam ettiklerini" açıklamıştı.

Şeyh Raid Salah'a sürgün tehtidi -11 OCAK 2015

İŞGALCİ İsrail Dışişleri Bakanı Avigdor Liberman, Fransa'daki saldırıyı İslami Hareketle ilişkilendirdi ve Raid Salah dâhil ekibinin sınır dışı edilmesi gerektiğini söyledi.

Salah'ın başında bulunduğu 1948 İslami Hareketi'ni terörizmle suçlayan işgalci Liberman, "kim teröriste sabrederse bedel öder" ifadelerini kullandı. Liberman, Salah'ı işaret ederek" İslami Hareket ve Başkanı aramızda olduğu müddetçe terör tehdidi altındayız. Bunları İsrail'den çıkartmak için elimizden geleni yapmalıyız" dedi.

11 OCAK 2015

Uganda'da dört Müslüman alimin kimliği belirsiz kişiler tarafından kaçırıldığı bildirildi

Uganda Tebliğ Cemiyeti mensubu dört Müslüman alimin kimliği belirsiz kişilerce kaçırıldığı ve bilinmeyen bir yere götürüldükleri bildirildi.

Müslüman alimlerin kaçırıldıklarını, Uganda Tebliğ Cemiyeti'ndeki mesai arkadaşları bildirdi. Kaçırılan alimlerle ilgili açıklama yapan Uganda Tebliğ Cemiyeti Genel Sekreteri Eyüb Niyende, arkadaşlarının kaçırıldıklarını, konuyla ilgili birçok polis karakoluna başvurduklarını ancak seslerini duyuramadıklarını söyledi.

Eyüb Niyende, "Neredeyse tüm polis karakollarına başvurduk, ancak kaçıran kişilerle ilgili herhangi bir iz bulamadılar." ifadelerini kullandı.

Kaçırılan alimlerin isimlerinin Şeyh Tvaha Kaveye, Abdulselam Sekayanya, Yusuf Kakande Semakula ve Tvaha Sekito olduğu bildirildi.

Uganda Tebliğ Cemiyeti, kaçırılma olaylarından dolayı endişe duyduklarını ve Uganda emniyet güçlerinden cemiyet liderleri için özel koruma talep ettiklerini açıkladı.

Siyonistin göç oyunu -13 OCAK 2015

İsrail'in gerçek niyeti, Mescid-i Aksa'yı yıkmak ve Filistin'deki işgal politikalarını genişleterek yeni yerleşim yerleri açmak.

FRANSA'NIN başkenti Paris'te yaşanan son terör saldırıları sonrasında İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu, Avrupa'da ve bilhassa Fransa'da yaşayan Yahudileri, İsrail'e dönün çağrısı yapmıştı. Netenyahu'nun "İsrail'e dönün" çağrısı, Siyonistlerin işgal ettiği Filistin topraklarında yeni yerleşim bölgeleri açmak için bahane oldu.

GERİ DÖNÜN ÇAĞRISI

"Avrupa'daki tüm Yahudilere, İsrail'in sizin yalnızca kıblenizin yönü olmadığını bilakis eviniz olduğunu söylüyorum" açıklaması, Netenyahu'nun asıl amacını da gözler önüne serdi. İşgalci İsrail, Filistin topraklarından gaspettiği bölgelere yeni yerleşim bölgeleri kurma peşinde.

İSTENMEDİ, AMA GİTTİ!

İsrail Haaretz gazetesi'nin haberi ise Paris'te Cumhuriyet Yürüyüşü'ne katılan Netenyahu'nun gerçek niyetinin farklı olduğunu ortaya koydu. Gazete Fransa Cumhurbaşkanı Hollande'nın Netanyahu'dan Paris'teki gösteriye katılmasını istemediğini yazdı. Netanyahu'nun ısrarla katılmak istemesi ve orada bulunması, Avrupa'dan yeni bir göç dalgası başlatmak amaçlı olduğu kanıtlamış oldu.

DÜNYA SESSİZ

İşgalci İsrail'in 40 yıldan fazla süredir sürdürdüğü yerleşimci politikası sonucu, Arap nüfusun evlerinin yıkılması, insanların sürgün edilmesi ve yeni yerleşimcilere yer açmak için insanların sürekli göçe zorlanması, uluslararası hukukun ihlali olarak kabul edilmekle birlikte, uluslararası toplum ve İslam dünyasının sessizliği siyonistleri cesaretlendiriyor.

Yaşadıkları ülkeleri çeşitli nedenlerle terk ederek İsrail'e göç eden Yahudilerin sayısı 2014'te son 10 yılın rekorunu kırarak, 26 bin 500'e ulaştı.

EN SON DOĞU KUDÜS

İSRAİL'İN 1967'deki 'Altı Gün Savaşı'ndan bu yana izlediği Filistin topraklarına Yahudileri yerleştirme politikasının son halkası, Doğu Kudüs'te iki farklı bölgede 380 yeni yerleşim biriminin inşaatına onay vermesi oldu.

İSRAİL TOPRAKLARI İKİ KATINA ÇIKTI

ORTADOĞU haritasını da büyük ölçüde değiştiren 1967'deki 'Altı Gün Savaşı' oldu. Komşuları Mısır, Suriye ve Ürdün ile savaşan İsrail'in toprakları çatışmalar sonucunda yaklaşık iki katına çıktı.

İsrail , Mısır'dan Sina Yarımadası ve Gazze Şeridi'ni, Suriye'den de Golan Tepeleri'ni alırken, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'ü de işgal etti.

VAHHABİLİĞİN EKSENİ ŞAM'A MI KAYIYOR

HALİD HOCA (SURİYE ULUSAL KOALİSYONU TÜRKİYE TEMSİLCİSİ)

VAHDET GAZETESİNİN WEB SİTESİNDEN ALINTIDIR

Geçtiğimiz çarşamba günü, "onur devrimleri" diye adlandırılan ve Tunuslu Muhammed Bouazizi'nin 12.17.2010 tarihinde kendini yakmasıyla bölgeyi köklü değişim sürecine sokan Arap devrimlerinin dördüncü yılını geride bırakmış bulunuyoruz.

Tunus, Mısır, Libya ve Yemen'in ardından Suriye'de bölgenin en acı değişim süreci de dördüncü yılını tamamlamak üzere. Sivil halka karşı kimyasal silahlar dahil elindeki tüm askeri imkanları kullanan Esed ailesi rejim ile halk arasındaki bağları koparmış bulunmaktadır. Otorite boşluğunu meydana getiren bu durum IŞİD gibi aşırı radikal ve illegal yeraltı örgütlerinin hareket alanı bulmasına neden olmuştur. Daha sonra "İslam Devleti" adını kullanan bu akım, tarih boyunca tekfir fikrini benimseyen acımasız örgütlerin en başında gelmektedir. Son günlerde IŞİD ile harici düşence ekseni etrafında hareket eden tekfirci akımlar arasında bağlantı kuran yaklaşımlar olmuştur. Bu çerçevede 18.yüzyılın ortalarında ortaya çıkan ve 1932 tarihinde 3. Suud Devleti'nin ilan edilmesiyle sonuçlanan Vahhabilik akımı ile IŞİD arasındaki benzerlikler birçok araştırmacının dikkatini çekmiştir.

IŞİD ZİHNİYETİNİN TARİHİ KÖKENİ

Her iki hareketin ortaya çıkmasına zemin hazırlayan zaman, sosyal, siyasi ve coğrafi faktörlerin farklı olduğu göz önünde bulundurulup bu hareketlerin, kullanılan yöntem, varoluş nedenleri ve benimsenen model açısından üç farklı kategoride ele alınması doğru olacağı kanaatindeyim.

Vahhabi hareketinin yükselişi birinci Suudi devletinin (1744-1818) doğmasına neden olan hareketin kurucusu Muhammed bin Abudlvahhab ile Necd emiri Muhammed bin Suud arasında Der'iyye bölgesinde kurulan koalisyon sonucunda oldu ve 1818 yılında Mehmet Ali Paşa›nın bu hareketi dağıtmasına kadar sürdü. Vahhabi hareketinin benimsediği model, dini otoriteyi temsil eden şeyh Muhammed bin Abdulvahab ile siyasi otoriteyi temsil eden Muhammed bin Suud arasında bir koalisyon şeklinde kuruldu. Dini otoritenin devamlılığı Muhammed bin Abdülvahhab ailesine verilirken siyasi otorite Suud ailesine verildi.

Vahhabilik hareketi Necd bölgesinde padişah 1. Mahmud›un otoritesinden uzak bir şekilde çıkmasına rağmen hareketin hem dini hem siyasi tevhid düşüncesine dayalı olması hem de yayılma stratejisini benimsemesi sebebiyle o zamanki Osmanlı Halifeliği liderliğindeki İslam dünyasının birliğine karşı ciddi tehdit oluşturmuştur. Dini ve siyasi tevhid hem Vahhabi itikadını düşünce olarak benimsemek hem de Suud ailesine biat etmek anlamına geliyordu.Yani, sadece Vahhabilik itikadını benimsemeyenler değil Suud ailesine biat etmeyenler de mürted hükmünde kabul edip katli vacip sayılmaktaydı. Bu gerekçeyle 1744 ile 1925 yılları arasında 100.000'den fazla Müslüman Vehabilik akımının mensuplarınca kılıçtan geçirilmiştir.

Tarihçi Emin Reyhani Necd'in Modern Tarihi adlı eserinde sadece 1904-25 tarihleri arasında 7 bin kişinin kılıçtan geçirildiğini yazdı. Dini otoriteye dayanarak yayılma gösteren Suud devleti Necd'den sonra Hicazı da bünyesine katarak şimdiki sınırlarıyla bildiğimiz 1932'de ilan edilen Suudi Arabistan krallığının kurulmasına kadar devam etmiştir. İslam Tarihi adlı eserinde Filibeli Ahmet Hilmi Efendinin analiz ettiği gibi «Müslümanı kolay öldürmeyi sağlayan» bu akım körfezde üs kuran ve Osmanlı Hilafeti'ni çökertme yollarını arayan İngilizlerden ciddi destek görmüştür.

İngilizler hem Suud ailesine maddi ve silah desteğinde bulunmuş hem de Osmanlı'nın Vahhabilik Hareketini bitirmek için ard arda gönderdiği hamlelerin Necd bölgesine ulaşmasını engelleyerek Vahhabilik akımına destek vermiştir.

IŞİD'İN VAHŞİ KATLİAMLARI

IŞİD, özellikle birinci Suud devleti döneminde kullanılan metod ve dayanılan dini gerekçeler bakımından Vahhabilik akımıyla benzerlik göstermektedir. IŞİD örgütünün 2013 ile 2014 tarihleri arasında ortaya çıktığı 1 yıl içerisinde Suriye ve Irak'ta 20.000'e yakın kişiyi ve çoğunu yine Vahhabi Hareketinin kullandığı yöntemlerle katletmiştir. BM verilerine göre 10 Ekim 2013 ile Ekim 2014 tarihleri arasında IŞİD, Irak'da 10.733 sivili katletmiştir. Suriye'de ise farklı kaynaklardan elde edilen rakamlara göre sayılar yine 10.000'i bulmaktadır.

Bunların 2000'ine yakını tekfir fikrinden çok uzak olmayan fakat IŞİD'e biat etmeyen El-Nusra örgütünden, 1800'ü de selefiliği benimseyen fakat toplumu tekfir etmeyen Ahrarul-Şam'a mensup mücahitlerdendir. Suriye İnsan Hakları Gözlem Evi'nin verdiği bilgilere göre IŞİD saldırılarının %87'si kendisine biat etmeyen ve mürted hükmünde saydıkları sivillere karşı olmuştur. Dini ve siyasi otorite boşluğundan zemin bulan Vahhabi akımından farklı olarak IŞİD örgütü, Irak'da faaliyet gösterinen El-Kaide örgütünün rahminden doğmuştur.

Daha sonra kendisine biat etmeyen El-Kaide mensuplarını tasfiye etmiştir. IŞİD'i Vahhabilikten ayıran başka bir özellik de hem dini hem de siyasi otoriteyi birlikte elinde bulundurması ve hilafet ilan etmesidir. Vahhabilik/Suud ailesi koalisyonu modelinde ise zaman zaman halife vasfı kullanılsa da genel olarak imamlık vasıfı hakimdi. İmamlık makamını hem Suud ailesi hem de fetva makamını üstlenen Abdülvahhab ailesi kullanmıştır.

IŞİD NASIL GLOBELLEŞTİ?

El-Kaide ve daha sonra IŞİD gibi radikal örgütleri doğuran nedenler Vahhabiliği doğuran nedenlerden farklılık göstermektedir. 1.Dünya Savaşı sonrası bölgede oluşan ulus devletlerinin yönetimine el koyan rejimlerin siyasi, ekonomik ve sosyal hayatı tekelinde bulundurması ve özellikle geçtiğimiz yüzyılın ortalarından bu yana bölge rejimlerinin çürümeye başlamasına tepki olarak halkta doğal ve giderek artan öfkenin oluşmasına neden oldu.

Bölge halklarının bu tepkisi, Osmanlı Hilafeti'nde olduğu gibi ümmet mefhumunu hatırlayarak köke sarılma ve bütünleşme eğilimi ile kendini göstermiştir. Gerek mutedil İslami grupların resmi otorite tarafından baskı altına alınıp hareket imkanının verilmemesi, gerekse 1980 yılından sonra Afganistan, Bosna, Çeçenistan ve Irak gibi işgal yaşayan ülkelerde hamaset hissine sahip gençlere bölge rejimlerinin gösterdiği kolaylıklarla cihat kapılarının açılması protest eğilim gösteren 'cihadi selefilik' fikrinin, reform yoluyla değişimi öngören ılımlı İslama alternatif olarak ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Ancak bu cihadi selefilik düşüncesi tekfir düşüncesinin yeniden üretilmesine ön ayak olmuştur.

Bölge ülkelerinin istihbarat örgütlerinin cihadi selefilik fikrini benimseyen genç kitlelerin dizayn edilmesindeki rolünü de göz ardı etmemek gerekir. ABD'nin, teröre karşı savaş gerekçesiyle Afganistan'a ve Irak'a saldırıp yüzbinlerce sivil Müslümanı öldürüp işgal gerçekleştirmesine karşın, işgal altındaki Filistinli Müslümanlara bomba yağdıran İsrail'e ve Müslümanları ezen bölgedeki totaliter rejimlere destek vermesi ve bütün bunlara ek olarak Avrupa ülkelerinde İslamofobyanın yayılmaya başlaması IŞİD gibi harici düşünce ekseninde dolaşan örgütlerin, İslam dünyasındaki statükoya karşı başkaldıran ve İslam dininin özünü ve amaçlarını bilmeden sempati duyan isyankar gençleri çekmesi için hem kolaylaştırıcı rol oynamıştır hem de Vahhabi hareketten farklı olarak IŞİD'e global akım olma özelliğini kazandırmıştır.

Vahhabilik hareketinin siyasi temsilciliğini üstlenen Suud ailesinin İngiliz istihbaratı ile olan işbirliği net bir şekilde görülürken siyasi ve dini otoriteyi tekelinde bulunduran IŞİD örneğindeyse bir çok istihbarat örgütünün infiltrasyonu görülmektedir.

IŞİD'İ YÖNLENDİREN İSTİHBARAT SERVİSLERİ

ABD askerleri tarafından tutuklanıp ülkelerine teslim edilen El-Kaide üyelerinin özellikle Suriye ve Irak istihbarat örgütleri tarafından 2011 yılının sonuna doğru serbest bırakılması ve bırakılanlar arasına karışmış üst düzey Baasçı ve istihbarat subayının bulunması sahada faaliyet gösteren tekfirci örgütlerinin, askeri ve istihbarat deneyimi olan unsurlarla aşılanmasına neden olmuştur.

Bundan en çok yararlanan akım IŞİD örgütü olmuş ki halife ilan edilen Ebu Bekir El-Bağdadi'nin etrafındaki altı danışmanın tamamı eski Irak Baası mensubu yüksek rütbeli subayların olduğu ortaya çıkmıştır.

Bunlardan en önde geleni Bağdadi'nin sağ kolu Albay Hacıbekir ve Albay Ebu-Eymen El-Iraki'dir. Suriye'de Idlib, Halep, Deyr El-Zour ve Rakka'da bir çok üst düzey IŞİD yetkilisinin cihat için IŞİD'a katılan savaşçılarca dış istihbarat mensubu veya işbirlikçisi olduğu ortaya çıkmasıyla IŞİD'in bir çok istihbrat birimi tarafından yönlendirildiği anlaşılmasına neden olmuştur.

Özgür Suriye Ordusununu tekfir edip muhalif gruplar arasında fitne çıkartan Ebu Huzeyfe El-Ürdüni adlı İdlib'de faaliyet gösteren komutanın, Ürdün Askeri İstihbaratında üst düzey istihbarat subayı olduğu tespit edilince savaşçılarca idam edilmiştir.

Aynı şekilde IŞİD'in Halep güvenlik şefliğini üstlenen Ebu Ubeyde El-Mağribi'nin İngiliz istihbaratı ile haberleştiğinin ortaya çıkması sonucu yine idam edilmiştir. Şuaytat aşiretinden 450 kişinin idam edilmesine karar veren Deyr El-Zour>un şer'î sorumlusu Ebu Hattab El Kuveyti'nin de ABD istihbaratı ile olan bağlantısının deşifre olması sonucu ayni akibete uğramıştır.

Tevhid Tugayı'nın birçok elemanını kendi eliyle kesen Ebu Hamza El-Azari adlı komutanın Şii mezhepli olduğu ve Azerbeycan eski Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'in şahsi korumalığını yapan üst düzey istihbarat yetkilisi olduğu ortaya çıkınca gözlerden kaybolmuştur. Bölgesel ve global birçok istihbarat örgütünün IŞİD>e infiltrasyonu, örgütün tek bir güç tarafından kontrol altına alınamamasına neden olmuştur.

TARİH TEKERRÜR MÜ EDİYOR?

IŞİD'in bu kadar büyük alanı kontrol ederek oyunda kalmasının sağlanması halinde beş amaca hizmet edecektir:

1- Ortadoğu halklarına 2003'den beri yumuşak gücünü hissettiren ve bölgedeki halk devrimlerinin tek destekçisi olarak kalan Türkiye'nin önünde engel oluşturulması.

2- Kürtlerin bir çok askeri ve siyasi temsilci grubu olmasına rağmen PYD'nin Kürtlerin tek temsilcisiymiş gibi itibar kazanması.

3- İran'ın, Irak ve Suriye'deki ağırlığına karşı denge unsuru oluşturulması.

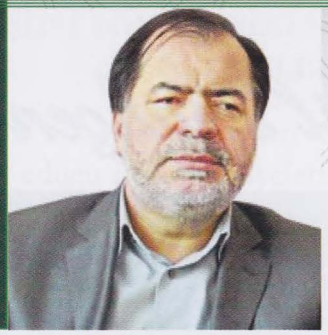
4- İslami Terör tehdidi bahanesiyle Suriye rejiminin ayakta tutulması.

5- Medeni projesi olan mutedil İslam örneğinin gölgelenmesi ve bastırılması.

Tarihin tekerrür etmesi mümkün olmasa da geçmişte yaşanan hataların bir daha tekrarlanmaması için tarihten ibret alınması şarttır. Gerek Vahhabilik gerekse de IŞİD, Haricilik düşüncesine dayanması sebebiyle aynı arazları gösteren iki farklı hastalık olabilir. Vahhabilik ile IŞİD, yöntemleri aynı ama çıkış sebepleri ve benimsedikleri modelleri farklı olan, Haricilik eksenine dayanan iki farklı akımdır.

Her ne kadar Vahhabilik ve IŞİD gibi harici akımlarının sorunun temelinde siyasi amaçlar olsa da mücadelenin sosyal, ekonomik ve fikri bazlarda da yürütülmesi gerekmektedir.

Haricilik akımının ümmet şuurunu her zaman baltayan bir hareket olduğunu göz önünde bulundurarak IŞİD'le etkin mücadeleyi kazanmak için onu doğuran nedenleri yok etmek gerekir. Bu da ümmetin vazifesidir.

AKSA TÜRKLERİ BEKLİYOR!

MUSTAFA ÖZCAN

VAHDET GAZETESİNDEN ALINTIDIR
22 ARALIK

Ahir zaman sahnesinin en mühim meselelerinden birisi veya düğümü Kudüs meselesi ve onun özü de Aksa Camiidir. Şark-Garp kavgasının gerisinde de bu mesele vardır. İsrail'in bölgeye ikame planı Haçlı Savaşlarının bir devamı niteliğindedir. Hatem Bazian'ın kaleme almış olduğu 'Revisiting the British Conquest of Jerusalem' başlıklı makalesinde Kudüs'ün İngilizler tarafından işgal edilmesinin kolektif algıda Haçlı Seferlerinin bir parçası olarak değerlendirildiğini ortaya koymaktadır.

Eskinin düşmanları olan Yahudiler ve Hıristiyanlar ortak bir proje etrafında bir araya gelmişler ve İslam dünyasını ve kutsallarını yağmalamışlardır. Ortaçağ'da Endülüs üzerinden kader birliği yapan Müslüman ve Yahudiler Ortaçağın ortakları olarak anılmışlardır.

Ortaçağın müttefikleri olan Yahudiler ve Müslümanlar ittifakların değişmesiyle yeni çağın veya modern çağın düşmanları haline gelmişlerdir. Bunda iki saik etkili olmuştur. Bunlardan birisi Batılıların Yahudi meselesinden kurtulma arzuları ikincisi de Yahudilerin milli bir devlet peşinde olmaları ve 'atalar yurduna' dönme tutkularıdır.

Bu iki faktörün birleşmesiyle birlikte Batı ile İsrail arasında ortaklık kurulmuştur. Bu itibarla bir cihetle İsrail'in kurulması Haçlı projelerinin devamıdır. Batı'nın ortak hafızasında Haçlı izleri kalsa da Hıristiyanlı tesirleri azalmıştır. Bu nedenle günümüzde Haçlılık, Siyonizm ile Batı çıkarlarının izdivacı haline gelmiştir.

Merhum Mısırlı Muhammed Gazali'ye göre, Deccalizmi temsil eden bu bileşkedir. Kutsal olmayan iğreti ittifaktır. Mesih müminleri, tutkunları ile düşmanları bir araya gelmiştir. İşte Deccalizm bu alacalılıktır.

Haçlıları bölgeden söküp atan Türk-Kürt ittifakı ve Nureddin- Salahaddin rüzgarıdır. Moğolları bölgeden temizleyen de Türk-Arap ittifakıdır. Tarih yeni bir rövanşa ve tekerrüre daha hazırlanıyor. Salim Azzam Bey'den duymuştum. Amcası Abdurrahman Azzam Paşa'dan bahsetmiştir.

Bu anılan zat Arap Birliği teşkilatının ilk genel sekreteridir. Salim Azzam, amcası Abdurrahman Azzam Paşa'nın zaman zaman Türkiye ziyaretlerinde camileri ve cemaati dolaştığını ve kolaçan ettiğini aktarmıştır. Gençliğin imana dönüşünü gördükçe ve camilerin gençler tarafından doldurulduğunu müşahade ettiğinde gelecekle alakalı umutla dolduğunu anlatmıştır.

İstanbul'da salatin camileri dolduran gençliğin yeni Kudüs fatihleri olacağına inandığını belirtmiştir. Bu gençlik aynı zamanda Necip Fazıl Kısakürek'in rüyasıdır. Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik... "Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!" anlayışında bir gençlik. Merhum Ali Ulvi Kurucu Bey de konferanslarında, sohbetlerinde karşısında tertemiz imanlı gençliği görünce "Sizler benim rüyalarım, kabul olmuş dualarımsınız! Sizler bahar çiçeklerimsiniz!" derdi. Ben de şahitlerindenim.

Bütün bunları teyit eden mühim bir işaret ve beşaret ise Gelişim Üniversitesi'nde verdiğim bir konferans sırasında yakınlarda Kudüs'e giden takdimci arkadaşın aktardıklarıydı.

Aktardığı serapa bir müjde. Sizlerle de paylaşmakta bir beis görmüyorum. Mescid-i Aksa'nın murabıtlarından ve muhafızlarından olan Semir Siyam adlı zat söz konusu arkadaşında bulunduğu Türk kafilesine dönerek 'Aksa Türkleri bekliyor ve Kudüs'ü kurtaracak Türklerdir' diyor. Semir Siyam'ın sözlerinin en büyük teyidi tarihte yatıyor.

Bunu tarihten aktüele yansıtan şahsiyetlerden birisi de Şamlı meşhur tarihçi Süheyl Zekkar'dır. Şam'ın Sırrını Keşfetmek başlıklı yazımda şunları yazmışım: "Haçlı Savaşları tarihçilerinden olan Süheyl Zekkar'ın Daru'l Fikir tarafından neşredilen 'Medhal ila tarih hurub es Salibiyye' başlıklı eserinde Araplar arasında dilden dile dolaşan ve aktarılan bir darb-ı mesel dile getirilmektedir.

Bu darb-ı mesel, Arapların kolektif belleğinden hiç çıkmamıştır. 700-800 yıllık bir geçmişi vardır ve şu mealdedir: "Arap diyarlarında hüküm Türk'ün eline geçmeden devlet işleri düzelmez ve ıslahı kabil olmaz olsa da kalıcı ve daim olmaz (Süheyl Zekkar'ın El Medhal adlı eseri s: 16-17, ikinci basım 1973).." Ve Araplar, 1967 bozgunundan sonra bu darb-ı mesele daha sık atıfta bulunmaya başlamışlar."

Boynuz kulağı geçtiğinde! - 26 ARALIK (Mezhep kavgalarının temeli İran'dır)

Esad rejiminin devrilmesinin Batı'nın beslemesi İsrail'e istikrarsızlaştıracağı söyleyen İran Meclis Başkanı Ali Laricani bölgedeki 'müstemlekelerini' ziyaret etti. Şam'dan başlayan gezisini Beyrut'a kadar uzattı oradan da Bağdat'a döndü. Bölge turu sırasında birkaç mesaj verdi. Bunlardan ilki 'direniş'in, yeni dönemde İsrail yerine terörü veya tekfircileri hedef almasıdır.

Terörle maskelenmiş bu söylemiyle IŞİD'i kastediyormuş gibi yapsa da bütün Sünnileri kastettiği aşikar. Onlar bütün Sünnileri 'nasibi' ve terörist sayarlar. Kerbela sırasında Şii-Sünni meselesi olmasa da onlara göre Sünniler Kerbela'dan sorumludur. IŞİD'den önce de Esat'ın muhaliflerini terörist olarak damgaladıklarını biliyoruz. IŞİD işin bahanesi. Bununla birlikte IŞİD de işlerini kolalaştırmış oldu.

Zaten bundan dolayı hep birlikte ürettiler. Her ne kadar Laricani'nin ABD'nin IŞİD konusunda tutumunu samimiyetsiz bulmasını kabul etsek de (samimiyetsizlikte de ortaklar aslında) mezhep kavgalarını ABD'nin körüklediğini söylemesi düpedüz garabet. Zira ABD, İran ve uydularının mezhepçiliğinden değil Türkiye'nin mezhepçiliğinden yakınmakta.

Mezhep kavgalarının temeline İran vardır ve Humeyni rejimi de bunun için üretilmiş ve kurgulanmıştır. Bu nedenle mezhep kavgasını çıkarmakta ve körüklemekte ortaktırlar. Anadolu'da bir söz vardır: Tamahkar ile hırsız ortaktır! Bundan dolayı ABD'nin işgal ettiği her yerde İran bitmektedir. Suud Faysal bunu kastederek ABD'nin işgalden sonra Irak'ı altın bir tepsi içinde İran'a sunduğunu söylemiştir.

ABD İran nüfuzunun ve virüsünün taşıyıcısıdır. Afganistan, Irak buna somut misaldir. Bölge ziyareti sırasında Ali Laricani, Esad'ın 2006 yılında Hizbullah'ı kahraman ve Arapları da erkek bozuntuları (esnaf rical) ilan etmesi gibi Hizbullah'ı yere göğe sığdıramamış; bölgede devletlerin yapamadığını yaptığını ileri sürmüştür.

Laricani, Beyrut'ta Nasrallah ile görüşmesi sırasında direnişin yeni adresini göstermiştir. Teröristler ve tekfirciler! Bunlar da İran jargonunda Sünnilere tekabül ettiğine göre Hizbullah'ın Suriye halkını katletmesinin de anlamı böylece ortaya çıkmış oluyor. İran bu süreçte ABD'den çok şey öğrenmiş ve öğrendiklerini bölgeye uyguluyor. Usta çırak ilişkisi. Daha önce terör hamisi devlet olarak yaftalanmasına rağmen şimdi ABD"den öğrendiklerini bize satıyor. Teröre karşı bölgenin seti haline geldi. Şiiler Demirel mantığı ile düşünüyorlar: Bana sağcıya terörist dedirtemezsin! Şiiler de ancak Amerikalılar gibi terörle mücadele ederler! Bu tipik bir asabiyet refleksidir.

Laricani'nin turu sırasında öne çıkan ikinci mesele ise Esat'ı kurtarmak adına tasarlanan Rus-İran diplomatik girişimiydi. Ruslar 'Esad gidebilir' şeklinde esnek bir yaklaşımı benimserken Ali Hamaney ne pahasına olursa olsun Esad'dan vazgeçme taraftarı değil.

Buna mukabil, Rejimin Maslahatını Teşhis Kurumu Başkanı Haşimi Rafsancani ile İran Milli Güvenlik Konseyi Başkanı Ali Şemhani Esad'ın yerine kendi çıkarlarını koruyacak bir isimle yola devam etmeye sıcak bakıyorlar. Lakin Hamaney'i ikna çabaları şimdiye kadar sonuç vermiş değil. Nuh diyor peygamber demiyor. İranlıların huyudur. İran-Irak savaşının 8 yıl sürmesi sorumluluğunu Saddam'ın üzerine yıkarlar.

Halbuki, savaşın 8 yıl sürmesi, Saddam'ın kellesini isteyen Humeyni'nin inadıydı. Bundan dolayı zehir kupa içtiğini söyleyen de kendisi olmuştur. Bu inadı Suriye cephesinde Esat'ı ayakta tutma şeklinde görüyoruz.

Humeyni gitmiş Hamaney gelmiş ama yine eski tas eski hamam. İran- Irak Savaşında Batı'ya hizmet ettikleri gibi Suriye'de de Esat'ı tutarak bir taraftan İsrail'in ömrünü uzatıyor diğer taraftan da Batı'nın bölgede gücünü pekiştirmesine izin veriyorlar. Esad'a sahip çıkarken paçalarını kurtarabilecekler mi acaba?

Esad'ın yerine geçebilecek isim olarak Faruk Şara telaffuz ediliyor. Türkiye gibi bölge ülkeleri bu isme çok zamandır sıcak. İkinci isim ise Esad ile karma bir hükümete sıcak bakan Muaz el Hatip. Moskova'ya davet edilen Muaz el Hatip Esad'ın başta kaldığı ve savunma bakanlığı gibi önemli postları uhdesinde tuttuğu bir başbakanlığa tav olmuş vaziyette.

Esat içişleri bakanlığı hariç bütün güvenlik birimlerini elinde tutacak. Bu geçmişte Nessan Ağa gibi bağımsız şahsiyetlerin Esat kabinesine katılmasına benziyor. Muhalifler bu formüle sıcak bakmıyor. Hatip sorunlu bir kişilik.

Çok duygusal ve onun ötesinde fevri çıkışları ve dengesiz hareketleri var. Şam esnafını temsil ediyor ve telkine açık. Bu yüzden de Rusların dikkatini çekmiş olmalı. Hatip üzerinden Ruslar ve Suriye rejimi Amerikalıların eski oyununu tekrarlıyor. Muhalefet içindeki kırılgan iç dengeleri çatlatmak ve çatlakları daha da büyütmek. Hatip bu konuda biçilmiş kaftan.

Mevlüt Çavuşoğlu Esat'lı bir formüle sıcak bakmadıklarını Tahran'da muhataplarının yüzüne söyledi. Bu zulmün payidar olması demektir. Kısaca yolunu, yordamını kaybetmiş İran Türkiye'ye yol göstermeye kalkışıyor. Türkiye'yi bu yolla vartadan kurtaracakmış! Kısaca, devrimcilikleri bitince 'terörle savaşta' kendilerini ABD'nin yerine geçirmek istiyorlar. Laricani ABD ile ortaklığımız yok dese de Mustafa Timisi'nin unutulmaz ifadesiyle göbekten bağlılar.

Mezhep suretindeki hizip (Şia'nın fesatları) - 8 OCAK

Suriyeli muhaliflerden ve Buti'nin talebesi İmadüddin Reşid bey ile konuşuyorduk. Şiiler ve Şiilik konusunda hem bilgili hem de müteyakkız bir zat olan İmadüddin bey Şia ile alakalı olarak 'serapa siyasi bir mezhep' tanımını kullandı. Dindarlığı siyasetten ibaret. Bundan dolayı da heyula gibi. Ele avuca sığmıyor.

Dini yönü de imamları sevmekten ve kabirlerine perestiş etmekten ibaret. Kabirleri yıkan ile tapınanlar madalyonun iki yüzünü temsil ediyorlar. Kendilerini birbirlerinin zehri ve panzehiri olarak konumlandırıyorlar. Halbuki haddi vasatı değil ifrat ve tefriti halini temsil ediyorlar. Kabirlere hürmetleri bile siyasetin dışında değil.

Sözgelimi, bir kanalda Suriye meselesini konuşurken Tahran'dan katılan bir uzman Halep'e olan ilgilerini anlatmak için Hazreti Hüseyin'in *(Radıyallahu Anhu)* başının Kerbela'dan getirilirken Halep üzerinden geçtiğini ve bu sırada bazı kan damlalarının Halep'e döküldüğünü ve bundan dolayı burası ile ilgili olduklarını söyledi. Böyle olduğunu farz etsek bile Hazreti Hüseyin'in kanının mülkiyeti hangi hakla veya kuralla İranlılara geçti! Bu misyonerlerin emperyalist taktiklerinden ibarettir. Bu Şii anlayışıyla Hıristiyanların da Efes'i sahiplenmeleri mümkündür. Belli ki kabir ziyareti üzerinden bir dini emperyalizm yürütüyorlar. Her şeyleri siyaset.

Bir ara eksikliklerini fark ederek Risale-i Nur neşreden Nesil Yayınlarıyla temasa geçmişler ve Risale-i Nurlarla ilgilenmişler. Meramlarını da şöyle anlatmışlar: Gençlerimizi dindar yetiştiremiyoruz bu hususta Risale-i Nuru başarılı görüyoruz ve yararlanmak istiyoruz. Haydar Baş duymasın ama Risale-i Nur mesleğinden yararlanmak istediklerini söylüyorlar.

Boşuna zahmet etmesinler Risale-i Nur'dan hiç yararlanamazlar. Risale-i Nur azami ihlas üzerine kuruludur. Kendileri de azami hile. Risale mesleği, 'aldansam da aldatmam' mesleğidir.

En büyük hile hilesizliktir anlayışına dayanır. Bu zıt anlayışı terk etmedikçe hakiki dindar da olamazlar. Takiyye prensibi başta ihlasa aykırıdır. Meslekleri siyaset ve kandırmacadır.

Halep ile ilgilerini böyle anlatıyorlar ve meşrulaştırıyorlar. öyleyse Hazreti Peygamber *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve yakınları Medine'de Cennetü'l Baki'de yatıyor. Onu niye sahiplenmiyorlar. Yine takiyye gereği adım adım gidiyorlar. Halep'i hazmettikten sonra imkan elverirse sıra Medine'ye de gelecek. Takiyye olunca utanma diye bir sorunları da kalmıyor. Şia bir mezhep değil kine dayalı bir siyasettir. Sevginin ekşimiş halidir.

Mecusilik kalıntısıdır. Neden mi? Hazreti Peygamber *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in arkadaşlarına olan nefretleri, hariçte sönen Mecusi ateşinin gönüllerde yanmaya devam etmesidir. Bundan dolayı Hazreti Ömer'in katili Ebu Lü'lü'ye Baba Şucaaittin payesi vermişler. Musa Kazım'ın torunlarından Abdulkadir Bin Muhammed Ata Sufi Ebu Muhammed el Hüseyni'nin de ifadesiyle Hazreti Ali'nin yolunun eri olmayıp onun adına üretilmiş bir hiziptirler. Hizipçilik ise asabiyete dayalıdır.

Hakkaniyet mesleğiyle yakından uzaktan alakası yoktur. Hizipçi olduklarından geniş zeminle ve ümmetle buluşamıyorlar.

Hizipçilikleri veya klikçilikleri gereği dikotomi ve zıddiyet ürettiklerinden ümmetin çatısı altında birleşemezler. Kimyaları sekterizm ve klikçilik yani bölücülük üzerine teessüs etmiştir. Ümmetle bütünleşmeleri eşyanın tabiatına aykırı olurdu. Şia ve İsna Ayeriyye'nın dışında hiçbir İslami mezhep paralel değildir. Sözgelimi Mutezile gibi diğer mezheplerin hem ameli hem de itikadi boyutları yoktur. Mutezili birisi pekala Hanefi olabilir ya da Zeydiler genellikle fıkıhta Hanefi anlayışı temsil eder. Keza hiçbir mezhebin Kafi gibi paralel Buhari'si yoktur. Bu ancak On İki İmamcı Şiilere mahsustur. Onlar fikri değil siyasi Muteziledir.

Mutezile asabiyet veya hizipçilik olmadığından inkiraz bulmuş ve tarihe karışmıştır. Şia ise bir hizip suretine büründüğünden yeniden harekete dönüşmesi kolay olmaktadır.

Humeyni bunu sağlamıştır. Şah döneminde kültürel hale gelen Şiilik Humeyni'nin elinde yeniden yoğrularak; harekete ve ideolojiye bürünmüştür. Bunlar ana gövdeden ayrılan tali kolları temsil ediyorlar. Ümmetin gövdesini kemiren güve hükmündeki bu hareketleri günümüzde Hariciliğin yeniden ete kemiğe bürünmüş hali olan IŞİD ile İran temsil etmektedir.

Madalyonun iki yüzünü temsil eden bu hareketler birbirlerinden misyon devşiriyorlar. IŞİD Şia'nın mezalimini; Nuri Maliki ve Beşşar'ın yaptıklarını afişe ederek kendisine siyasi sermaye yaparken tersinden de İran ekolü IŞİD'i kendilerine malzeme yapmaktadırlar.

İran IŞİD'e karşı terörün panzehiri olarak durumdan vazife çıkartırken; Batılılar da kendisini kutsuyorlar. Kısaca İran'ın temsil ettiği tarihin derinliklerinden ve kininden beslenen mezhebi doku, hizipçilikten ibarettir. Mezhep sureti giymiş Pers hizipçiliğidir. Kuzey Afrika ülkelerinde bir zamanlar yaygın olan Hizb-i Fransa gibi.

Hizbullah gibi partizanlar veya milis veya halk orduları aracılığıyla İran, bölgede baştan sona operasyon yapıyor. Humeyni, Seyyid Kutup'tan aparma 'Muhammedi İslam'a karşı Amerikan İslam'ı' söylemiyle karşımıza çıkmıştı. Neyi kastettiğini bilmiyoruz ama basın yoluyla atışsalar da terör dedikleri şeye karşı ABD-İran'ın derin ortaklığına şahit oluyoruz.

İran'ın Batı ve İsrail'e yönelik düşmanlığı sözel ve onun ötesinde taktik düzeyi geçmezken İslam dünyasına yönelik düşmanlığı sınır tanımıyor ve fiiliyatın da ispatladığı gibi stratejik. Damardan.

KISSADAN HİSSELER

SEN BİR KIZINI YAHUDİ'YE VERMİYORSUN DA

Bir adam hem çok iyi bir müslüman olduğunu iddia ediyor, hem de Resülüllahın halifeleri olan Hulefâ-i Râşidîn'e karşı bile son derece kin ve nefret besliyordu. Ondaki bu nefret öylesine aklını başından almıştı ki, o büyük zatlar hakkında iftira dahi edebilecek raddeye gelmişti. Hatta Hazreti Osman *(Radıyallahü anh)*'ın (haşa) "yahudi" olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmişti.

Kûfe'de yaşayan bu sapık î'tikatlı adam o muhitin eşrâfındandı. Onu bu î'tikadından döndürebilmek için her ne kadar ilim adamları, hocalar kendisine gidip bu meseleyi anlatmaya, izah etmeye çalıştılarsa da, bir türlü onu ikna etmeye muvaffak olamadılar. Âyetler, hadisler okumalarına, yığınla deliller göstermelerine rağmen bu kimseyi yanlış î'tikadından bir türlü döndüremiyorlardı. Adam öylesine inatçı ve öylesine cahildi ki, laf anlatabilene aşk olsun...

Bir gün büyük müctehid İmâm-ı Âzam hazretlerine bu meseleyi açtılar ve bu adamın hakkından ancak kendisinin gelebileceğini söylediler. İmâm-ı Âzam meseleyi dinledi ve yanlış î'tikat sahibi olan kimseyi ikna etmeye çalışacağını söyledi.

Bu adamın güzel ve dindar bilinen bir kızı vardı. Kız da evlilik çağına gelmişti. İmâm-ı Âzam o adama haber göndererek, hayırlı bir iş için "filan günün akşamı ona misafir olacağını" bildirdi. Tabi adam bu habere son derece sevindi ve mutlu oldu. Çünkü İmâm-ı Âzam gibi büyük bir âlimin, bu meselede aracı olması ve bir nevi dünürlük etmesi, elbette bir iftihar vesilesiydi.

Kararlaştırılan gün geldi ve İmâm-ı Âzam o adamın evine misafir oldu. Yenildi, içildi konuşulup sohbetler edildi ve konu döndü dolaştı, asıl meseleye geldi.

Büyük imam konuya girdi ve Allah'ın emri, Peygamberin kavliyle adamın kızını bir delikanlı için istedi. Adam İmâm-ı Âzam'ın aracı olduğu birine kızını vermeye dünden razıydı, lakin bu delikanlı acaba kimdi, neyin nesiydi? Bunu da usûlüyle sordu:

Efendim! Bu hayırlı iş için sizin gelmeniz ve damat adayına kefil olmanız, kızımı vermem için yeterli bir sebeptir, lakin "bu delikanlı kimdir, kimlerdendir, huyu suyu nasıldır?" takdir edersiniz ki, bunu bilmek bizim hakkımızdır.

Bunun üzerine İmâm-ı Âzam başladı damat adayının meziyetlerini anlatmaya:

Bu kimse son derece dindardır. Allah'tan son derece korkar. Öyle bir hayâ ve Edep sahibidir ki, bu konuda melekler ona yetişemez. Aynı zamanda Hâfız-ı Kur'an'dır. Âlim, âbid, yiğit son derece de zengin ve çok da cömerttir.

İmâm-ı Âzam damat adayının meziyetlerini bu şekilde anlatmaya devam ederken adamın ağzı bir karış açık kaldı. Başına devlet kuşu konuyordu. Böyle birine gözü kapalı herkes kızını verirdi. Lafı daha fazla uzatmak istemedi ve dedi ki:

Efendim, bu kadar yeter. Daha fazla bir şey anlatmanıza hiç gerek yok. Öyle şeyler söylediniz ki, bu saydığınız özelliklerden bir tanesi bile kızımı o gence vermeme vallahi yeter. İmamı Azam konuyu istediği yere getirmişti ve sözünün sonuna hemen şunu ilave etti.

Yalnız tüm bunları sayarken, gencin bir kusurunu söylemeyi unuttum.

Nedir o kusur?

Kızınızı istediğim delikanlı, bir Yahudi'dir.

Adam bu cevabı duyunca birden rengi attı. Öylesine hiddetlendi, öylesine gadaplandı ki, ağzından tükürükler saçarak bağırdı:

Nasıl olur ey İmam?! Benim kızımı bir Yahudi'ye mi istiyor ve ona mı layık görüyorsun?!

Bunun üzerine İmâm-ı Âzam, Hazreti Osman *(Radıyallahü anh)* hakkında ileri geri konuşup "o yahudi'dir" diye iftira eden adama, şu müthiş cevabı verdi:

Be adam! Sen bir kızını Yahudi'ye veremiyorsun da, Sevgili Peygamberimiz Muhammed Mustafa (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in, iki kızını birden Yahudi'ye verdiğini nasıl iddia ediyorsun?!

İmâm-ı Âzam'ın bu sözü üzerine adamın aklı başına geldi ve ne büyük bir hata yaptığının farkına vardı. Evvelce söylediği o câhilâne sözler için çok mahcup oldu. Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in iki kızıyla da nikahlanma şerefine nâil olup, "Osmân-ı Zinnûreyn" (iki nur sahibi) lakabını alan Hazreti Osman *(Radıyallahü anh)* hakkında yapmış olduğu çirkin iftiralardan ötürü derhal tövbe etti. Artık bundan böyle aleyhinde tek bir söz söylemediği gibi, Hazreti Osman *(Radıyallahü anh)*'ı hem övdü, hem de çok sevdi.

MEZHEPSİZLİK BATIL BİR MEZHEPTİR

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA FIKIH KURULU

Allah Teâlâ'ya sonsuz hamd olsun ki Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'i ve onun takipçilerini dini anlayıp anlatmakta muvaffak kıldı. Resulüne de salat-u selam olsun ki ashabını ilimle donatıp tüm İslam beldelerine gönderdi. O Resulün gerçek izinden gidenlere de salat-u selam olsun ki onlar uzak asırlara nuru muhammediyeyi ulaştırmak için kendilerini yok saydılar. Ya Rab! Bizleri de onların yolundan ayırma, şefaatlerine mazhar kıl. Âmin.

Mezhep; lügatte "gitmek" anlamına gelen "zehâb" kökünden hem mastar hem de "gidecek yer ve yol" anlamında ism-i mekândır. Terim olarak "dinin aslî veya fer'î hükümlerinin dayandığı delilleri bulmakta ve bunlardan hüküm çıkarıp yorumlamakta ehliyetli müçtehitlerin ortaya koyduğu görüşlerin tamamı" diye tanımlanabilir.

Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in hayatında ve ondan sonra İslam beldelerine dağılan Sahabe-i Kiram, gittikleri yerlerde Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'den almış oldukları dini, anlatmaya ve öğretmeye çalışmışlardır. Kimileri hadis-i şerifleri ezberleyip aktarmayı, kimileri de onlardan çıkacak fıkhî hükümler üzerine çalışmayı üstlenmişlerdir. Malumdur ki halkın her kesimi ilimle uğraşıp âlim olacak kadar ilerleme imkânı bulamamış veya uğraşmamışlardır. İçlerinden ilme önem verip sahabeye talebe olanlar zamanla fetva verecek dereceye ulaşmış ve yüklendikleri ilmi, talebelerine öğretmeyi amaçlamışlardır.

Kuşkusuz bu ilim, az bir uğraşla elde edilecek bir şey değildir. Belki gecesini gündüzüne katan, diğer işlerini bırakıp en önemli işini dini öğrenip-öğretmek addeden zatlar, halk arasında temayüz edip belirmiştir. Sair insanlar ise müşküllerini çözmek için onlara müracaat etmiş, dini yaşam tarzlarını onlardan alarak Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in din anlayışını hayatlarına tatbik etmeye çalışmışlardır. Bu şekilde devam eden zatlardan her biri, yüklenmiş olduğu ilim görevini kendilerinden sonraki talebelerine son derece dikkatli bir düzeyde aktarma ve belletmeyle ömrünü harcamıştır.

Gerek fetihlerle gerek beldelerin İslam'a girmeleriyle İslam beldelerinin her gün genişlemesi beraberinde bilinmeyen yeni fıkhi meseleler getirmiştir. Buna ilave olarak bu beldelerdeki halkın çoğunluğunun âlim olmaması, farklı meşguliyetlerde olması fıkıh meselelerine dair bilgisizliklerin çoğalması, ilimle uğraşan ve halkın fıkıh sorunlarını çözmeye çalışan âlimlerin sırtındaki yükü çoğaltmış ve âlimleri halkın müracaat ettikleri kişiler konumuna yerleştirmiştir.

İslam âlimlerinden her biri, Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in onlara öğrettiği din anlayışının dışına çıkmadan, kendi şahsi yorumuna dayanmadan tüm gücüyle vahyin doğrultusunda fıkıh meselelerini kavrayıp aktarmaya çalışmışlardır. Zamanla azalan şahsiyetler, bulundukları beldelerde fıkhın kaynağı haline gelmişlerdir. Her belde halkı, kendilerine gönderilmiş Sahabe-i Kiram'ın anlayışını anlayıp aktarmaya ulaşan âlimlerin izinden gitmeye çalışmıştır.

Böylece ilim havzaları oluşmuştur. Sözgelimi; Medine'de, Rebie, İbn Şihab ez-Zührî, İmam Malik ve emsali âlimler (Allah onlara rahmet etsin), Medine fıkhını orada yaşayan Sahabe-i Kiramdan almış ve üzerine çalışıp yeni meseleler hakkında Kur'an-ı Kerim, hadis-i şerif ve sahabe söz ve uygulamalarına göre değerlendirmişlerdir. Böylece Medine havzası oluşmuştur. İbn Ebi Leyla, Süfyan ve Ebu Hanife (Allah onlara rahmet etsin) emsali âlimler de aynı metodu Irak'ta uygulamışlardır. Böylece Irak ilim havzası oluşmuştur. Hatta Iraklı bir kişi, sualini bulunduğu bölgede her hangi yetkili bir âlime sorar ona göre amel ederdi. Başka bir bölgeden verilen fetvaya karşı, "bizde yani Irak'ta bu meselenin cevabı şöyledir", "bu iş böyledir bizde" şeklinde herkes kendi bölgesindeki âlimlere göre hareket ederdi. Bu âlimlerin hiçbirinin derdi veya amacı bir anlayış tarzı, bir ekol oluşturmak olmamış, sadece ilimle uğraşmış ve cevaba muhtaç halkın fıkıh meselelerini cevaplandırmışlardır. Henüz mezhep anlayışı yoktu.

Bu devirden sonra sözgelimi; Irak'ta İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin), ders halkası kurmuş ve yirminin üzerinde talebesiyle dini anlayıp yeni meselelerin hükümlerini bulmaya çalışmışlardır.

Bu öğrencilerin arasında hadiste çok ileri olan Abdullah b. Mübarek, Veki b. Cerrah emsali muhaddisler olduğu gibi lügat ve diğer ilimlerde ileri derecede uzman olmuş kişiler de vardı. Mesele ortaya atılır, önce ayet-i kerime ve hadis-i şerifler değerlendirilir, ardından sahabe sözlerine yer verilir böylece meselenin cevabı bulunmaya çalışılırdı.

Bu çalışma esnasında İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin) sadece onların hocasıydı. Onlar yer yer imama itiraz eder, bazen de görüşünü kabul ederlerdi. İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin)'nin mezhebi diye ekol haline gelmiş bir şey olmadığı gibi, İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin)'nin böyle bir gayesi de yoktu. Halk da Hanefi Mezhebi/Hanefîlerin görüşü demez, Irak ehlinin görüşü derdi.

Daha sonraları İbn Ebi Leyla, Süfyan es-Sevrî gibi âlimlerin takip eden çokça talebesi kalmayıp, İmam Ebu Yusuf ve İmam Muhammed'in ise ders halkalarının devam etmesi ve çokça talebelerinin bulunması Irak'ta insanların fıkhı meselelerin hükümlerinde müracaat noktası olmalarına kadar devam etti. İmam Ebu Yusuf ve İmam Muhammed (Allah onlara rahmet etsin) yer yer, meselelerin izahında "hocamız İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin) böyle derdi" şeklinde hocalarından aldıkları ilmi, talebelerine aktarırdı.

Bazı meselelerde Irak âlimleri arasında görüş ayrılığının bulunması daha sonraki dönemlerde "bu görüş, İmam Ebu Hanife ve talebelerinin görüşüdür" şeklinde anılmaya başladı. Bu şekilde hicrî üçüncü asra gelindiğinde Hanefilerin görüşü anlamında Hanefi Mezhebi tabiri kullanılmaya başladı. Yani İmam Ebu Hanife ve ona mensup ilim halkasının görüşü anlamındaydı. Diğer mezhepler de anlatıldığı şekilde gelişti ve İmam Şafîi ve talebelerinin görüşü veya Şafilerin görüşü anlamında Şafîi Mezhebi, İmam Malik ve talebelerinin görüşü anlamında Maliki Mezhebi tabiri kullanılmaya başladı.

Hatta Mansûr ve Hârûn er-Raşid, İmam Mâlik'e, Muvatta' isimli kitabını kanunlaştırmayı ve tüm beldelerde kanun haline getirmeyi teklif ettiler. İmam Mâlik bunu kabul etmedi. Sadece kendi görüşlerinin doğru bulunmasını fıkhın tabiatına aykırı buldu.

Belki fıkhın doğal haline bırakılmasını, Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in ashabının her tarafa yayılıp öğrettiği fıkhı, belirli şeylere hasredilmemesinin doğruluğunu ön görmüştür. Belki de Kitabının bütün hadisleri ihtiva etmemiş olması da bu davranışta rol oynamıştır.

Görüldüğü gibi hiçbir mezhep kendi görüşünü bir ekol halini alsın diye uğraşmamış tamamen doğal seleksiyon içerisinde gelişmiştir. Hicri dört ve beşinci asırlarda Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* döneminden uzaklaşmanın ve bir takım bilgililere kaynağından ulaşamamanın getirdiği ilmî zafiyet, mevcut âlimleri önceki âlimlerin doğrultusunda fıkıh yapmaya, onların kural ve metoduna göre fıkhı anlayıp yeni meselelere tatbik etmeye mecbur bırakmıştır.

Bu dönemlerden sonra yine doğal hali içerisinde fıkıh, günümüzde olduğu şekilde mezhep anlayışını almıştır. Buraya kadar anlattıklarımız, tüm fıkıh tarih kitaplarında üç aşağı beş yukarı anlatılanların özeti halinde olup azcık bunlardan anlayan kişinin hiçbir itirazının olmayacağı malumattır.

Günümüzde bazı insanların mezhepler nedir, nerden çıktılar, Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* döneminde yoktular, daha sonra dine sokuldular şeklinde tamamen bilgisiz bir şekilde dillerine doladıkları safsatalar ise, onları o şekilde yönlendirmeyi hedef edinmiş bir takım din düşmanlarının doğrudan, oryantalist ve modernist şahsiyetlerin dolaylı olarak hedeflerinin mahsulüdür.

Bu kişiler mezhep olgusunu yıkmaya çalışırken neyi yıkmaya çalıştıklarının farkında olarak; güçlü ve muktedir bir şekilde Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerifleri gereği şekilde anlamış olan müçtehitleri devreden çıkartıp kendi anlayış ve hevalarına göre asıl kaynakları yani Kur'an-ı Kerim ve sünneti yorumlamayı hedeflemişler fakat Allah Teâlâ dinini korumayı vadettiğinden buna tümüyle muvaffak olamamışlar ancak sapmak isteyenleri saptırabilmişlerdir.

İşin komik tarafı şu ki; muktedir müçtehit âlimlerin görüşlerine "Onlar da bir insan, beşer görüşü" deyip yıkmaya çalışanlar, halka kendi görüşlerini benimsemelerini ve aksinin inanılmayacak doğrular olduğunu belletmeyi amaç edinmişlerdir.

Sözgelimi; son zamanlarda kendini selefi diye tanımlayan kişiler, kendi anlayışlarına göre hadis-i şerifleri anlamayanları kınayıp mezhep olgularını yıkmaya çalışırken içlerinde muktedir olmayanlar[1] ne hikmetse anlamadıkları birçok hükümde "Hayır, İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin)'nin dediği doğru değil, selefiler şöyle diyor, doğru olan budur" şeklinde kör kütük mukallit olup kendilerine mezhep edinmişlerdir.

Gerçekten ne garip ki, mezhep olgusuna karşı çıkanlar, kendi fikirlerini mezhepleştirmeye

1 Esasen içlerinde içtihat etmeye muktedir hiçbir tane yoktur. Faraza onların dediğini kabul edip, varsayacak olursak şeklinde yazıyı kurguladık.

çalışmakta ve bunun uğruna İslam'da tefrika çıkarmaktan da çekinmemektedirler. Oysaki mezhep imamları yukarda anlatıldığı şekilde asla mezhep kurma, kendi görüşlerini kabul ettirme derdinde değilken İslam'ın birlik ve beraberliğini korumaya çalışıyor, tefrikaya yol vermemek için her türlü meşakkatin hamili oluyorlardı.

Kaldı ki şöyle bir düşünelim; bugün bir hüküm tespiti için gereken taklit, İmamların devrinden kat be kat fazladır. Sözgelimi; hükmünüz, bir hadis-i şerife mi dayanacak, bakalım; bu hadis-i şeriften hüküm çıkaracak olan sizinle Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* arasında senet ittisali söz konusu değilken aradaki mesafe hayli fazladır. Diyelim ki bu hadis-i şerifi Buharî, Müslim veya Ebu Davut emsali muteber bir kitapta buldunuz.

Şimdi bu hadis-i şerifin senedinde olan ravilerin sağlam veya zayıf olduğunu bilebilmeniz için cerh-tadil imamlarını taklit etmek zorundasınız. Onların o ravi hakkındaki kanaatine göre hareket etmek zorundasınız.

Yine hadis-i şerifin metninin illet ve muarazadan salim olduğunu, mensuh olmadığını tespit için Darakutnî emsali âlimleri taklit etmeye mecbursun. Biz "Bu âlimlere güvenmeyelim taklit etmeyelim" demiyoruz. Tabi ki edeceğiz. Bu âlimlerin güvenilir olmalarında bir sorun yoktur. Sorun; mezhep imamlarını taklit etmeyi doğru bulmayıp mezhep olgusunu yıkmaya çalışanların böyle bir paradoks içinde ne dediklerini ne yaptıklarını bilmemeleri. Dedikleriyle yaptıklarını, yaptıklarıyla dediklerini iptal ettiklerinden bihaber olmalarıdır sorun.

Hulasa olarak, asr-ı saadetten uzaklaştıkça taklide o kadar daha muhtacız. İslam ilimleri deney veya tecrübeye dayalı değil ki gün geçtikçe yeni tecrübeler elde edip yeni sonuçlara varalım. İmam Malik (Allah ona rahmet etsin) iki kişiyle Nafi ve İbn Ömer (Allah onlardan razı olsun) vasıtasıyla Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'e ulaşıyordu. Kaldı ki o iki kişiden biri bizzat tanıdığı hocası, onun üstündeki kişi de ya sahabe veya hocasının tanıdığı güvenilir olduğunu bildiği bir ravi idi.

İmam Ebu Hanife (Allah ona rahmet etsin) de diğer müçtehitler de böyle. Şimdi bir bunların delil getirirken hadis-i şerifin sahih veya zayıf olmasını nasıl bildiğini bir de günümüzde olan birinin bunu bilme imkânını düşünelim.

Aradaki fark izahtan varestedir. Üstelik bugün bir hadis-i şerifin sahih olduğunu bilmek ancak Zehebî, Mizzî, İbn Hacer veya emsali bir hadis âlimini taklit etmekten geçer.

İsmi zikredilen bu âlimler İmamları taklit ederken onlara tutunup "Biz, hadis-i şeriflere bakarız mezheplere bakmayız" demek, komiklikten öte bir vahamet olsa gerektir.

Bu konuda sözü fazla uzatmak istemiyoruz. Mezheplerin doğal süreç içerisinde geliştiğini, hiçbir mezhep imamının mezhep kurma gayesiyle ilim okutmadığını az çok kaynakları karıştırabilecek kişinin ulaşabileceği bir bilgi olduğu apaçık ortadadır. Bir miktar gayret etmekten çekinip bu bilgiye ulaşmaktan mahrum kalanların, mezhep veya imamlar hakkında ileri geri konuşması ise bilgisizlikten doğacak mazeretler kapsamında değerlendirilemez.

Şayet bilgi edinmeye zaman veya imkân bulamazsa susmasını bilmeli, din için ömrünü feda edenlere karşı saygısını takınmalıdır. Gelişi güzel, mezhep nerden çıktı, Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* zamanında yoktu, mezhep bitadır demek bitadın ta kendisidir. Zira anlaşılmış olmalıdır ki mezhep, ortaya çıkartılan bir kurum değil, doğal haliyle din üzerine çalışan, tüm zamanını dine ve Allah Teâlâ'ya adayan insanların dini kendisinden sonra gelenlere sağlam bir şekilde aktarmaktan başka bir şey değildir[2].

Allah Teâlâ bizleri adeta sipariş usülü gelen o müthiş imamların izinden ayırmasın. Onlar ki bu ümmete ilahî peygamberi mirası olduğu gibi iletebilmek için nelerden vaz geçmediler ki! Şimdi birkaç hokkabaza bu imamları feda mı edeceğiz. Birkaç ayet birkaç hadis ve bir takım asrî bilimlerle imamları beğenmeyenler, dini huşularda neyin ne olduğunu anlamaları için önce dönüp boy aynasında kendilerine bi baksınlar. Yanlışlığı fark edeceklerdir.

Rabbimiz! Bizleri senin yolunda kadıların başı olacakken dinini bizlere kimsenin etkisi altında kalmadan aktarabilmek için makamı elinin tersiyle itip gecesini gündüzüne katan Ebu Hanife emsali âlimlerin yolundan ve izinden ayırma! Yine her hadis-i şerif rivayet edecekken gusül alıp adeta senin huzurundaymış gibi saygı ve edep üzere duran İmam Malik emsali âlimleri gönül tahtımızdan eksik etme!

Fakirlik iki kısımdır; biri isteyerek diğeri zorunlu olarak, bizler dünayayı terkedip ilmi tercih ederek ihtiyari fakirliği seçtik diyen İmam Şâfîi emsali âlimlerden ayırma! Yine kelamullaha karşı akılcı görüşleri dayatan itizal fırkasının baskılarına boyun eğmeyip dimdik duran Ahmet b. Hanbel emsali âlimlerin sevdalısı yap bizleri ya Rab!

2 Makale kaynakları için bak: es-Saymerî, Ahbaru Ebi Hanife ve ashabihi; el-Kevserî, husnu't-Tekazî fi sireti İmam Ebi Yusuf el-Kâdî; buluğu'l-Emanî fi sireti İmam Muhammed b. Hasen eş-Şeybanî; Fıkh-ı Ehl-i Irak ve Hadisuhum vd.

Hikmetli Sözler

"Bütün dostları gezdim, dili muhafaza etmekten daha iyi dost görmedim. Bütün elbiseleri gördüm, iffet ve sakınmaktan daha iyi elbise görmedim. Bütün malları gördüm, kanaatten daha iyi mal görmedim. Bütün iyilikleri gördüm, nasihatten daha iyisini görmedim. Bütün yemekleri tattım, sabırdan lezzetlisini görmedim."

Hazreti Ömer (Radıyallahu Anh)

"Kimin arzusu, maksadı yemek içmek (dünya) ise; onun kıymeti, bağırsaklarından çıkardığı kazurat kadardır.

İmam-ı Şâfi (Rahmetullahi Aleyh)

"Bütün (manevi) hâlleri ve buluşları bize verseler, fakat Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat î'tikâdını kalbimize yerleştirmeseler, hâlimizi harab, istikbâlimizi karanlık bilirim. Eğer bütün perişanlıkları verseler, lakin kalbimizi Ehl-i Sünnet î'tikâdı ile süsleseler, hiç üzülmem."

Ubeydullâh,i Ahrar (Kuddise Sirruhu)

"Bu yolun büyükleri kendine bağlı olanlardan gâfil değildir. Onlara kimse kafa tutamaz. Onlara kafa tutanın işi de, başı da, saadeti de gider!"

Mevlânân Hâlid,i Bağdâdî (Kuddise Sirruhu)

"Çok yemek hakikaten ağır bir yüktür. Nasıl ki ağır yük gemiyi batırıyorsa çok yemek de beden gemisini batırır."

Mahmud Efendi Hazretleri (Kuddise Sirruhhû)

"Senin Allah'tan istediğin şeylerin en hayırlısı, O'nun senden istediğidir!"

Atâullah İskender

Bu hayatın sonunda hesap yok mu zannettin sen? Lokantanın garsonu bile diyor ki; "hesap lütfen"

Necip Fâzıl Kısakürek

RAHMET PEYGAMBERİNİN GETİRDİĞİ DİN, TERÖR DİNİ OLABİLİR Mİ?

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

Yüce dinimiz İslam, insanlığa dünya ve ahiret saadetinin reçetisini sunmuş, her türlü aşırılığı ve azgınlığı ortadan kaldırıp, insanoğlunun nizam ve intizam içerisinde huzur ve sükûnetle yaşamasını temin ederek, hem madden hem de manen yücelmesini hedeflemiştir.

İslamda barış, huzur ve kardeşlik vardır. Sevgi ve saygı, edep ve hürmet, hak ve hukuk vardır. Başkalarının haklarına tecavüz, kin, nefret, şiddet ve terör yoktur.

Hâl böyle olmasına rağmen özellikle batı medyası, İslâm'a karşı olan düşmanlıkları sebebiyle kasıtlı olarak İslam Dini'ni terörle, kan ve şiddetle birlikte anmışlar ve İslamofobi'yi körüklemişlerdir. Aslında batının İslam'a karşı olan düşmanlığı çok eskilere dayanır, lakin Dünyanın en karanlık olaylarından biri olan 11 Eylül 2001'de New York'taki ikiz kulelere yapılan saldırıdan sonra, (bunun suçlusu olarak İslâmî bir örgüt olan el-Kaide'nin ilan edilmesiyle) İslama karşı müthiş bir karalama kampanyası başlatılmış ve sistemli olarak yapılan propogandalarla, nefret söylemleri yaygınlaştırılarak İslamofobi iyice tırmandırılmıştır.

İslâm'a gizli veya açık düşmanlık besleyen bu odaklar, ellerine geçen her fırsatı İslamın aleyhine kullanmaktan geri kalmamışlar, bu dini kötü göstermek, Müslümanların imajını zedelemek için ellerinden geleni yapmışlardır.

Tabi şimdilerde herkesin artık aşina olduğu Tekbir getirerek kafa kesme videoları tüm dünyaya servis edilerek, esir edilen kadınların satıldığı

haberleri manşetlerden verilerek, silahlı eylemlere karışanların müslüman kimlikleri ön plana çıkarılarak, Barış dini olan İslâm dinini terör ve şiddet dini, Müslümanları da cani ve zalim insanlar olarak gösterme gayretleri adeta zirve yapmıştır.

Dolayısıyla, İslam denilince insanlar korksun, ürksün, dehşete düşsün de, müslüman olmak gibi niyeti olanlar vazgeçsinler. İslama karşı sempatisi olanlar nefret etsinler.

Böylece hızla müslümanlaşan kitlelerin önüne set çekerek, bir nebze de olsa buna engel olmaya çalışmışlardır.

İslam dini tebliğ esasına dayanır.

İslam dini kaosu değil düzeni hedefler. İnsanların barış, huzur ve emniyet içinde yaşamalarını temin etmeye çalışır. Suçsuz ve masum insanların zarar görmesine neden olan ve terör niteliği taşıyan eylemleri ise kesinlikle tasvip etmez.

İslam dini tebliğ esasına dayanır. Tabi tebliğin de bir metodu, usûlü vardır. Sağlam bilgilerle, ikna edici bir dille ve yumuşak bir tavırla sevdirerek yapılırsa bi-iznillah tesiri olur.

Nitekim Mevla Teala şöyle buyuruyor:

"Şayet Sen kaba, katı yürekli (bir kimse) **olsaydın** (da onlara sert muamele yapsaydın) **elbette etrafından dağılırlardı."** *(Âli İmran: 159)*

Gerçekten de soğuk ve katı yürekli insanları kimse sevmez. Herkes müsamahakâr, güler yüzlü, merhametli ve yumuşak insanların etrafında toplanır. Zira güleryüzlü bir çehre ve tatlı bir çift söz insanları müsbet yönde etkiler. Atalarımız; **"Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır"** diye boşuna söylememişler.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* de, yumuşak bir tavırla hareket etmiş ve ashabından hiçbir kimseye bağırıp çağırdığı görülmemiştir. Nitekim Enes b. Mâlik *(Radıyallahü anh)* bu konuda şöyle demiştir:

"Resûlüllah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)***'e on sene hizmet ettim, bir kere dahi bana 'of' demedi. Yaptığım bir iş için 'niçin böyle yaptın veya şöyle yapsaydın' demedi."**

Herkesin malumu olduğu üzere, karşısındakine karşı sert konuşan, şiddete başvuran ve kötü davranan katı yürekli kimseler, insanlar tarafından pek sevilip sayılmazlar. Sevilmeyen bir insanın da sözlerinin kabul görmesi mümkün değildir. Bir de bu şiddeti ve kabalığı İslam adına, din adına yaptığını iddia ederse, bu kişinin insanları dine yaklaştırmak yerine uzaklaştıracağı âşikardır. Hiç şüphe yok ki, güzel ahlak ve yumuşak söz kalplerde daha çok tesir bırakır, kabul ve itaate daha çok şâyân olur.

İslam'ı insanlığa ulaştırmanın en etkili yolu, insanların gözünde örnek alınacak bir kimlik ortaya koymaktır. Elinde bıçak veya silahla masum insanların canına kasteden bir görüntü, Müslüman kimliğine zarar verir. Böyle bir imaj ile gayrimüslimlere ulaşmak ve onlara İslam'ı tebliğ etmek mümkün olmaz.

Nitekim, Hudeybiye Barış Anlaşması'nda bin dörtyüz kadar olan ashabın sayısı, iki yıl sonra Mekke'nin Fethi'ne giderken on binleri bulmuştur. Halbuki hicretten sonra Hudeybiye Anlaşması'na kadar altı yıl zaman geçmişti. Hudeybiye Anlaşması'ndan Mekkenin Fethi'ne kadar geçen süre ise iki yıldır. Bu iki yılda müslüman olanlar, altı yılda müslüman olanlardan altı-yedi kat daha fazladır. Bunun temel sebebi, Hudeybiye'de yapılan Barış Anlaşması neticesinde, o barış ortamında müşriklerin, gayrimüslimlerin Müslümanları daha yakından tanımaya fırsat bulmalarıdır. Onların şefkat ve merhametli davranışları, birbirlerine olan kardeşçe yaklaşımları, güzel ahlakları, çevredeki kabile ve devletlerde yaşayan halkın hayranlığını kazanmış ve İslâm'ı öğrenme fırsatı bulmuşlar ve müslüman olmuşlardır.

Cihad etmekle, terör yapmak aynı şey değildir.

Mekke Dönemi **"işkence dönemi"** diye tarihe geçmiştir. Müslümanlar Mekke'de her türlü baskı, zulüm ve işkenceye maruz kalmışlar; hakaret, alay, ekonomik boykot gibi pek çok haksız uygulamalara tabi tutulmuşlardır. Tüm bunlara rağmen o dönemde nâzil olan ayetler, silahlı cihâda izin vermemiştir. Hatta baskı altında olan Müslümanların, müşriklerin bu saldırılarına karşılık verme taleplerine Efendimiz olumlu cevap vermemiştir. Dolayısıyla Sahabe-i kiram, kendilerine silahlı mücadele izni verilmeyen

bu süreçte kesinlikle kendi kafalarına göre, münferiden hareket edip müşriklere saldırıda bulunmamışlardır.

Ne zamanki Medine'ye hicret edilmiş, müslümanlar güç kuvvet bulmuş, Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in liderliğinde İslam Devleti tesis edilmiş, böylece cihâdı emreden âyetler de nâzil olmuştur.

İslam`da terörün olmaması, Müslümanların kesinlikle silahlanmayacakları ve gerektiğinde silah kullanmayacakları anlamına gelmez. İslamda cihad vardır. Kur'an-ı kerim'de cihâdı emreden bir çok âyeti kerime mevcuttur. Yani teröre bulaşmamak, cihâdı terk etmek anlamına gelmez. Fakat cihad etmek başkadır, terör yapmak daha başkadır.

Din, vatan ve bir takım mukaddes değerlere göz diken düşmana karşı, bu değerleri çiğnetmemek için gerektiğinde topyekün kıyâma kalkılır. **"Ölürsem şehid kalırsam gazi"** olurum inancıyla canını dişine takarak, elbette düşmana karşı muharebeye çıkıp cihad edilir. Nitekim Efendimiz de bir çok harplere iştirak etmiş ve bir çok yerlere seriyyeler, askeri birlikle göndermiştir. Ama savaşın bir usûlü ve erkânı vardır, ilkeleri, kuralları vardır. Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in bizzat katıldığı savaşlardaki uygulamaları ve seriyye gönderdiği zaman ordu komutanlarına bildirdiği esaslar, **"İslâm'ın Savaş Hukûku"** ilkelerini ortaya koymuştur.

Mesela; gayri müslimlerle savaş için karşılaşınca evvela İslam'a davet edilirler. Eğer kabul ederlerse harb etmeye mahal kalmaz. Kabul etmezlerse, bu sefer bir miktar **cizye** vermeleri teklif edilir. Eğer kabul ederlerse, Müslümanlar için cereyean eden hükümler onlar içinde geçerlidir, yine harbe mahal kalmaz. Şayet bu ikinci şıkkı da kabul etmezlerse, o takdirde muharebe başlar. (Hukûku İslâmiyye Kamusu. Ömer Nasuhi Bilmen, 3/364)

Efendimiz savaş halinde bile olsa, düşman topraklarında yaşayan fakat muhârip sıfatı taşımayan, öldürmek için savaş meydanına çıkmamış olan insanların öldürülmesine müsaade etmemiştir. Çocukları, kadınları ve yaşlıları katletmenin caiz olmadığını tüm komutanlarına talimat olarak vermiştir.

İslam, savaş esnasında ekili arazilere, ağaçlara, hayvanlara zarar verilmesini, düşmana işkence yapılmasını yasaklamıştır. İşte Cihad'da, bunun gibi ihlâl edilmemesi gereken birçok kurallar vardır. Yoksa cihad; öldürmek, sindirmek ve Müslüman olmayanlara yaşam hakkı tanımamak anlamına gelmez...

Cihad, sırf intikam duygularıyla yapılan rastgele bir savaş değildir. Allah rızası için Allahın dinini hakim kılıp, İslam'ın adaletini yeryüzüne yaymak için yapılan ulvi bir mücadeledir. Bu sayede bütün insanların barış ve güven içinde yaşamaları temin edilmiş olur.

Oysa terör böyle midir?

Terör; kural ve ahlâkî ilkeleri tanımaz ve hedefe ulaşmak için yapılacak olan her türlü eylemi meşrû görür. Terörde kan dökmek, adam öldürmek vardır. Bozgunculuk, soygunculuk, vurgunculuk vardır. Korku, şiddet, dehşet yoluyla sindirme vardır. Ve mağdur olanlar da çoğu kez masum sivillerdir.

Terör; fitne, fesad, kaos, anarşi, zulüm demektir. Kadın, çocuk yaşlı demeden nice masumun can vermesi demektir.

Peki İslam buna müsaade eder mi? Bilakis masum bir cana kıymak, bütün insanlığı katletmek kadar ağır bir günahtır. Nitekim Mevla Teala Kur'an-ı kerim'inde şöyle buyuruyor:

"Her kim bir kimseyi haksız yere öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibidir. Her kim de bir canı kurtarırsa bütün insanları diriltmiş/ hayatını kurtarmış gibidir." (Maide süresi 32)

Hatta sen boşver başkasının canına kastetmeyi, kendi canına bile kıymayı, intihar etmeyi İslam yasaklamıştır.

Rahmet Peygamberinin getirdiği din, Terör dini olabilir mi?

Bir takım İslami kimliklerle ve isimlerle ortaya çıkıp şiddet ve vahşete yönelik eylemler yapanların bu icraatlarını, İslama mâl ederek İslamı karalamaya çalışmak, çok ucuz bir iştir. Bu eylemler ancak uygulayıcılarını bağlar, İslamiyeti değil... Bütün müslümanları ve İslam Dini'ni bağlayan ancak Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in uygulamalarıdır. Dolayısıyla alemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz'den, konumuzla alakalı birkaç misal arzedelim.

Peygamber Efendimiz Taif yolculuğunda haksızlığa uğramış, kovulmuş, taşlanmış, mübarek ayakları kan revan içinde kalmıştı. Taif'in çıkışında bir bağa sığınarak bu eziyetten kurtulabildi. Yaralarından çok muzdarip bir haldeyken, Cebrâil *(Aleyhisselam)* geldi ve yanındaki bir meleği işaret ederek:

- Ey Allah'ın Rasûlü! Allah kavminin sana söylediklerini işitti, yaptıklarını gördü.

Onlar için dilediğin emri vermen için Sana, dağlarla görevli meleği gönderdi.

Dağlar emrine verilmiş olan melek, Efendimizi selâmladıktan sonra:

- Ya Muhammed! Emrine hazırım. Eğer bu azgın insanların üzerine dağları

kapatmamı emredersen, derhal yerine getiririm!..

Şimdi şöyle bir düşünelim... Bu durumda biz olsak ve bize böyle görevli bir melek gelse ve; "yeter ki sen emret, dağları onların başına geçireyim!" dese, acaba ne derdik? İntikam alma fırsatı eline geçmiş, sana hakaret eden, taşlayan, kovalayan o azgın ve cahil toplumun bir anda helak olması, senin iki dudağının arasında. Üstelik bu toplum helâk olmayı da hak etmişler.

Efendimiz *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* bu kadar eziyet ve meşakkat çekmesine rağmen, çok rencide olduğu bu dakikalarda bile, Kendisine bu zulmü reva görenlerin helâkini istemiyor ve:

"Ey Allahım! Kavmime hidayet et, çünkü onlar bilmiyorlar." deyip derdini yalnızca Rabbine arz ediyordu. Her ne kadar onlar inkar etseler de, onlardan imanlı bir nesil gelir ümidiyle onları af ediyordu.

Cennet nimetlerine kavuşsunlar, Cehennem kütüğü olmasınlar diye, imana davet ettiği insanlar tarafından taşlanıp, horlanıp, kan revan için kalmasına rağmen, bir sözüyle hepsinden intikam alabilecek fırsat ayağına kadar gelmişken, o azgın kavmi affeden Muhammed Mustafa *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in getirdiği din, terör dini olabilir mi?..

...

Uhud Savaşında; öz amcası Hazreti Hamza *(Radıyallahü anh)* şehid edilenler arasındaydı... Efendimiz savaş meydanını dolaşırken baktı ki, o çok sevdiği amcasını kesmişler, parçalamışlar, yetmiş parçaya bölüp adeta lime lime doğramışlardı. Efendimiz onun bu halini görünce teessüründen ağladı.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **"Eğer senden sonra yas tutmak gerekseydi, sevinmeyi bırakıp sana yas tutardım."** dediği amcasını şehid eden Hazreti Vahşi'yi, intikam hırsıyla Hazreti Hamza'nın ciğerini söküp çiğ çiğ yiyen Hind'i dahi af etti.

En azılı düşmanlarını, Allah'ın aslanı Hazreti Hamza'yı şehit edenleri, Onu lime lime doğrayıp yetmiş parçaya bölenleri, göğsünü hançerle yarıp yüreğini çıkaran ve çiğ çiğ yiyenleri bile af eden rahmet peygamberinin getirdiği din, şiddet ve terör dini olabilir mi?

...

Mekke'nin Fethinde ise; Kendisine her türlü kötülüğü yapan, ekonomik boykot uygulayan, müminlere en ağır işkenceleri reva gören ve öz vatanından ayrılmasına sebep olan kavmine, yıllar sonra muzaffer bir ordunun başında komutan olarak geri dönüyor. Hem de onlara her türlü cezayı verebilecek bir güç ve kuvvete sahip... Hatta tarihçiler; "şayet Muhammed *(Aleyhisselam)* Mekkeyi fethettiğinde tüm müşrikleri kılıçtan geçirseydi, herbirini tek tek kazıklara oturtsaydı, yine de tarihe zalim olarak asla geçmezdi. Çünkü bunu fazlasıyla hak etmişlerdi." Demişlerdir. Durum böyle olmasına rağmen Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* kimseye dokunmamış ve herkesi affetmiştir. Onun bu rahmet rüzgarı karşısında birçoklarının gönülleri hidayete açılmış ve iman saflarına geçmişlerdir.

Peygamber Efendimize her türlü düşmanlığı reva gören, yapmadığını bırakmayan, hatta Medine'de de rahat bırakmayıp defalarca kalabalık ordularla İslam filizini koparmaya gelen düşmanlarını dahi, en güçlü olduğu zaman affeden sevgili peygamberimizin getirdiği İslam dini, nasıl terör dini olabilir?..

Fi Emanillah!

DÜNYADAKİ CENNETİMİZ: AİLE

ALİ ULVİ UZUNLAR

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَآ آلَ إِبْرَاهِيمَ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا –

(NİSA 54)

عن مَعْقَلِ بْنِ يسار رَضِيَ اللَّهُ عَنه قالى رَسُولِ اللهِ # فقَالَ: إِنِّى أَصَبْتُ امْرَأَةً ذَاتَ حَسَبٍ وَجَمَالٍ وَأَنَّهَا تَلِدُ، أَفَأَتَزَوَّجُهَا؟ قَالَ: . ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَةَ، فَنَهَاهُ. ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فقَالَ: تَزَوَّجُوا الْوَدُودَ الْوَلُودَ، فإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمُ اُمَمَ

[. أخرجه أبو داود والنسائي .

Muhterem Mü'minler

Anne ve babanın hayattaki en önemli sigortaları bilindiği üzere çocuklarıdır. Toplumun çekirdeğini oluşturan ailedir. Sağlıklı ve güçlü bir toplum meydana gelebilmesi için ailenin sağlıklı topluma ayak uyduran, toplumun norm ve değerlerini taşıyan, topluma ters düşmeyen bireyler yetiştirmesi gereklidir. Toplum sağlıklı bireyler sayesinde hem geleceğini hem de ömrünü garanti altına alır. Bu noktada bir aile olarak anne ve babaya çok büyük yükümlülükler düşmektedir.

Rabbimiz ayet-i Kerime de :

'Yoksa o insanlara Allah'ın kendi lütfundan verdiği nimeti çekemiyorlar da haset mi ediyorlar. Oysa biz İbrahim ailesine kitap ve hikmet verdik, ayrıca büyük bir mülk de verdik.' buyurarak iyi niyetli arayışa giren ebeyne yardım edeceğine de işaret etmiş oluyor.

Alemlerin sultanı, gönüllerin fatihi, kalbimizin biricik sultanı peygamber efendimiz: **"Evleniniz çoğalınız, ahirette sizin çokluğunuzla övüneceğim."** Hadisi şereflerinde beyanda bulunduğu üzere, bizden sağlıklı bir toplumun meydana gelebilmesi için bir anne ve babanın İslami şartlara göre ideal bir baba ve ideal bir anne rolünü benimseyerek, Efendimize layık bireyler yetiştirmemizi ve yetiştirdiğimiz gençlerin ahirette övgüye mazhar olmalarını bize amaç olarak göstermektedir.

Bir anne ve baba nasıl bir çocuk yetiştirmeli ki efendimiz bizimle iftihar etsin? Yetiştirdiğimiz bireyler ne tür bir eğitime tabi olmalı, hangi yaşlarda eğitmeli? Bu tür soruların cevabını tabiî ki efendimizin örnek hayatına bakarak öğrene biliriz. Çünkü efendimiz gelmiş geçmiş en iyi baba en iyi eş ve en mükemmel bir öğretmen ve eğiticidir.

Sevgili gençler

ÇOCUK EĞİTİMİ genel olarak eşini seçerken , evlilikten sonra da ANNE KARNINDA BAŞLAR.

Bir bireyin psikolojik eğitimi anne karnında başlar. Bireyin ilerleyen yaşında toplumsal kural ve normlara uyumunda zorluk yaşanıyor ve psikolojik olarak sorunları varsa bu sorunların genelinde bireyin anne karnında ki gelişim safhasından kaynaklanmaktadır. Çocuğa gebe kalan kadın bu dönemde aşırı duygusaldır. Daha çok şefkat ilgi ve alaka bekler. Kadının bu dönemde kaygıları fazladır, kendini yalnız hissedebilir gereğinden fazla ilgi ve alaka bekler eğer ilgi ve alaka gösterilmezse kendini yalnız hissedebilir, hatta kocasının kendisini sevmediğini bile düşüne bilir. En ufak bir olumsuzluktan bile alınabilir. Bu duygusal dönemde erkek çok dikkatli olmalı ve eşine karşı hassas davranmalıdır. Bu dönemde eşler arasındaki tatsızlık anne karnındaki çocuğun gelişimini psikolojik olarak olumsuz yönde etkileyebilir. Psikolojik ve fizyolojik olarak bazı rahatsızlıklara neden olabilir.

Erkek hanımına bu dönemde kırıcı davranmamalı ve hanımına gereken ilgi ve alakayı göstermeli olumsuz davranışlardan sakınmalıdır. Gebelikten kaynaklanan Hanımının isteklerine karşılık vermelidir.

Muhterem Mü'minler

Bu dönemde annenin duygusal olarak hissettiklerini karnındaki çocukta hisseder. Anne üzüldüğünde aynı şekilde çocukta bu durumdan etkilenir. Baba, hanımına bağırdığı ya da olumsuz bir tavır takındığında hanımı nasıl kendini korumaya alıyorsa, anne karnındaki çocukta anne karnında büzülerek kendini korumaya alır.

Aynı şekilde erkek hanımına olumlu bir şekilde yaklaştığında anne karnındaki çocuk rahat bir konum alır. Hangi durum ve şart olursa olsun Efendimiz hanımlara karşı nazik davranmamızı ve kırıcı olmamamızı tavsiye etmektedir.

Muhterem Aile Büyükleri

Bu dönemde anne ve babanın yapması gerekenler şunlardır:

—Eşler birbirlerine ilgi ve alaka göstermeli, bir birlerine karşı kırıcı ve olumsuz davranışlardan sakınmalıdırlar.

—Erkek eşinin hamilelikten kaynaklanan isteklerini sıkılmadan yerine getirmeli sıkılsa bile bunu eşine belli etmemeli

—Anne adayının çocuğuna olumlu şeyler dinletmeli Allah ve Resulünün hoşnut olacağı şeyler dinletmeli, durum müsait ise sohbetlere gitmeli kutsal mekânları gezmeli, eğer biliyorsa bol bol kuran okumalı yada dinletmelidir.

Doğumdan sonraki ilk yılda, süt çocukluğu döneminde, çocuk tam bağımlı ve edilgendir. Gereksinimlerini anne ya da anne yerini tutan birinin özenli bakımı ve ilgisi olmadan karşılayamaz. Bu dönemde çocuk sürekli uyarı ve ilgi ister.

Gerekli sevgi ilgi görürse çocukta temel güven duygusu gelişir. Gerekli ilgi sevgiden yoksun kalırsa çocuk sadece ruhsal ve zihinsel olarak değil bedence de gelişemez.

Çocuğun yürümeye, konuşmaya başladığı ikinci ve üçüncü yaşlar, özerklik dönemi adını alır. Bu dönemde çocuk ayrı bir birey olarak çıkar. Anneye bağımlıdır, ama daha çok başına buyruk davranmak ister, engel tanımayan yoktan anlamayan inatçı kırıp döken kendine rahat bir şeklide zarar verebilen daha çok kollanılması gereken ele avuca sığmayan insan yavrusudur. Anneden ayrı kalamaz ama ona da boyun eğmez. Bu dönemde çocuklarımızı aşırı şımartmamak ve kırmamak gerekir bunun önlenmesi için ise çocuklarımıza uygun muamele göstermek ile sağlanır.

Bu dönemde anne ve babanın yapması gerekenler

—Kuralların benimsetilmesi, tehlikelerden sakınılması öğretilmelidir

—Yasaklar koyma zamanı gelmelidir.

—Saldırganlığını bencilliğini ve yıkıcılığını oyuncaklara yönlendirilmelidir

—Ilımlı ve kararlı yaklaşılmalıdır. Yaparım ederim gelirsem gibi tavırlar takınılmamalı

—Katı ve sert davranmamalı zorla kurallar öğretilmemeli orta yol aranmalı

—Katı ve sert davranılırsa çocuk ya içe kapanık olur ya da dışa yönelik sert tavır takınır.

—Bu dönemde uslu ve temiz olması öğretilmelidir.

—Aşırı şımartılmamalı ve küstürmemeli, durumlarına göre uygun davranmalı

—Anne babasının sözünden çıkmayan evcilleştirilmiş bir çocuk sağlıklı bir birey olmadığını bilmek gerekir. Böyle çocuklar daha çok baskı ve yıldırmayla davranışları oluşur. Çocuk kararsız, kuşkucu, utangaç bir yapıya sahip olur.

Bu kurallara dikkat etmek neslimizi yetiştirirken vazifelerimizdir.Yeni nesil bilinçli anne babaların eseri olacaktır.

PROGRAMLAR

SELÂM OLSUN (HER GÜN)

Cübbeli Ahmet Hocaefendi'nin sesinden Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'a okunan Salât-ü Selâmlara sizlerde ekranlarınızdan iştirâk edin.

CÜBBELİ AHMET HOCAEFENDİ İLE

MERÂK ETTİKLERİNİZ (ÇARŞAMBA)

Doğru adreslere sorulmayan sorular, sorun olmaya devam ederler... İ.Soydan Erden'in hazırlayıp sunduğu ve Cübbeli Ahmet Hocaefendi'nin konuk olduğu "MERÂK ETTİKLERİNİZ" Lâlegül TV ekranlarında.

BELGESEL (HER GÜN)

Belgeleri Kur'ân-ı Kerîm, Hadîs-i Şerîfler ve Ulemânın kitapları olan bu belgeselin farkını sizlerde göreceksiniz. "BELGESEL" her gün Gönül Bahçeniz Lâlegül'de.

ALİ ULVİ UZUNLAR HOCAEFENDİ İLE

HADÎSLERDEN İNCİLER (ÇARŞAMBA)

Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mübârek kavillerinden, fiillerinden ve takrirlerinden dökülen inciler, Ali Ulvi UZUNLAR Hocaefendi'nin sunumu ile Ümmet-i Muhammed'e sunuluyor. LelâgülTV, bu ikrâm için sizleri ekranlarınız başına bekliyor...

HATM-İ ŞERÎF (HER GÜN)

Kur'ân-ı Kerîm'in bereketi evlerinize dolsun. Sizlerinde ekranlarınızdan kolayca takip edebileceğiniz hatt yazımı ve Muhteşem Kıraâti ile Hâfız İshak DANIŞ'ın sesinden Hatm-i Şerîf, her gün Lalegül TV de.

CÜBBELİ AHMET HOCAEFENDİ İLE

BU HAFTANIN SOHBETİ (PERŞEMBE)

Muhterem Cübbeli Ahmet Hocaefendimiz'in, uzun yıllardır devam eden ve binlerce insanın hidâyetine vesîle olan kıymetli sohbetleri, artık CANLI olarak Lâlegül TV ekranlarında. Bu feyz dolu sohbetleri izleyin, izletin. Sizlerde Hayr'a vesîle olun.

SATIRLARDAN SADİRLERE (HER GÜN)

Kıymetli Hocalarımızın ve Akademisyenlerimizin kaleme aldıkları Fıkhî, Sosyal ve bilimsel makâleleri, artık satırlardan kopup kalplere doluyor.

MÜCEDDİD MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ (KUDDİSE SİRRUHÛ)

DERYADAN DAMLALAR (HER CUM'A)

Bir Deryanın Damlaları düşüyor ekranımıza. Ve bu damlalarla yeşeriyor artık kurak gönüller. Müceddid Mahmud Efendi Hazretlerimiz'in (Kuddise Sirruhû) mübârek seslerinden vaaz ve hutbeleri LâlegülTV'de...

FATİH KALENDER HOCAEFENDİ İLE

İLM-İ HÂL (PAZARTESİ)

Ehl-i Sünnet ve'lCem'ât çerçevesinde, dînî sorularınızın en doğru biçimde cevaplandığı, A.Suat İDGÜ'nün sunduğu ve Fatih KALENDER Hocaefendi'nin değerli katkılarıyla hazırlanan İlm-i Hâl Gönül Bahçeniz Lâlegül TV'de.

MEHMET TALU HOCAEFENDİ İLE

MİLLÎ VE MÂNEVÎ DEĞERLERİMİZ (CUM'A)

Millî ve Mânevî Değerlerimiz nelerdir? Millî değerlere İslâmî çerçeveden nasıl bakılır? Dîn'in sosyal hayata etkisi nedir? Mehmet TALU Hocaefendi'nin feyz dolu anlatımları ile unutulan Değerlerimizi tekrar hatırlatıyoruz...

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER HOCAEFENDİ İLE

NUR PINAR (SALI)

Bir pınar ki içmek gerek kana kana. Bir pınar ki dalmak gerek çıkmamacasına... Mustafa ÖZŞİMŞEKLER Hocaefendi'nin enfes anlatımları ile izleyeceğiniz "NUR PINARI" ekranlarınızdan hanelerinize akmayı bekliyor.

"Gönül Bahçeniz"

TARİHÇİ YAZAR KEMAL ARKUN İLE

BİZİM TARİHİMİZ (CUMARTESİ)

Tarihçi Yazar Kemal ARKUN ve kıymetli konuklarının yer aldığı "BİZİM TARİHİMİZ", gerçek tarihimizi masaya yatırıyor. Gizlenen ve çarpıtılan tarihimizin üzerine çöken kara bulutlar bu programa dağılıyor ve tarihimiz aydınlığa kavuşuyor.

HADÎS-İ ŞERİFLER

Ebu Hureyre *(Radıyallahü anh)*'dan rivâyet edilmiştir, Resûlüllah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır:

Bir Müslümanın, (diğer) **Müslümanlar üzerindeki hakkı beştir: 1. Selâm verdiğinde almak. 2- Hastalandığı zaman ziyaret etmek. 3- Cenâzesinde hazır bulunmak. 4- Dâvetine icabet etmek. 5- Aksıran** (kimse "elhamdülillah" dediği takdirde on)**a, "yerhamukellah" demek.** *(Buhârî, Cenâiz 2; Müslim, Selâm 4-5 (2162)*

Muâze'den rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

"Hazreti Aişe *(Radıyallahü anha)*'**ya: 'Neden hayzlı kadın orucu kaza ediyor da, namazı kaza etmiyor' diye sordum. Hazreti Aişe** *(Radıyallahü anha)*:

— **Sen Harûriye** (Haricî) **misin? dedi.**

— **Harûriye değilim ama soruyorum işte' dedim. Hazreti Aişe** *(Radıyallahü anha)*:

— (Vaktiyle) **Bu iş bizim başımıza gelirdi de orucu kaza etmekle emrolunur; Namazın kazası ile memur olmazdık' cevabını verdi."** *(Müslim, Hayz 15, No: 69; Buhârî, Hayz: 20 No: 315; Ebu Dâvud, Tahâret: 104, (262, 263); Tirmizî, Taharet: 97; Nesâî, Hayz: 17, No: 382, Sıyam: 64; İbni Mâce, Tahâret: 119 No: 631)*

Ebu Hureyre *(Radıyallahü anh)*'ın rivayet ettiği bir hadiste Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*:

— **Müflis kimdir, biliyor musunuz? Diye sordu. Ashab-ı kiram:**

— Bize göre müflis, parası ve malı olmayan kimsedir, dediler. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

— **Şüphesiz ki ümmetimden müflis; kıyâmet günü namaz, oruç ve zekât sevabı olduğu halde gelir.**

Ama şuna sövmüş, buna zinâ iftirasında bulunmuş, şunun malını (haksız yere) **yemiş, bunun kanını dökmüş, diğerini dövmüş olarak bunların günahı ile gelen kimsedir.**

Bu kişinin iyilik ve sevabından hak sahiplerine verilir. Eğer borcu ödenmeden sevabı biterse diğerlerinin günahları ona yüklenir, sonra da cehenneme atılır." *(Müslim, Birr: 59; Tirmizî, Kıyâmet: 2)*

Hazreti Aişe *(Radıyallahü anha)* validemiz anlatıyor:

"(Bir gün) **cehennemi hatırlayıp ağladım. Resûlüllah** *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*:

— Niye ağlıyorsun? diye sordu.

— Cehennemi hatırladım da onun için ağladım! Siz kıyâmet günü, ailenizi hatırlayacak mısınız? dedim. Buyurdu ki:

Üç yerde kimse kimseyi hatırlamaz: (Birincisi) **Mîzan yanında; tartısı ağır mı gelecek yoksa hafif mi? bunu öğreninceye kadar.**

(İkincisi) **Sahifelerin uçuştuğu zaman; kendi defteri nereye düşecek, Sağına mı, soluna mı; yoksa arkasına mı? öğreninceye kadar.** (Üçüncüsü) **Sıratın yanında; cehennemin iki yakası ortasına kurulunca, bunu geçinceye kadar."** *(Ebû Dâvud, Sünnet: 4755)*

Sehl bin Sa'd Es-Saidi *(Radıyallahu anh)* şöyle dedi:

"Rasûlüllah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*: **Cennette bir kamçı kadar yer, dünyadan ve dünyada bulunan her şeyden daha hayırlıdır, buyurdu."** *(Buhari 6356; İbni Mace 4330)*

SAĞLIKLI HAYAT

KEÇİ BOYNUZU (HARNUP)

Bir ismi de harnup olan keçiboynuzu, yabancı kaynaklarda "Yakup Peygamberin Ekmeği" adıyla anılmıştır. Keçiboynuzu hem doyurucu, hem de besin değeri yüksek olduğundan, Yakup (Aleyhisselâm)'ın çölde ekmek yerine onu yediği rivâyet edilir.

Rivayet edilir ki:

Lokman Hekim Anadolu'nun Doğu Akdeniz taraflarında, insanların dertlerine devâ bulmak için dolaşırken, yolun sağ ve solunun keçiboynuzu ağaçlarıyla kaplı olduğunu görünce yanındakilere şöyle demiştir:

- Buranın insanlarının hekime ihtiyacı olmaz!

Fabrika mâmûlü kristal şeker piyasaya çıkmadan önce, şeker yerine ve yapılan tatlılarda genellikle keçiboynuzu kullanılmakta olduğu söylenir. Lakin kristal şekerle birlikte bu kültür ve bu sağlıklı beslenme geleneği yok olmuştur.

Muhtevası: Kalsiyum – potasyum – fosfor – sodyum – früktoz – glikoz – sakaroz – aminoasit – tannen – gallik asit – A, B, B2, B3, D, E vitaminleri.

Keçiboynuzu ve çekirdekleri öğütülerek kahve pişirir gibi pişirilerek veya pekmez yapılarak yenilebilir. Kafein içermediği için de tansiyon problemi olanların rahatlıkla kullanabilecekleri bir bitkidir.

Faydaları:

Keçiboynuzu ve çekirdekleri öğütülerek kahve pişirir gibi pişirilerek veya pekmez yapılarak yenilebilir. Kafein içermediği için de tansiyon problemi olanların rahatlıkla kullanabilecekleri bir bitkidir.

- Zengin miktardaki potasyum, fosfor ve kalsiyum muhtevası vesilesiyle, çocuklarda zekâ ve kemik gelişimi gibi birçok fayda sağlar.

- İçindeki kalsiyum, sütteki kalsiyumdan üç kat fazladır. Bu nedenle kemik erimesi rahatsızlığı olanlara, kalsiyum ihtiyaçlarının karşılanmasında çok iyi bir destekleyicidir.

- Yüksek ham selüloz etkisi ile bağırsak rahatsızlıklarına ve gastrite etkilidir. Mide ve

bağırsak gazlarını dışarı atarak mide şişkinliğini giderir. Bağırsak kurdu, tenya gibi bağırsak parazitlerini temizler. Mideye kuvvet verir.

- Yüksek mineral ve vitamin içeriği ile de diş ve diş etleri üzerinde çok olumlu etkileri ardır. İçindeki E vitamini sayesinde; öksürüğe, gribe iyi gelir ve kandaki alyuvarların sağlıklı gelişimi ve çoğalmasında fayda sağlar.

- Yüksek doğal şekerler, zengin vitamin ve mineral içeriği dolayısıyla doğal kuvvet ve besin kaynağıdır. Keçiboynuzu, her yaştaki insanın günlük vitamin ihtiyacı için yeterlidir.

- Yüksek sodyum ve potasyum içeriği sayesinde tansiyon, karaciğer ve akciğer rahatsızlıklarında vücuda yardımcı olur. Kanı, zehirli maddelerden temizler. Kalp rahatsızlıklarında doğal destekleyici bir üründür, kalp çarpıntısını önler.

- Keçiboynuzunda kolesterol bulunmadığı gibi, aynı zamanda kolesterol düzenleyicidir.

- Çalışma ortamlarından dolayı ağır-metallere maruz kalanlar, ya da elektromanyetik kirlilikten dolayı radyasyona maruz kalanlar, ya da ağır sanayi bölgesinde yaşayanlar veya yiyecekler aracılığıyla radyasyona maruz kalanlar, keçiboynuzu kullanmaya önem vermelidir. Çünkü keçiboynuzu vücuttan ağır-metallerin ve radyasyonun atılmasında oldukça etkilidir.

- İyi huylu prostat büyümesi şikâyeti olanların zaman zaman keçiboynuzunu çiğ olarak yemeleri çok faydalıdır. Çünkü keçiboynuzu, iyi huylu prostat büyümesine neden olduğu bilinen enziminin, çalışma hızını

düşüren beş tane etkin maddeye sahiptir. İdrar yapma zorluğu, idrar kesesini tam boşaltamama, sık sık idrara çıkma isteği, geceleri birden fazla idrara kalkma gibi sorunlar, iyi huylu prostat büyümesinin neden olduğu şikâyetlerdir.

• Keçiboynuzunun içerdiği gallik asit, insan sağlığı üzerinde çok yönlü özelliklerivardır, bu özelliklerinden bâzıları şöyledir:

Ağrı kesici özelliği vardır. Alerjiye, bronşite, kansere karşı faydalıdır. Karaciğeri toksinden arındırır. Mikrop, bakteri ve serbest radikalleri yok edici antiseptik özelliği vardır. Bağışıklık sistemini güçlendiricidir. Kansere karşı koruyucudur. Bronş genişleticidir. Çocuk felcine karşı koruyucudur.

Kurutulmuş keçiboynuzu çiğ olarak yendiğinde ishali önler. Keçiboynuzu yiyenlerin sindirim sistemleri düzenli çalışır.

Keçiboynuzu ile zayıflama ve sağlıklı beslenme:

Keçiboynuzu'nun, sağlıklı ve dengeli beslenmede önemli etkisi vardır. Çok düşük oranda yağ ihtiva etmektedir, düşük kalorilidir. Öğünlerden bir saat önce 2-3 tane olgun keçiboynuzu çiğ olarak ağızda uzun uzun çiğnenip de yutulduğu takdirde, insanda tokluk hissi oluşur ve yemeğe oturduğumuz sırada da almış olduğumuz besinlerdeki fazlalık yağ, şeker ve proteinin, enzimlerle parçalanmasını önlediği için vücut tarafından emilmesine engel olarak kilo almayı mani olur.

Zayıflamak isteyenler ve şeker hastaları, şekerlilere ve tatlılara pek yaklaşmamalıdır. Eğer tatlıya karşı iştah ve ihtiyaç duyuluyorsa, bu boşluk altı-yedi tane keçiboynuzu yemek suretiyle doldurabilirler. Böylece tatlıya duyulan iştah giderilir, kilo da yapmaz, kan şekeri de yükselmez.

Şeker hastaları çekinmeden günde 5-6 adet olgunlaşmış keçiboynuzu (kahverengi-siyah) çiğ olarak yiyebilir. Çünkü keçiboynuzu früktoz, glikoz ve sakaroz gibi şeker çeşitlerini bol miktarda ihtiva ettiği halde, içinde şeker dengeleyici etkin maddeler olduğu için çiğ olarak tüketildiğinde veya haşlama suyu içildiğinde kan şekerini yükseltmez. Keçiboynuzu pekmezi hazırlanırken, şeker dengeleyici etkin maddeler sıcak ortamda büyük ölçüde yok olduğundan, keçiboynuzu pekmezi kan şekerini yükseltmektedir.

Akdeniz anemisi (talasemi - bir tür "kansızlık" hastalığı)nda kronik bir şekilde devam eden kilo alamama probleminde yardımcı olarak kilo aldırır. Burada şuna dikkat etmek gerekir; **keçiboynuzu kilo vermek için yemekten önce yenilir, fakat kilo almak için ise yemekten sonra yenmelidir.**

Keçiboynuzunun en önemli özelliği nefes darlığına karşı oldukça etkili olmasıdır.

Keçiboynuzu, insanların korkulu rüyası akciğer kanserini %90 oranında önleme özelliğine sahiptir. Özellikle de sigara içen insanlarda akciğer kanserine yakalanma tehlikesi çok yüksektir. Keçiboynuzu, akciğer kanserini önlemede kullanılan mükemmel bir meyvedir. Ancak, akciğer kanserine yakalanmış olanlar için tedavi özelliği çok zayıftır. **Bir bitkinin hastalığı önlemede kullanılması ile tedavi de kullanılması birbirlerinden farklı şeydir.**

Keçiboynuzu aynı zamanda sperm sayısını artıran özelliğe de sahiptir. Canlı sperm sayısı az olan ve az sperm sayısından dolayı çocuğu olmama riski yüksek kişilerin kullanmasında büyük fayda vardır.

İktidarsızlığın da çözümü keçiboynuzudur. Keçiboynuzu üsâresi erkeklerin iktidarsızlığına karşı bir gecelik çözümler yerine, tedavi edici ve kalıcı çözüme kavuşturur. Keçiboynuzu üsâresi uygulanmaya başladıktan 4-5 gün sonra etkisini göstermeye başlar.

Yan Etkileri:

Her hangi bir yan etkisi yoktur. Fazla miktarda yendiği takdirde taze meyveler ishal, kuru meyveler ise kabızlık yapar.

Uygulama sürelerine ve miktarlarına mutlaka uyulmalıdır.

Aslında hiçbir şeyin şifâ verme gücü yoktur, fakat Allah kâinata koyduğu kanunlarla cansız maddelere şifâ verme özelliği bahşetmiş ve:

"Yiyin için fakat israf etmeyin." (A'râf Sûresi 31.) buyurarak, her şeyde sınırlara uymak gerektiğini de ifade etmiştir. O sınırları da, ilim verilmiş ehil kişilerden öğrenmek gerekir.

Hekime gitmeden ve hastalığınızın ne olduğuna dair teşhis koydurmadan kendi kendimize bitkiyle tedaviye kalkışmamalıyız. Kullanacağımız bitkiye karşı alerjimizin olup olmadığını öğrenmeliyiz. Uzman kişilerin tavsiye ettiği bitkileri ve ilaçları da belirtilen ölçüde kullanmak gerekir. Fazla kullanarak "daha çabuk sağlığıma kavuşurum" diye düşünmek yanlıştır.

DUALAR VE ZİKİRLER

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

REBÎULÂHİR AYINDA KILINACAK BİR NAMAZ

On Beşinci Gün (4 şubat çarşamba günü) **Namazı:** Bu günde kuşluk namazından sonra yedi selamla on dört rekat namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha'dan sonra yedi kere 'Alak Sûresi (İkra Bismi Rabbike) okunur. Namazın ardından ise altmış kere:

«يَا مَلِيكُ تَمَلَّكْتَ بِالْمَلَكُوتِ، وَالْمَلَكُوتُ فِي مَلَكُوتِكَ يَا مَلِيكُ.»

"Ey yüce mülk sahibi! Sen bütün maddî-mânevî âlemleri sâhiplendin. Mânevî âlemler Senin yüce âlemin içerisinde gizlenmiştir. Ey yüce padişah!" diye zikreder. Her kim bu namazı ömründe bir kere bile kılsa onun için özel bir mânevî hal hâsıl olur (mânâ âleminden hissedar olur) ve kendisine yetmiş bin yıllık ibadet sevabı yazılır. *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:53)*

CEMÂZİYELEVVEL AYININ NAMAZLARI

Cemâziyelevvel ayının ilk gecesi (19 şubat perşembeyi 20 si cumaya bağlayan gece) iki rekat namaz kılınır. Birinci rekatta Fâtiha'dan sonra Cuma Sûresi, ikinci rekatta Müzzemmil Sûresi okunur.

Cemâziyelevvel ayının ilk günü (20 şubat cuma günü) dört rekat namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha'dan sonra yedi kere Nasr Sûresi (İzâ Câe Nasrullâhi) okunur.

Cemâziyelevvel ayının üçüncü gecesi (21 şubat cumartesiyi 22 şubat pazara bağlayan gece) halk arasında meşhur değilse de ekserî meşâyıha göre Kadir Gecesi kabul edilir. O gecenin on selâmla (ikişer rekat olarak) kılınacak yirmi rekatla ihyâ edilmesi gerekir ki her rekatta Fâtiha'dan sonra on kere Kadr Sûresi okunur. Namaz bitince de sabaha kadar şu tesbihe devam edilir :

«يَا عَظِيمُ تَعَظَّمْتَ بِالْعَظَمَةِ، وَالْعَظَمَةُ فِي عَظَمَتِكَ، يَا عَظِيمُ.»

"Ey büyük olan **Allâh**! Azametinle dâimâ her şeyden büyük oldun, bütün azametler sadece Senin azametinde toplanmıştır. Yâ **Azîm**!" *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:53)*

SEKSENİNCİ İSM-İ ŞERÎF «اَلتَّوَّابُ» İSM-İ ŞERÎFİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-'Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «اَلتَّوَّابُ» ism-i şerîfi "Kullarını tevbeye sevkedip onların tevbelerini kabul eden, kulların günahları ne kadar çok da olsa affı ona göre daha çok olan" demektir.

Tevvâb kelimesi mübâlağa sığasıdır ki lugatta "Dönmek, rücû etmek" anlamında, ıstılahta ise "Tevbe işini çok yapan" manasındadır. **Allâh-u Te'âlâ**'nın Tevvâb olması ise "İtaatine yönelerek kendisine dönen için o insanın istediği bağışlamaya yönelen" demektir. Böylelikle şu anlaşılmış olur ki; kul hakkındaki tevbe günahtan dönmek, **Allâh-u Te'âlâ** hakkındaki tevbe ise cezalandırmaktan dönmek demektir. Tevbe etmek; günahları terkedip bütün Allâmu'l-guyûb (gaypları bilen) ve Settâru'l-uyûb (günahları örten) **Allâh-u Te'âlâ**'ya yönelmekle olur. Tevbe; sâliklerin (Allâh'a vâsıl olma yoluna girenlerin) sulûke (mânevî seyre) başladığı nokta, azaptan kurtulanların (dünyadaki) ilk hali, müridlerin mânevî adımlarının ilki ve Kendisine yönelenlerin istikamet yolundaki anahtarıdır. Bu ism-i şerîf Kur'ân-ı Kerîm'de bir yerde müfred, bir yerde Hakîm ism-i şerîfiyle beraber ve dokuz yerde de Rahîm ism-i şerîfiyle birlikte olmak üzere toplam on bir yerde zikredilmiştir.

Nuhâttan (nahiv âlimlerinden) meşhur **Ahfeş** *(Rahimehullâh)* şöyle demiştir: "Kulun tevbe etmesi, **Allâh-u Te'âlâ**'nın emir ve yasaklarına aykırı davranmaktan vazgeçip, bu emir ve yasaklara uygun hareket etmesidir. İsyanı bırakıp itaate dönmesidir"

Halîmî *(Rahimehullâh)* **Allâh-u Te'âlâ**'nın Tevvâb ism-i şerîfini şöyle tanımlar: **Allâh-u Te'âlâ** "günahlarına pişman olup Kendisine itaate dönen kuluna, merhamet ve lütfu ile muamele eden, iyiliklerini geçersiz kılmayan ve yaptıkları iyiliklere karşılık itaat edenlere mükâfat verendir.

Hattâbî *(Rahimehullâh)* ise şöyle söyler: "Tevvâb, kullarının tevbelerini kabul edendir. Tevbeler tekrarlandıkça **Allâh-u Te'âlâ**'nın kabulü de yinelenir. **Allâh-u Te'âlâ** kulu tevbeye muvaffak eder, kul tevbe edince de tevbesini kabul eder. Şu âyet bu mânâya işaret etmektedir:

﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا﴾

"Sonra tevbe etmeleri için onları tevbeye muvaffak etti." *(Tevbe Sûresi:118)* O halde tevbe, günah ve isyandan sonra kulun itaate dönmesi demektir.

Tevvâb ism-i şerîfinin manası hakkında şöyle de denilmiştir: "Tevvâb, kullarına tevbe yollarını ve nedenlerini kolaylaştırandır. **Allâh-u Te'âlâ** kullarının tevbe etmelerini kolaylaştırmak için onlara birçok âyetlerini peş peşe gösterir, onları çeşitli musibet ve belalarla korkuttur ve kendilerine birçok uyarılar gönderir. Kullar, işledikleri günahların çirkinliklerini ve kötü sonuçlarını görünce, **Allâh-u Te'âlâ**'nın korkutmalarından etkilenip uyarılarını dikkate alır ve işledikleri günahları terk edip **Allâh-u Te'âlâ**'ya itaate dönerler. **Allâh-u Te'âlâ** da bunun üzerine Kendi fazl-ı keremiyle onların tevbelerini kabul eder."

Allâh-u Te'âlâ'nın tevbe eden kullarına tevbeyle dönmesi iki şekilde gerçekleşir:

1) Onları tevbe etmeye ve kalpleriyle Kendisine yönelmeye muvaffak kılması.

2) Tevbe etmelerinden sonra tevbelerini kabul etmesi ve hatalarını bağışlamasıdır. İşte **Allâh-u Te'âlâ**'nın tevbe eden kullarına tevbeyle yönelmesi böyledir. Kulun **Rabb**ine dönmesi ise, O'na hizmet ve kulluğa dönmesidir. Bilinmelidir ki kesin tevbe, kendisinden önceki günahları siler.

Tevvâb ism-i şerîfinin ince anlamları hakkında **Râzî** *(Rahimehullâh)* şunları söyler: "**Allâh-u Te'âlâ** duaya, karşılıksız vermekle; özür dilemeye, bağışlamakla; Kendisine yönelişe, kabul etmekle ve tevbeye de günahları affetmekle karşılık verir. Kul isteklerle **Allâh-u Te'âlâ**'ya yöneldiğinde **Allâh-u Te'âlâ** da kuluna, o isteğini vermekle yönelir."

Her Müslüman, mutlak anlamda **Allâh-u Te'âlâ**'dan başka günahları bağışlayan kimse olmadığına inanmalıdır ve kulun yaptığı tevbenin, sadece kendi isteğiyle değil, **Allâh-u Te'âlâ**'nın muvaffak kılmasıyla gerçekleştiğini bilmelidir. Hatta kul, bu konuda **Allâh-u Te'âlâ**'nın takdirine göre hareket ettiğini ve yapmakta olduğu fiilin (tevbenin) **Allâh-u Te'âlâ**'nın gücü ve kuvveti ile gerçekleştiğini bilmelidir. Bu yüzden **Allâh-u Te'âlâ "Sonra tevbe etmeleri için onları tevbeye muvaffak etti."** *(Tevbe Sûresi:118)* buyurmaktadır.

Bu âyet-i kerîme kulun tevbe etmesini, öncelikle **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisini tevbe etmede başarılı kılmasına bağlamaktadır. Dolaysıyla **Allâh-u Te'âlâ**'nın günah yolundan dönüp itaate yönelmede başarılı kıldığı kimsenin, bunu kendinden bilmesi doğru değildir. Zira O, böyle bir şeye muktedir değildir. **Allâh-u Te'âlâ** Kendisinin Tevvâb yani tevbeleri çokça kabul eden bir Zât oluşu hakkında şöyle buyurmaktadır:

﴿فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

"Bunun üzerine Âdem Rabbinden bir takım kelimeler öğrenip (onları) **kabulle karşıladı** (ve o dualarla Rabbine yalvarmaya başladı)**, O da hemen onun tevbesini kabul etti. Çünkü şüphesiz** (tevbe etmeleri için kullarına çokça yardım eden ve tevbe ettiklerinde bolca kabul buyuran) **Tevvâb da,** (onlara son derece merhamet eden) **Rahîm de ancak O'dur."** *(Bakara Sûresi:37)*

﴿وَاللهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾

"Allâh sizin günahlarınızı bağışlamak ister." *(Nisâ Sûresi:27)*

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾

"Ancak O'dur O Zât ki, (dilediği) **kullarından tevbeyi kabul etmektedir."** *(Şûrâ Sûresi:25)*

Allâh-u Te'âlâ tevbe etmeyi umûmî (genel) manada bütün müminlere emretmiştir. Zira **Allâh-u** Zü'l-Celâlimiz bu hususta şöyle buyurmaktadır:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

"Ey müminler! Hep birlikte Allâh'a tevbe edin! Tâ ki siz (iki cihan saâdetine kavuşarak) **felâha erebilesiniz."** *(Nûr Sûresi:31)*

Bu âyet-i kerîmeden anlaşıldığı üzere dünya ve âhirette erişilmek istenen bütün muratlara kavuşmanın ve tüm korkulardan kurtulmanın en büyük sebebi günahlardan tevbe etmektir.

Bu tevbe günah işleyenler tarafından topluca yapılırsa daha hayırlı olur. Nitekim **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhuma)*ya: "Bir kadınla önce zina edip sonra evlenenin durumu nice olur?" diye sorulduğunda o: "Başı sifah (zina), sonu nikâh. Bu iki kişinin evlenip birlikte tevbe etmeleri, ayrı ayrı tevbe etmelerinden bana daha sevgilidir. Çünkü **Allâh-u Te'âlâ**: **'Ey müminler! Hep birlikte Allâh'a tevbe edin'** buyurmaktadır" diye cevap vermiştir. *(İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef, no:17063, 4/250; Süyûtî, ed-Dürrü'l-mensûr, 11/41)*

Abdülkādir el-Geylânî Hazretleri'nin beyanına göre bu âyet-i kerîmede umum müminlere tevbe emredilmiştir. Tevbenin lugat manası dönüş demektir. Dindeki manası ise şerîatın kötü gördüğü şeylerden vazgeçip beğendiği şeylere dönüş yapmak, günahların ve masiyetlerin **Allâh-u Te'âlâ**'dan ve cennetinden uzaklaştırıcı ve helâk edici şeyler olduğunu, onları terketmenin ise **Allâh-u Te'âlâ**'ya ve cennetine yaklaştırıcı olduğunu bilmektir.

Dolayısıyla bu âyet-i kerîmede **Allâh-u Te'âlâ**: "Nefislerinizin arzusundan ve şehvetlerinizle birlikte kalmaktan dönün ki âhirette Benim katımda istediğinize nâil olasınız, bekā ve karar yurdunda nimetlerin içerisinde kalasınız, felâha eresiniz, fevz-ü necât bulasınız ve ebrâr kullar için hazırlanmış olan cennet-i ulyâya rahmetimle dahil olasınız" buyurmuş olmaktadır.

Tevbeyi emreden diğer âyet-i kerîmelere misal olarak şunları zikredebiliriz ki, **Allâh-u Te'âlâ Sâlih** *(Aleyhisselâm)*dan naklen şöyle buyurmuştur:

﴿فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾

"Öyleyse (iman ederek) **Kendisinden bağışlanma talep edin, sonra da** (evvelce işlemiş olduğunuz günahlarınızdan) **O'na tevbe edin! Gerçekten benim Rabbim** (tevbe edip iyi amel işleyenlere karşı rahmeti pek yakın olan bir) **Karîb'dir,** (Kendisine dua edenlerin isteklerine icâbet eden bir) **Mücîb'dir."** *(Hûd Sûresi:61)*

Azîz ve Celîl olan **Rabbimiz Şu'ayb** *(Aleyhisselâm)*dan naklen de şöyle buyurmaktadır:

﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾

"Bir de siz (iman ederek) **Rabbinizden bağışlanma isteyin. Sonra da** (evvelce işlemiş olduğunuz günahlarınızdan) **O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbim** (tevbe edenlere karşı rahmeti pek büyük olan bir) **Rahîm'dir;** (dostlarını çok seven ve seven bir kişinin, sevdiğine yaptığı lütuf ve ihsanları onlara revâ gören bir) **Vedûd'dur."** *(Hûd Sûresi:90)*

Tevbe, günah olan şeyden pişman olup dönmek, onu terk etmek demektir. Nitekim **Abdullâh bni Mes'ûd** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «اَلنَّدْمُ تَوْبَةٌ.»

"Pişmanlık bir nevi tevbedir." *(İbnü Mâce, Rakāik:3, no:612, 2/377)*

Yine **Abdullâh ibni Mes'ûd** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen diğer bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «اَلتَّوْبَةُ مِنَ الذَّنْبِ لاَ تَعُودُ إِلَيْهِ أَبَدًا.»

"Günahtan tevbe, ona ebediyyen dönmeme(ye azmetme)**n demektir."** *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:4264, 7/299; Beyhakî, es-Sünen, no:7036-7037)*

Allâh-u Te'âlâ tevbe eden kullarını sevdiğini şu âyet-i kerîmesiyle beyan buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

"Şüphesiz ki Allâh (herhangi bir günah işlediklerinde) **çokça tevbe edenleri de sev**(ip affed)**er, tamamen temiz kalanları da sever** (ve mükâfatlandırır)**."** *(Bakara Sûresi:222)*

Ayrıca hadîs-i şerîflerde ifade edildiği üzere insanların en hayırlıları tevbe edenlerdir. Nitekim **Enes** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ.»

"Âdemoğullarının hepsi çokça hatâkârdır. Ama bu hatâkârların en hayırlıları tevbekârlardır." *(Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme:49, no:2499, 4/659)*

Bu hadîs-i şerîf Tevvâb ism-i şerîfinin hatırlattığı en önemli hususlardan birini gösterir. Zira hadîs-i şerifte "Âdemoğlu" buyrularak **Âdem** *(Aleyhisselâm)*dan itibaren bütün insanların hata işlediklerine işaret etmiştir.

Tevbeye teşvik hakkında **İmâm-ı Kurtubî** *(Rahimehullâh)*ın beyanları şöyledir: "İman etmek nasıl herkese farz ise, tevbe etmek de her an her Müslümana farzdır. Bu konuda bütün İslam âlimleri tartışmasız ittifak etmişlerdir. **Allâh-u Te'âlâ** müminlere tevbe etmeyi şöyle em retmektedir:

﴿وَتُوبُوٓا إِلَى اللهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

'Ey müminler! Hep birlikte Allâh'a tevbe edin. Tâ ki siz felâha erebilesiniz.' *(Nûr Sûresi:31)*

Tüm insanlığın efendisi olan **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)* dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîflerinde:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَاللهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً.»

'Vallâhi muhakkak ki ben, (bir) **günde yetmiş kereden fazla Allâh-u Te'âlâ'ya istiğfar ediyorum'** *(Buhârî, De'avât:3, no:5948, 5/2324)* buyurduğuna göre gaflet ehli kimselerin hâli nice olur? Oysa **Allâh-u Te'âlâ, Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve insanların en hayırlıları olan ashâbı hakkında:

﴿لَقَدْ تَابَ اللهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾

'Andolsun ki Allâh, o peygamberin (cihada katılmama hususunda münafıklara izin vererek, efdal olanı terk etmesinden dolayı yapmış olduğu tevbeyi) **ve** (binecek hayvan, yiyecek ve içecek bulamadıkları) **o güçlük zamanında**(ki Tebûk muharebesinde) **içlerinden bir fırkanın kalpleri** (cihatta peygambere uyma fikrinden) **kaymaya iyice yanaştıktan sonra** (yine de geri kalmayıp) **kendisine uymuş olan o muhacirlerle ensârın** (cihada gitmemeye dâir kalplerinden gayr-i ihtiyarî geçirdikleri meyilden dolayı yapmış oldukları) **tevbelerini gerçekten kabul etti'** *(Tevbe Sûresi:117)* buyurmuşken yine de onlar istiğfarı terketmemişlerdir.

Tevbe âdeta onlarla özdeşleşmişti, onlar seçkin ve marifet ehli kimselerdi. Onların sahip oldukları bu üstünlüklere sahip olmayan, onlara benzemeyen kimselerin acaba daha fazla tevbe etmeleri gerekmez mi?! Makamı ne olursa olsun her kul, tevbe etme ve muhtaçtır. Çünkü günah işlemekten ve hata yapmaktan uzak değildir. **Allâh-u Te'âlâ** tevbe etmeyenleri şöyle nitelemektedir:

﴿وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

'Her kim (bu günahlardan) **tevbe etmezse, işte sana! Ancak onlar** (isyanı itaat yerine koyarak ve kendilerini azaba sunarak nefislerine) **zulmetmiş olanların ta kendileridir.'** *(Hucurât Sûresi:11)*

İman kendisinden önce işlenen günahları silip yok ettiği gibi, tevbe de kendisinden önce işlenen günahları silip yok eder. **Allâh-u Te'âlâ** tevbe edenler hakkında şöyle buyurur:

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللهِ مَتَابًا﴾

'Ancak (kâfirlikten) **tevbe etmiş olan,** (Rabbine ve âhir zaman peygamberine) **iman etmiş bulunan, bir de** (namaz, oruç, hac, zekât gibi) **sâlih bir amel işlemiş olan kimseler müstesnâ. İşte sana! Onlar ki, Allâh onların** (tevbeleri sebebiyle silmiş olduğu) **kötü işlerinin yerine** (iman ve taatlar gibi) **güzel şeyler yerleştirecektir.** (Artık onlar şirk yerine iman, müminleri öldürme yerine müşrikleri katletme, zina yerine de iffet vasfına sahip olacaklardır.)

Zaten Allâh dâima (günahları çokça bağışlayan bir) **Ğafûr ve** (kullara son derece acıyan bir) **Rahîm olmuştur.** (Bu yüzden bir günaha bir ceza, tevbe edene mağfiret, tevbesinde sebat edene ise günahı kadar sevap vaad etmiştir.) **Her kim** (günahları bırakıp, pişmanlık çekerek) **tevbe eder**

ve (geçmiş kusurlarını telâfi etmek üzere) **salih bir amel işlerse, gerçekten de o,** (günahları sildirip sevaplar kazandıran) **büyük bir dönüşle Allâh'a dönmüş olur.'** *(Furkān Sûresi:70-71)*

İman ve tevbe, her ikisi de kalple ilgili amellerdir. Kul **Allâh-u Te'âlâ**'ya tam teslim olmadıkça, O'nun emir ve yasaklarına uymadıkça îman tamamlanmadığı gibi tevbe de, günahlar terk edilmedikçe tamamlanmaz. Tevbe îmanın bir parçasıdır. Tevbenin tamamlanması için de gizli ve açık ameller işlemek gerekir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾

'Ama eğer (kâfirlikten vazgeçip) **tevbe ederler, o** (farz) **namaz**(lar)**ı hakkıyla kılarlar ve zekâtı verirlerse, işte** (onlar) **sizin** (soyda olmasa da) **dinde kardeşlerinizdir.'** *(Tevbe Sûresi:11)*

Burada tevbeden sonra yapılması gereken ameller arasında namaz ve zekat özellikle vurgulanmaktadır. Çünkü bu iki amel, İslâm dîninin en önemli temel direkleridir. Tevbe edenlere vacip olan, **Allâh-u Te'âlâ**'nın bütün emirlerini yerine getirmek ve bütün yasaklarından kaçınmaktır. Tevbe eden bir inkarcının hükmü budur. Tevbe eden mümine düşen ise, yaptığı günahları içiyle ve dışıyla, açık ve gizli amellerle telafi etmesidir. Gizli ameller pişmanlık, korku ve bir daha günaha dönmeme kararlılığıdır. Açık ameller ise, günahların türüne göre değişmektedir.

Bu tür ameller, emir ve yasaklar olarak ifade edilen amellerdir. Bunların bir kısmı söz veya fiillerle telafi edilebilirken bir kısmı da telafi edilemez. Ancak şu bilinmelidir ki; ilimsizlikle kasten veya sehven işlenen hiçbir günaha tam bir kararlılıkla bir daha asla dönmemek tevbenin temel esasını oluşturur. Bu yüzden her ne sûretle işlenmiş olursa olsun günahtan tevbe etmek farzdır. Kişi sehven, yanlışlıkla ve istemeyerek herhangi bir zarara neden olmuşsa bunu telafi etmesi ve hak sahibine bu kaybın bedelini vermesi gerekir. **Allâh-u Te'âlâ** şu âyet-i kerîmelerinde "Islah" kaydını zikrederek bu hükme işaret etmektedir:

﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءً بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

'(Habibim!) **Bizim âyetlerimize inanmakta olan o** (hakir görülen fakir) **kimseler sana geldiği zaman,** (onlara)**: 'Selâm olsun size! Rabbiniz** (kullarına acımayı ve) **rahmeti** (kesin bir vaad olarak fazl-u keremiyle) **Kendi** (mukaddes) **Zât'ına** (vacip kılmış ve bu hükmü Arş'ın üstünde bulunan bir kitapta) **yazmıştır.**

Şu bir gerçek ki; içinizden her kim (getireceği zarar hakkında) **bilgisizce** (veya bilse de, günahı ibadete tercih ettiği için cahillik ederek) **bir kötülük yapar da sonra onun ardından tevbe eder ve** (yaptığına pişmanlık çekerek, bir daha yapmamaya da karar vererek, tevbesini ve amelini) **ıslahta bulunursa, şüphesiz ki O** (Allâh-u Te'âlâ), (günahlarından tevbe edenleri çokça bağışlayan bir) **Ğafûr'dur,** (kullarına çokça acıyan bir) **Rahîm'dir' de.'** *(En'âm Sûresi:54)*

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

'Sonra şüphesiz senin Rabbin, (câhiliyet devrindeki tarafgirlikler gibi, cinâyetlere sevk eden düşüncesizlikler ve Allâh-u Te'âlâ'nın azâbına dâir) **bir bilgisizlik yüzünden** (kâfirlik ve günahlar

gibi) **kötü şeyleri işlemiş olanlara; işte sana! Sonra da bun**(ca suç)**un ardından tevbe etmiş olanlara ve** (tevbele-rinde sebat ederek, amellerini) **düzeltmiş bulunanlara, gerçekten de senin Rabbin, on**(ların yapmış olduğu tevbe-i nasûh)**dan sonra elbette** (tevbe edip iman edenleri çokça bağışlayan bir) **Ğafûr'dur,** (kullarına son derece acıdığı için, amellerine mükâfat verecek olan bir) **Rahîm'dir.'** *(Nahl Sûresi:119)*

Her iki âyet-i kerîme de Mekke döneminde nâzil olmuştur. Ama Medîne döneminde nâzil olduğu ittifakla kabul edilen şu âyet-i kerîmede de hüküm aynen tekrarlanmıştır:

﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾

'Allâh'ın (kabûlünü) **üstlendiği tevbe, ancak o kişiler için** (geçerli)**dir ki; kötü bir şeyi bilgisizce işlerler de, sonra** (ölüm öncesine kadar) **yakın** (sayılacak) **zamanda tevbe ederler.'** *(Nisâ Sûresi:17)*

Bütün bu âyet-i kerîmelerde **Allâh-u Te'âlâ**, ilimsizlik nedeniyle veya sehven işlenen bir kötülükle oluşan kaybın telafi edilmesini ve zarar sahibine tazminatın ödenmesini zorunlu kılmaktadır. Özellikle kul haklarını iade konusu çok mühimdir. Yine de böyle bir tevbeden sonra **Allâh-u Te'âlâ**'nın bağışlaması, bir zorunluluk olarak değil, ihsan ve keremiyle gelmektedir. Çünkü yaratılanın yaratan üzerinde mecburiyet oluşturacak bir hakkı yoktur.

Şu bilinmelidir ki, her günahtan tevbe edilebilir. Tevbe eden günahkâr kul, sanki hiç günah işlememiş gibi olur. Ancak **Şeytan**'a aldanan, onun gibi inkara sapan, bilerek yalan söyleyen ve bunu terk etmeyen Hristiyan ve Yahudi âlimleri gibi **İblis**'in peşinden giden kimseler tevbe etmezler. Fakat bunlardan tevbe edenlerin tevbeleri kabul olur. **Allâh-u Te'âlâ** tevbelerin ne zamana kadar ve kimlerden kabul edileceğini Nisa Sûresi'nin şu âyet-i kerîmesinde bize haber vermiştir:

﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾

'O (makbul) **tevbe, onlardan birine ölüm geldiğinde: 'Gerçekten ben şimdi tevbe ettim' diyene kadar sürekli kötü şeyler yapmakta olan kimseler için** (geçerli) **değildir, kendileri kâfirler olarak ölen kimselerin** (âhiretteki tevbeleri) **de** (kabule şâyân) **değildir.'** *(Nisâ Sûresi:17)*

Bu âyet-i kerîmenin de işaret ettiği gibi tevbeler, ölüm ânına kadar kabul edilir. Ama can çekişen ve artık kesin olarak öleceği bilinen kimsenin tevbesi kabul olmaz. **Allâh-u Te'âlâ** bunu şu âyet-i kerîmede açıkça belirtmektedir:

﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۞ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾

'İşte onlar Bizim zorlu azâbımızı gördüklerinde: 'Biz Allâh'a tek olduğu halde iman ettik ve kendisi sebebiyle şirk koşan kimseler olduğumuz o (putları da, ilâh edindiğimiz sâir bâtıl) **şeyleri** (de) **inkâr ettik' dediler. Fakat şiddetli azâbımızı gördükleri zaman,** (ister istemez sahip oldukları bu zoraki) **imanları kendilerine fayda verir olmadı.'** *(Ğâfir Sûresi:84-85)*

Hulâsâ; şahıs olarak her insanın, can çekişme anı gelmeden yapacağı tevbe kabul olunur. Genel olarak herkes için tevbe, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in haber verdiği ve Kur'ân-ı Kerîm'in işaret ettiği alâmetler ortaya çıkmadıkça kabul olunur.

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ فَرَآهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ فَذٰلِكَ حِينَ: ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾، وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَبَايَعَانِهِ وَلَا يَطْوِيَانِهِ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدِ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقْحَتِهِ فَلَا يَطْعَمُهُ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يَلِيطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أُكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعَمُهَا.»

'Güneş batıdan doğmadıkça kıyâmet kopmaz, o (batıdan) **doğduğu zaman insanlar da onu görünce hep birden îman ederler, işte bu: 'Daha önce îman etmemiş olan ya da îmanı içerisinde bir hayır kazanmamış olan hiçbir nefse îmanının fayda vermeyeceği' zamandır. Andolsun ki muhakkak kıyâmet** (o kadar ânî) **kopacak** (ki)**, iki adam aralarında** (alışveriş için) **elbiselerini açmışken ne onu alıp-satabilecekler, ne de dürüp toplayabilecekler.**

Yine andolsun ki şüphesiz kıyâmet (o kadar ânî) **kopacak** (ki)**, bir adam doğumu yaklaşmış devesinin sütünü almış giderken** (kıyâmet kopacağı için) **onu yiyemeyecek. Kasem olsun ki gerçekten kıyâmet** (o kadar ânî) **kopacak** (ki)**, adam havuzunu sıva yaparken** (kıyâmet kopunca) **içine su dolduramayacak. Yemin olsun ki muhakkak kıyâmet** (o kadar ânî) **kopacak** (ki)**, sizin biriniz lokmasını ağzına kaldırmışken onu yiyemeyecek'** buyurmuştur." *(Buhârî, Rikāk:40, no:6141, 5/2386)*

Tevbenin güzel yaşantıya, bol yağmurlara, zenginliğe, çocuk sahibi olmaya ve kuvvet kazanmaya sebep olduğu hakkında **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾

"Ve yine şöyle ki, Rabbinizden (günahlarınız için) **mağfiret talep edin, sonra da** (her günah işlediğinizde geciktirmeksizin hemen) **O'na tevbe edin. Tâ ki O sizi** (ömürlerinizin nihayeti için) **belirlenmiş bir süreye kadar** (sıhhat, âfiyet, emniyet ve bitmez tükenmez nimetler içerisinde) **güzel bir meta'la yaşatsın ve** (sâlih amel bakımından) **her fazlalık sahibine** (dünyada da âhirette de) **o fazlalığını**(n mükâfatını tastamam) **versin."** *(Hûd Sûresi:3)*

Enes *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre bu âyet-i kerîme nâzil olduktan sonra **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve ashâbı her gün:

«نَسْتَغْفِرُ اللهَ وَنَتُوبُ إِلَيْهِ.»

"Allah'tan mağfiret dileriz ve O'na tevbe ederiz" diyerek tevbe-istiğfâr ederlerdi. *(Abdülkadir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/259)*

Diğer âyet-i kerîmelerde ise şöyle buyurulmuştur:

﴿اِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۞ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۞ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾

"(İman ederek) **Rabbinizden bağışlanma talebinde bulunun. Şüphesiz ki O daima** (tevbe edenlerin günahlarını çokça bağışlayan bir) **Ğaffâr olmuştur.**

(O halde siz çokça tevbe-istiğfar edin ki yetmiş sene süren kuraklık ve kısırlıktan sonra Rabbiniz) **göğü**(n yağmurunu) **üzerinize** (bardaktan boşanırcasına) **bolca akan bir halde salsın, mallarla ve oğullarla size yardım etsin** (ve geniş imkân versin), **sizin için pek kıymetli bostanlar yapsın ve sizin için** (gürül gürül akan) **ırmaklar meydana getirsin.**" *(Nûh Sûresi:10-12)*

﴿اِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾

"(İman ederek) **Rabbinizden bağışlanma isteyin. Sonra da** (evvelce işlemiş olduğunuz şirk koşma günahınızdan) **O'na tevbe edin ki, bolca akar bir halde göğü**(n yağmurunu) **üzerinize salsın ve** (kısırlaşan hanımlarınıza nesiller vermek sûretiyle) **kuvvetinize kuvvet katarak sizi artırsın. Ama siz** (şirk ve inkâr günahında ısrar eden) **suçlu kimseler olarak** (benim bu davetimden) **yüz çevirmeyin.**" *(Hûd Sûresi:52)*

Bütün bu âyet-i kerîmelerden anlaşıldığına göre tevbenin birçok faydası vardır ki bunların başlıcaları; günahların silinmesi, ayıpların örtülmesi, rızıkların bollaştırılması, yaratıkların şerrinden kurtuluş sağlanması, malın korunması, emellere kavuşulması, mallarda bereket bulunması ve ceza gününün sahibi olan **Deyyân Te'âlâ**'ya yakınlık kesbedilmesidir. **İmâm-ı Kuşeyrî** *(Rahimehullâh)* ***"er-Risâletü'l-Kuşeyriyye"***sinde tevbe hakkında şu ince malumatı serdetmiştir: "Tevbe başlangıçtır, evbe (günahtan dönüş) sonuçtur, inâbe ise bu ikisine vâsıtadır.

Her kim bir ceza korkusundan dolayı tevbe ederse, o kişi tevbe sahibidir. Her kim sevâba olan arzusundan dolayı tevbe ederse, o kişi de inâbe sahibidir. Her kim de korkudan ve sevaba olan istek ve arzudan dolayı değil de, sadece **Allâh-u Te'âlâ**'nın tevbe emrine imtisâlen tevbe ederse, işte o kişi de evbe sahibi olan bir zattır ki, **Allâh-u Te'âlâ** cümlemizi buna muvaffak eylesin.

İmâm-ı Gazâlî *(Rahimehullâh)* da bu konuda şu beyanlarda bulunmuştur: "Tevvâb olan Zât; kullarına âyetlerden bazılarını göstererek, bir takım vesilelerle tenbihlerini onlara ulaştırarak ve (nasibi olan kulları) korkutup uyararak, böylece günahların çirkin ve karanlık yüzünü onlara göstererek tevbe sebeplerini kendilerine kolaylaştırandır."

Tevvâb ism-i şerîfini bilmenin faydaları hakkında şunlar söylenebilir:

1) **Allâh-u Te'âlâ**'nın sana yöneleceği umudunu taşımanı ve kötülük yapanları tevbe etmeye ve **Allâh-u Te'âlâ**'ya itaate dönmeye teşvik etmeni sağlar.

2) **Allâh-u Te'âlâ** günah işlemelerinin ardından kullarının tevbelerini kabul ettiğine göre kulun, kendisine kötülük yapanlardan pişman olup kendisinden özür dileyenlerin özürlerini kabul etmesi gerekir. Bu, defalarca tekrarlansa bile yine de kul, özürleri kabul etmekten kaçınmamalıdır.

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tealluku (manasını bilip, bu ism-i şerîfin sahibi olan Allâh-u Te'âlâ ile alâka kesbetmesi); **Allâh-u Te'âlâ**'ya tevbe etmesiyle olur ki, bu durumda kul tevbe ederek **Mevlâsı**'na yönelince **Allâh-u Te'âlâ** da nimetleriyle ona yönelir.

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tehalluku (ahlâklanması); bin kere de günaha düşse yine de (Allâh-u Te'âlâ'nın rahmetinden ümit kesmeden) tevbeye yönelmesiyle olur ki, zaten Tevvâb-ü Rahîm olan **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

"Şüphesiz ki Allâh (herhangi bir günah işlediklerinde) **çokça tevbe edenleri de sev**(ip affed) **er, tamamen temiz kalanları da sever** (ve mükâfatlandırır)." *(Bakara Sûresi:222)*

Kulun Bu İsm-i Şerîfin Hakîkatiyle Tehakkuku (hemhal olması) ise; ona karşı hata ve kusur işleyenlerin yanlışlarını görmezden gelip onlardan geçerek asla bir karşılık verme ve cezalandırma yolunu seçmemesiyle olur.*(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:113-114; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ, sh:85-87; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk, sh:340-341; en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:524; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:52-55; 'Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ, sh:204-208; İbnü 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtiha, sh:314-315)*

«اَلتَّوَّابُ» İSM-İ ŞERÎFİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Tevvâb ism-i şerîfini kuşluk namazından sonra 360 kere okuyan kişi tevbenin hakîkatine ulaşır. Aynı şekilde 33 kere okuyan kişinin ise tevbesi makbul olur.

2) Bu ism-i şerîf zalim bir kişiye 10 kere okunursa, o kişi o kötü halden kurtulur.

3) Bu ism-i şerîfi her sabah 409 kere okumaya devam eden kişi eğer günahkâr ise günahları affolunur. Ayrıca bu zikrin hâcet (istek)lerin yerine gelmesi hususunda çok büyük tesiri vardır ki, buna devam edenlerin dünya ve âhirete müteallik işleri kolaylaşır.

4) Bu ism-i şerîfi her gün 500 kere okumaya devam eden kişinin tevbesi kabul edilir.

5) Rızık darlığı ve geçim hususunda sıkıntı çeken kişi beş vakit namazdan sonra 41 defa «يَا تَوَّابُ الرَّحِيمُ» zikrine devam ederse, **Allâh-u Te'âlâ** o kişiye rızık kapılarını açar. Zira geçim darlığı çekenlerin tevbe-istiğfarı çok yapmalarının onları kurtaracağı hakkında bir çok rivayet vardır.

6) Bu ism-i şerîfe hadim olan melek Arş'ı taşıyan meleklerin huddâmındandır ki komutası altında 70 saf melek bulunmaktadır, bu ismi zikredenlerin bağışlanması için onlar da istiğfar ederler.

7) Bu ism-i şerîf veli olan zatların zikirlerindendir. Her kim aşağıda zikredilecek duasıyla beraber bu ism-i şerîfi yazar da (içki, kumar ve zina gibi) günahlara ısrar eden kişi bunun suyunu içerse şüphesiz o kişi o günahları bırakıp **Allâh-u Te'âlâ**'ya tevbe eder. Bu ism-i şerîfin bütün hâssalarından faydalanmak, günah karanlıklarından kurtulup hakiki tevbeye nâil olmak ve rızık hususunda genişlik bulmak için bu ism-i şerîf 409 kere okunduktan sonra şu duayı okumak çok tesirlidir:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى الْعُصَاةِ إِذَا نَدِمُوا، وَأَنْتَ الْأَوَّابُ عَلَيْهِمْ بِلُطْفِكَ إِذَا رَجَعُوا، فَأَظْهَرْتَ لَهُمُ الدَّلَائِلَ وَالْآيَاتِ، وَنَشَرْتَ لَهُمْ مِنْ جَنَابِكَ الْحَسَنَاتِ، وَتُرِيهِمْ مَوَاقِعَ التَّخْوِيفَاتِ وَتَجْمَعُ لَهُمْ أَسْبَابَ الْقُرُبَاتِ، أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يَا مُقَدِّرَ التَّوْفِيقِ بِالْإِرَادَاتِ! وَيَا مُسَبِّبَ هٰذِهِ الْأَسْبَابِ! بِسِرِّ رُبُوبِيَّتِكَ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ! أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتِي وَتَجْعَلَنِي عِنْدَكَ مِنْ خَوَاصِّ الْأَحْبَابِ، حَتّٰى لَا يَبْقٰى بَيْنِي وَبَيْنَكَ حِجَابٌ، وَأَنْ تَغْفِرَ خَطِيآتِي وَزَلَّاتِي، وَتُضَاعِفَ أَجْرِي وَحَسَنَاتِي، وَتَجْعَلَنِي فِي حَظَائِرِ قُدْسِكَ الْأَعْلٰى، يَا اَللّٰهُ! يَا تَوَّابُ! »

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle! Ey Allah Sen , pişman oldukları zaman günahkârların tevbesini çokça kabul edensin. Dönüş yaptıkları zaman lütfunla onlara çokça yönelen yine ancak Sensin, bu nedenle onlara delilleri ve ayetleri izhar ettin, Kendi katından onlara güzel amelleri neşrettin, yine bu sebeple onlara sakınmaları gereken yerleri gösteriyorsun, (Sana) **yakınlaştıran sebepleri kendilerine cemediyorsun.**

Ey isteklerin rızana uygun olmasını takdir eden ve bunca sebepleri (maksatlara ulaşmak için) **sebep kılan Allah! Ey terbiye edenlerin Rabbi olan Zat! Rubûbiyyet sırrı hakkı için Senden niyaz ediyorum ve Senden tövbemi kabul etmeni ve Kendi katında beni, Seninle benim aramda hiçbir perde kalmayacak derecede hususi dostlardan kılmanı, hatalarımı ve zellelerimi bağışlamanı, ecrimi ve hasenatımı katlamanı ve beni en yüce olan o kutsal sahalarına yerleştirmeni diliyorum. Yâ Allâh! Yâ Tevvâb!** *(Ahmed el-Bûnî, Şemsü'l-me'ârif, matbû' nüsha, 4/88, mahtut nüsha, sh:1109; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:113-114; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât, sh:51; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtiki'l-fetk, sh:340-341; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:85-87; en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:524; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/152-153; 'Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:204-208, 533; İbnü 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:314-315)*

ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÛMELERİ VE HAVÂSSI

AHMED ED-DERDÎR HAZRETLERİ'NE AİT ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÛMESİ

52. Beyt-i Şerîf

بَدِيعٌ فَأَتْحِفْنَا بَدَائِعَ حِكْمَةٍ

وَيَا بَاقِيًا بِكَ أَبْقِنَا فِيكَ أَفْنِنَا

Sen Bedî'sin** (Eşsiz yaratansın); **bize de eşsiz hikmetler ithâfeyle!
Ey Bâkıy! Bizi Seninle bâkıy eyle, bizi Sende fânî eyle!

Yani bizi nefislerimizle değil de Seninle baki eyle ki gördüğümüz herşeyde Seni müşahede edelim de varlıklar bizi Senden meşgul etmesin ve bizi Senin sevginde eriyip gidenlerden eyle ki Senin muhabbetinin karşısında nefislerimizi ve Senden gayrı şeyleri görmez olalım.

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, hikmet pınarlarına ve fenâ-bekā makamlarına nâiliyet için 113 kere okunur.

53. Beyt-i Şerîf

وَيَا وَارِثًا وَرِّثْنِي عِلْمًا وَحِكْمَةً

رَشِيدٌ فَأَرْشِدْنَا إِلَى طُرُقِ الثَّنَا

Ey Vâris! Sen beni ilim ve hikmete vâris** (kolayca sahip) **eyle!
Raşîd ancak Sensin, öyleyse Sen bizi** (melekler arasında) **övülecek yollara irşad eyle!

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, menfaatli ilim ve hikmetlere ulaşıp **Allâh-u Te'âlâ**'nın razı olmuş olduğu yollara irşad olmak için 707 kere okunur. *(Ahmed es-Sâvî, Şerhu'l-Manzûmeti'd-Derdîriyye, sh:135-136)*

ABDÜLKĀDİR-İ GEYLÂNÎ HAZRETLERİ'NİN ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÛMESİ

52. Beyt-i Şerîf

وَيَا وَارِثُ اجْعَلْنِي لِعِلْمِكَ وَارِثًا

وَرُشْدًا أَنِلْنِي يَا رَشِيدُ تَجَمُّلَا

Ey Vâris! Sen beni ilmine varis** (kolayca sahip) **eyle,
Ey Raşîd! Sen bana bir güzellik lütfederek rüşd-ü kemale nail eyle.

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

1) Bu beyt-i şerîfi 707 kere okuyan kişinin başındaki kötülükler defolur, sıkıntıları açılır, bu kişi hayırları celbeder, bol rızka nâil olur, ayrıca sâlih ve sâliha bir zürriyete sahip olur.

2) Bu beyt-i şerîfi 514 kere okuyan kişi dünya ve âhiret hususundaki bütün işlerinde hayırlara nâil olur. *(Seyyid İsmâ'îl ibni Seyyid Muhammed Sa'îd el-Kādirî, el-Füyûzâtü'r-Rabbâniyye fi'l-meâsiri ve'l-evrâdi'l-Kādiriyye, sh:57; Seyyid Muhammed Ali en-Nakşebendî el-Kādirî, et-Tâil mine'l-füyûzât ve'd-delâil, sh:217)*

GECE GÜNDÜZ ZİKRETMEKTEN DAHA FAZÎLETLİ ZİKİRLER

Fakîh Ebu'l-Leys *(Rahimehullâh)*ın,**İmâm-ı Dahhâk** *(Radıyallâhu Anh)*a dayanan bir sened ile yaptığı bir nakilde **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhuma)*dan rivayet edildiğine göre; bir kere **İsrâfîl** *(Aleyhisselâm)* Nebî *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e gelerek şöyle dedi. "Yâ Muhammed!

"سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ عَدَدَ مَا عَلِمَ اللهُ تَعَالٰى وَزِنَةَ مَا عَلِمَ اللهُ تَعَالٰى وَمِلْءَ مَا عَلِمَ اللهُ تَعَالٰى."

'**Allâh-u Te'âlâ**'nın bildikleri sayısınca, **Allâh-u Te'âlâ**'nın bildiklerinin ağırlığınca ve **Allâh-u Te'âlâ**'nın bildikleri dolusunca –Allâh'a tesbih olsun. Allâh'a hamdolsun. Allâh'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allâh herşeyden büyüktür ve O çok yüce ve pek büyük Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur-' de.

Her kim bunu bir kere söylerse **Allâh-u Te'âlâ** ona beş haslet yazar; bu kişi Allâh'ı çok zikredenlerden yazılır, bu (tesbih ve zikirler kendisi için) gece gündüz (sürekli) zikrinden efdal olur, ayrıca kendisi için cennette büyük bir ağaç olur, kuru ağacın yaprakları döküldüğü gibi günahları kendisinden dökülür ve **Allâh-u Te'âlâ** o kişiye nazar (rahmetiyle tecellî) eder. **Allâh-u Te'âlâ** her kime nazar etmişse artık ona azap etmez." *(Ebu'l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhü'l-ğâfilîn, no:616, sh:406-407; Abdurrahmân ibni Mahlûf es-Se'âlibî, en-Nesâih, sh:276)*

Abdurrahmân es-Se'âlibî *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; Buhârî şârihi büyük velî **İbni Ebî Cemre***(Rahimehullâh)*, kitabını bir dua ile bitirmiş, o duanın faziletine dair çok büyük müjdeler zikretmiş ve o zikri kendisine **Allâh-u Te'âlâ**'nın bir rüyada talim ettiğini bildirmiştir ki o dua şudur:

"سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ عَدَدَ مَا عَلِمَ وَمِلْءَ مَا عَلِمَ وَاسْتَغْفِرُ اللهَ مِثْلَ ذٰلِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ اَضْعَافَ اَضْعَافِ ذٰلِكَ ذَرَّةً ذَرَّةً وَعَلٰى كُلِّ ذَرَّةٍ اَسْتَغْفِرُ اللهَ. أَوْصِلِ اللّٰهُمَّ ثَوَابَ هٰذَا الذِّكْرِ وَهٰذِهِ الصَّلَاةِ إِلٰى أَهْلِ تَوْحِيدِكَ مِنْ سَائِرِ عَبِيدِكَ مِمَّنْ اٰمَنَ بِاللهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ مِنَ الْمُسْتَقْدِمِينَ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ، وَمَنْ قَامَ بِصِفَةِ الْإِسْلَامِ إِلٰى يَوْمِ الدِّينِ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِينَ مِنْ اَوَّلِ الدُّنْيَا اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ. اَللّٰهُمَّ صِلْ كُلًّا مِنْهُمْ بِمَا

تَرْضَاهُ لَهُ وَبِمَا تُرْضِيهِ بِهِ وَبِمَا تُقَرِّبُهُ بِهِ مِنْكَ، وَبِمَا تُرِيحُهُ بِهِ عِنْدَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ (يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ) فَإِنَّهُ وَرَدَ عَنْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ "إِذَا قَالَ الْعَبْدُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثَلَاثًا يَقُولُ لَهُ الْمَلَكُ 'إِنَّ اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ قَدْ اَقْبَلَ عَلَيْكَ فَسَلْ'" اَللّٰهُمَّ مُنَّ عَلَيْنَا بِخَيْرِ الدَّارَيْنِ بِلَا مِحْنَةٍ بِفَضْلِكَ كَمَا يَلِيقُ بِفَضْلِكَ وَالزِّيَادَةِ مِنْ فَضْلِكَ كَمَا يَلِيقُ بِفَضْلِكَ فِي عَافِيَةٍ بِلَا مِحْنَةٍ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَلِيقُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ وَكَرَمِ جَلَالِكَ."

"**Allâh-u Te'âlâ**'nın bildikleri sayısınca, **Allâh-u Te'âlâ**'nın bildiklerinin ağırlığınca ve **Allâh-u Te'âlâ**'nın bildikleri dolusunca Allâh'a tesbih olsun. Allâh'a hamdolsun. Allâh'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allâh herşeyden büyüktür ve Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir güç ve kuvvet yoktur. Yine bu kadar (sayı üzere) Allâh'dan mağfiret diliyorum. **Allâh-u Te'âlâ** Efendimiz Muhammed'e, Ehl-i Beyt'ine ve sahâbesine, bütün bu (sayıla)nların her bir zerresinin katlarınca salât-ü selâm eylesin. Her bir zerreye mukabil de Allâh'dan mağfiret dilerim. Ey Allâh! Bu zikrin ve bu salevâtın sevabını öncekilerden ve sonrakilerden, göklerin ahâlisinden ve yerlerin halkından, dünyanın evvelinden ceza gününe kadar gelecekler içerisinden Allâh'a îman etmiş, rasülleri tasdik etmiş ve ceza gününe kadar geleceklerden İslâm sıfatıyla kaim olmuş herkese vâsıl eyle.

Ey Allâh! Onlardan herbirine, Senin kendisi için razı olduğun, Seni kendisiyle razı edeceği, kendisini Sana yaklaştıracak ve Kendi katında onu kendisiyle rahata erdireceğin sevaplar nasip eyle. Yâ erhamerrâhimîn! Ey acıyanların merhametlisi! Ey merhametlilerin en çok acıyanı (bu duamı ve hediyemi kabul eyle)! Zira Senin peygamberin Muhammed *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in: **"Bir kul üç kere 'Yâ erhamerrâhimîn!' derse melek ona: 'Şüphesiz Erhamürrâhimîn sana yönelmiştir, artık ondan isteyebilirsin' der."** buyurduğu varid olmuştur. Ey Allâh! Sen bize fazlına yakışacak şekilde lutfeyle ve lutfuna lâyık olacak sûrette iki cihanın hayırlarını ve ziyade lütuflarını âfiyet içerisinde, mihnetsiz ve meşekkatsiz bir şekilde ihsan eyle. Âmîn. **Allâh-u Te'âlâ** Efendimiz Muhammed'e, Ehl-i Beyt'ine ve sahâbesine, Zât'ının celâline ve celâlinin keremine lâyık olacak şekilde salât-ü selâm eylesin.*(Abdurrahmân ibni Mahlûf es-Se'âlibî, en-Nesâih, sh:276-277)*

GÜNLÜK VEYA HAFTALIK YAHUT AYLIK YA DA YILLIK HAYIRLARIN CELBİ VE ŞERLERİN DEF'İ İÇİN KILINACAK BİR İSTİHÂRE NAMAZI VE DUASI

İbni Âbidîn *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; **İmam-ı Şa'rânî** *(Kuddise Sirruhû)* ***"Letâifü'l-Minen"***isimli eserinin dokuzuncu babında şöyle demiştir: "**Allâh-u Te'âlâ**'nın bana ihsan ettiği lütuflarından biri de her gün evliyâullâhın ıstılahı üzere istihâre namazı kılarak o gün yapacağım ve terkedeceğim herşeyin hayırlı olmasını Rabbimden istememdir. Nitekim **Şeyh Muhyiddîn ibni Arabî, Ebu'l-Abbâs el-Mursî** ve diğer bazı büyükler *(Kaddesellâhü Esrârahüm)* böyle yapmaktaydılar.

Muhyiddîn ibni Arabî *(Kuddise Sirruhû)* ***"el-Fütûhâtü'l-Mekkiyye"*** isimli eserinin sonundaki "Vasiyetler bölümü"nde şöyle demiştir: "Ey kardeşim! İşrak vaktinde veya akşam namazından sonra yahut her hafta cuma günü veya her ay yahut her sene iki rekat namaz kılasın, birinci rekatta Fâtiha'dan sonra:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

âyet-i kerimesini ve peşine Kâfirûn Sûresi'ni okuyasın. İkinci rekatta ise:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾

âyet-i kerimesini ve peşine İhlâs Sûresi'ni okuyasın. Selam verdiğinde İstihâre duasını yaparsın.

Ancak duada hâcetini tayin edeceğin yere geldiği zaman niyet ettiği gün ve gece yahut hafta veya ay ya da sene içerisinde yapacağın ve terkedeceğin tüm harekât ve sekenâtının hayırlı olması için dua edersin.

GÜNLÜK İSTİHÂRE DUASI ŞU LAFIZ İLE YAPILIR

"اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَاَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَاَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَاِنَّكَ تَقْدِرُ وَلاَ اَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلاَ اَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ. اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ شَيْئًا مِنْ جَمِيعِ مَا أَتَحَرَّكُ أَوْ أَسْكُنُ فِيهِ وَجَمِيعِ مَا يَتَحَرَّكُ فِيهِ غَيْرِي فِي حَقِّي وَفِي حَقِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي وَمَا مَلَكَتْ يَمِينِي مِنْ سَاعَتِي هٰذِهِ إِلٰى مِثْلِهَا -مِنَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ-(bir günlük niyet için) ، -مِنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرٰى-(bir haftalık için) ، -مِنَ الشَّهْرِ الْاٰخِرِ-(bir aylık için) ، -مِنَ السَّنَةِ الْأُخْرٰى(bir yıllık için)- خَيْرٌ لِى فِى دِينِى وَمَعَاشِى وَعَاقِبَةِ اَمْرِى وَعَاجِلِهِ وَاٰجِلِهِ فَاقْدُرْهُ لِى وَيَسِّرْهُ لِى ثُمَّ بَارِكْ لِى فِيهِ.

وَاِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ شَيْئًا مِنْ جَمِيعِ مَا أَتَحَرَّكُ أَوْ أَسْكُنُ فِيهِ وَجَمِيعِ مَا يَتَحَرَّكُ فِيهِ غَيْرِي فِي حَقِّي وَفِي حَقِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي وَمَا مَلَكَتْ يَمِينِي مِنْ سَاعَتِي هٰذِهِ إِلٰى مِثْلِهَا -مِنَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ-(bir günlük niyet için) ، -مِنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرٰى-(bir haftalık için) ، -مِنَ الشَّهْرِ الْاٰخِرِ ، -مِنَ السَّنَةِ الْأُخْرٰى(bir yıllık için)- شَرٌّ لِى فِى دِينِى وَمَعَ اشِى وَعَاقِبَةِ اَمْرِى وَعَاجِلِهِ وَاٰجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّى وَاصْرِفْنِى عَنْهُ وَاقْدُرْ لِىَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِى بِهِ."

"Ey Allâh! (Herşeyin sonunun ne olacağını ancak)**Sen bildiğin için** (girişeceğim bu işte) **Senden hayırlısını diliyorum.** (Herşeye ancak) **Senin gücün yettiği için Senden beni** (bu işte başarılı olmam için) **güçlendirmeni diliyorum.** (Hakkımda hayırlı olanı takdir edip bana bildirmeni) **Senin o büyük lütfundan istiyorum. Çünkü Senin** (her şeye) **gücün yeter; benimse gücüm yetmez. Sen** (her şeyi) **bilirsin; bense bilmem. Bütün gayb** (gizli olan)**ları son derece bilen ancak Sensin!**

Ey Allâh! Bu ânımdan itibaren diğer günden bu âna kadar (diğer haftadan bu âna kadar / diğer aydan bu âna kadar / diğer yıldan bu âna kadar) **kendim, ailem, çocuklarım, kardeşlerim ve sahip olduğum şeyler hakkında harekete geçtiğim yahut sakin durduğum veya başkasının**

harekete geçtiği işlerin tümünden herhangi bir şeyi, dînim, hayatım, işimin sonucu, yakınımda ve geleceğimde benim için hayırlı olarak (ezelde takdir etmiş olup böylece) **bilmekteysen, bunu bana takdir et, onu bana kolaylaştır, sonra** (müyesser kıldığın) **bu işte bana bereketler ihsan eyle!**

Ey Allâh! Bu ânımdan itibaren diğer günden bu âna kadar (diğer haftadan bu âna kadar / diğer aydan bu âna kadar / diğer yıldan bu âna kadar) **kendim, ailem, çocuklarım, kardeşlerim ve sahip olduğum şeyler hakkında harekete geçtiğim yahut sakin durduğum veya başkasının harekete geçtiği işlerin tümünden herhangi bir şeyi, dînim, hayatım, işimin sonucu, yakınımda ve geleceğimde benim için şerli olarak** (ezelde takdir etmiş olup böylece) **bilmekteysen, bu işi benden çevir; beni de o işten çevir. Hayırlı olan şey her neredeyse benim için onu takdir et, sonra da beni o** (hakkımda hayırlı ola)**narazı et."**

Şeyh-i Ekber *(Kuddise Sirruhû)* sözlerine şöyle devam etmiştir: "Kişi bunu yaptığı zaman kendisi hangi konuda bir hareket yapsa veya onun hakkında başka biri bir işe girişse o işin yapılmasında yahut terkedilmesinde mutlaka hayır olacaktır. Ben bunu böylece tecrübe etmişimdir.

Ey kardeşim! Sen bu namazı kılmak için gündüzün evvelinde (işrak vakti) yahut öğlen namazından sonra veya akşam namazını müteakiben yahut yatsı namazından sonra özel bir vakit tayin edip, sonra iki rekat istihare namazı kıl, daha sonra geride zikredilen duayı yap, her gün buna böyle devam edersen bunda çok hayır görürsün."

Tarîkat meşâyihı *(Kaddesellahu Esrârahum)* şöyle demişlerdir: Bu istihareye devam eden kişinin yaptığı ve terkettiği işlerin tümü hiç şüphesiz hayır olur. Biz bunu böylece denedik ve bütün hayırları bunda bulduk. Zira bu şekilde dua yapmak **Allâh-u Te'âlâ**'ya karşı edebe riayet ve işleri O'na ısmarlama manalarını taşımaktadır. Artık bu şekilde istihareye devam eden kişi başına gelen işlerin âkibetinin hayırlı olacağına itikad edebilir. Zaten âkıbeti şer olacak işlerden gönlü daralacak ve onlara ulaşma sebepleri kendisi için imkansız hal alacaktır. Böylece o, sebepleri kendisine âsân edilen şeyleri **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisi için tercih ettiğini bilecek ve kalbi rahat olacaktır. İstediği halde ulaşamadığı şeyler için ise hiç üzülmeyecek, bilakis kulunun menfaatini **Allâh-u Te'âlâ**'nın kuldan daha iyi bildiğini düşünerek o iş olmadı diye Rabbine hamdedecektir.

İmâm Şa'rânî (Kuddise Sirruhû) bu nakilleri yaptıktan sonra şöyle demiştir: Ey kardeşim! Haftalık yahut aylık veya bir iki yıllık hatta daha ziyadesi için de olsa bulunduğun andan itibaren niyetlendiğin vakti belirterek bu istihare ile mutlaka amel et. *(Muhammed Emin İbnü Âbidîn, Ukûdü'l-leâlî fi'l-esânîdi'l-avâlî, sh:505-507; Seyyid Muhammed Alevî el-Mâlikî, Şerefü'l-ümmeti'l-Muhammediyye, sh:98-99)*

Not: Arapçayı düzgün okuyamayanlar istihare namazının akabinde bu duayı türkçe manasından okuyabilirler. İstihare namazında tarif edilen âyetleri bilmeyenler birinci rekatta Kâfirûn ikinci rekatta İhlâs Sûresi'ni okuyabilirler. Kâfirûn Sûresini de doğru okuyayamaylar her iki rekatta İhlâs Sûresi'ni okuyabilirler.